

REFERAT FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET
5. JUNI 2002

SAKSLISTE FOR MØTE I

REGULERINGSRÅDET 5. JUNI 2002

- Sak 1/2002 Orientering fra Havforskningsinstituttet vedrørende siste møte i ACFM.
- Sak 2/2002 Orientering om utviklingen av fisket etter torsk nord for 62° N i 2002, herunder samlekvoteordningen for konvensjonelle fartøy under 15 meter.
- Sak 3/2002 Orientering om utviklingen av fisket etter hyse nord for 62° N i 2002. Regulering av fisket etter hyse nord for 62° N 2. halvår i 2002.
- Sak 4/2002 Orientering om utviklingen i fisket etter sei i 2002.
- Sak 5/2002 Regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 2002/2003.
- Sak 6/2002 Regulering av fisket etter makrell 2. halvår i 2002.
- Sak 7/2002 Regulering av fisket etter kongekrabbe i 2002.
- Sak 8/ 2002 Regulering av fisket etter breiflabb.
- Sak 9/2002 Drøfting av periodisering og overregulering som et reguleringsmessig virkemiddel.
- Sak 10/2002 Eventuelt.

FORKLARING AV FORKORTELSER

ICES: The International Council For The Exploration Of The Seas

ACFM: The Advisory Committee On Fishery Management

NAFO: Northwest Atlantic Fisheries Organization

NEAFC: North East Atlantic Fisheries Commission

CPUE: Catch per unit effort

TAC: Total allowable catch

MBAL: Minimum biological acceptable level

SSB: Spawning stock biomass

B (pa): Biomass, precautionary approach

F (pa): Fishing mortality, precautionary approach

F (med): Fishing mortality, medium

MØTE I REGULERINGSRÅDET 5. JUNI 2002

Møtet ble avholdt i Fiskeridirektoratet, Bergen, og varte fra kl. 09.00 til kl. 16.00.

Følgende av Reguleringsrådets medlemmer møtte:

Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Thor Wold, Norges Fiskarlag
Åge Remøy, Norges Fiskarlag
Gerhard Olsen, Norges Fiskarlag
Ola Olsen, Norges Fiskarlag
Jakob M. Jakobsen, Norges Fiskarlag
Kjell Olaf Larsen, FNL
Hallgeir Helland, FNL
Tormod Storås, Norsk Sjømannsforbund
Inge Arne Eriksen, Sametinget
Hans Johan Dahl, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund

Som faglige rådgivere møtte:

Kjell Nedreaas, Havforskningsinstituttet
Harald Gjørseter, Havforskningsinstituttet
Asgeir Aglen, Havforskningsinstituttet
Roald Vaage, Havforskningsinstituttet
Jan H. Sundet, Fiskeriforskning
Roald Oen, Norges Sildesalgslag
Dag Rasmussen, Norges Råfisklag

Som observatører møtte:

Johán H. Williams, Fiskeridepartementet
Kirsti Henriksen, Fiskeridepartementet
Kyrre Dale, Fiskeridepartementet
Knut Sverdrup, Fiskeridepartementet
Ragnhild Aursnes, Fiskeridepartementet
Elisabeth Sivertsen, Fiskeridepartementet
Harald Østensjø, Sør-Norges Trålerlag
Oddmar Hatlevik, Sør-Norges Trålerlag
Knut Hustad, Kystvaktinspektøren
Arne Helge Kristoffersen, Norges Kystfiskarlag
Christen A. Mordal, FNL
Eva Degré, Direktoratet for naturforvaltning
Jan Birger Jørgensen, Norges Fiskarlag

Som sekretærer møtte Arne Fjellstad og Hanne Østgård, Fiskeridirektoratet

Dessuten møtte:

Ove Midttun, Fiskeridirektoratet
Truls Konow, Fiskeridirektoratet
Egil Lekven, Fiskeridirektoratet
Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
Thorbjørn Thorvik, Fiskeridirektoratet
Arne Wåge, Fiskeridirektoratet
Terje Løbach, Fiskeridirektoratet
Anne K. Veim, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Olav Lekve, Fiskeridirektoratet
Eilif Sund, Fiskeridirektoratet
Grethe Aa. Kuhnle, Fiskeridirektoratet
Randi S. Sletten, Fiskeridirektoratet
Maria Remøy, Fiskeridirektoratet
Agný Laukeland Bygnes, Fiskeridirektoratet
Monica Fonnes, Fiskeridirektoratet
Finn Hov, Fiskeridirektoratet
Rune Løvås, Fiskeridirektoratet
Terje Halsteinsen, Fiskeridirektoratet
Paul Oma, Fiskeridirektoratet
Ingmund Fladaas, Fiskeridirektoratet
Frøydis M. Sundhordvik, Fiskeridirektoratet
Johanne Spjelkavik, Fiskeridirektoratet
Inger Ellingsen, Fiskeridirektoratet
Arve Myklebust, Fiskeridirektoratet
Anders Østreim, Fiskeridirektoratet

SAK 1/2002

ORIENTERING AV HAVFORSKNINGSINSTITUTTET VEDRØRENDE SISTE MØTE I ACFM

Kjell Nedreaas orienterte om den biologiske situasjonen for norsk-arktisk torsk, norsk kysttorsk, sei, hyse, blåkveite, reker og snabeluer, se vedlagte (./.) dokumenter.

Norsk-arktisk torsk

Nedreaas sa at torskebestanden fortsatt ble vurdert å være utenfor sikre biologiske grenser. Han viste også til at torsken så ut til å bli tidligere kjønnsmoden, og at Havforskningsinstituttet så på dette som et faresignal.

På spørsmål fra Eriksen om hvilke årsklasser som var henholdsvis sterke og svake, svarte han at årsklassene fra 1994 til 1997 var over gjennomsnittet, og at det er disse årsklassene som bærer fisket i dag. Årsklassene fra 1998 til 2001 var imidlertid svake.

Gullestad sa at hovedproblemet var en alt for høy fiskedødelighet, og at siktemålet burde være å få fiskedødeligheten ned til 0,42 eller lavere.

Norsk kysttorsk

Nedreaas viste til at fiskedødeligheten hadde økt i de senere årene, og at den nå så ut til å ha stabilisert seg på et høyt nivå. Kysttorsken tåler imidlertid ikke samme høye fiskedødelighet som norsk arktisk torsk. For å stanse nedgangen i gytebestanden, hadde ICES derfor anbefalt at fiskedødeligheten ble redusert med minst 80%, noe som tilsvarer en fangst under 5.000 tonn i 2003.

Gullestad sa at situasjonen for kysttorsken hang nøye sammen med situasjonen for norsk-arktisk torsk. Det viktigste en kunne gjøre for å bedre situasjonen for kysttorsk, var å få ned fiskedødeligheten for norsk-arktisk torsk.

Nedreaas sluttet seg til denne vurderingen.

Norsk-arktisk hyse

Nedreaas viste til at rekrutteringen var god, og at ICES for 2003 anbefalte et maksimalt uttak som var større enn den fastsatte totalkvoten for 2002.

Norsk-arktisk sei

Nedreaas viste til at seibestanden var i en god forfatning. Det så ikke ut til å være noe i veien for en stabil kvote i størrelsesorden 160.000 til 170.000 tonn i årene fremover.

Gullestad sa at en ikke måtte komme i en situasjon hvor en tok ut for lite sei, og at en nå skulle se på beskatningsstrategier for denne arten.

Snabeluer

Nedreaas sa at bestanden var vurdert å være utenfor sikre biologiske grenser, og at de iverksatte tiltak ikke hadde ført vekst i bestanden.

Vanlig uer

Når det gjelder vanlig uer, ble det vist til at bestanden hadde vært relativt stabil tidlig på 90-tallet, men at situasjonen nå var mer foruroligende.

Reker

Nedreaas viste til at ACFM la til grunn at bestanden så ut til å tåle dagens fangstnivå.

Harald Gjøsæter orienterte deretter om den biologiske situasjonen for kolmule, lodde ved Island, Grønland og Jan Mayen, norsk vårgytende sild og sild sør for 62° N, se vedlagte (./.) dokumenter.

Kolmule

Når det gjelder den positive situasjonen sett i forhold til prognosene gitt i 2001, ble det vist til at 2000-års klassen synes å være enda sterkere enn den sterke 1999-års klassen. Det er enda noen tokt som gjenstår i 2002, men det kan allerede nå synes som om 2001-års klassen blir noe svakere enn de to foregående års klasser. Gjøsæter viste ellers til at det fisket som nå pågikk på ett- og to åringene ikke ville holde over tid.

Lodde

Når det gjelder lodde la Gjøsæter til grunn at vi så ut til å være inne i en periode med jevn god rekruttering.

Norsk vårgytende sild

Når det gjelder nedskrivningen av gytebestanden i forhold til 2001 skyldes dette i hovedsak nedskrivning av 1999-års klassen.

Han kunne videre opplyse at en den siste tiden hadde sett en mer vestlig og nordlig vandring, men påpekte at dette endrer seg fra dag til dag avhengig av oppblomstringen av alger. Generelt er det liten endring i vandringsmønsteret fra 2001. Når det gjelder Karmøy kassen kan det se ut som om det er noe mindre gyting der enn i 2001.

Ellers ble det opplyst at det var relativt stor aktivitet i Fiskerisonen ved Jan Mayen, og at det var fisket over 20.000 tonn i sonen.

Sild sør for 62° N (Nordsjøsild)

Gjøsæter viste til at anbefalingen var noe komplisert i forhold til redskapsgrupper. De ble ellers vist til at Nordsjøen/Skagerrak var behandlet likt i anbefalingene, men Gjøsæter mente det var viktig å holde disse områdene avskilt i en forvaltningssammenheng.

Norsk-arktisk torsk

Status: Bestanden blir vurdert til å være utenfor sikre biologiske grenser. Fiskedødeligheten har i de fire siste år vært blant de høyest observerte. I perioden 1997-2000 var den mellom 0,9 og 1,0 og den er beregnet til 0,84 for 2002. Gytebestanden har siden 1998 vært under den nåværende føre-var-grensen på 500.000 tonn. Den har økt litt siden 2000, og hvis fiskedødeligheten i 2003 reduseres betydelig, kan gytebestanden passere 500.000 tonn i 2004. Toktene indikerer 1999- og 2000-årsklasser under gjennomsnittet og en 2001-årsklasse som er svært svak.

Forvaltningsråd: ICES anbefaler en betydelig reduksjon i beskatningsgrad (fiskedødelighet) på norsk-arktisk-torsk til under føre-var-grensen (0,42). Dette tilsvarer en fangst på under 305.000 tonn.

Den norsk-russiske fiskerikommisjonen har inngått en 3-års-avtale hvor en kvote på 395.000 tonn er satt for 2003. I tillegg kommer en kvote på 40.000 tonn på kysttorsk. ICES vurderer at dette ligger godt over det som er forenlig med en føre-var-tilnærming. En slik kvote tilsier en fiskedødelighet godt over føre-var-grensen og en betydelig fare for at gytebestanden ikke når 500.000 tonn i 2004.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen:

Kritisk gytebestandsnivå (Blim) = 112.000 tonn
Føre-var gytebestandsnivå (Bpa) = 500.000 tonn
Kritisk fiskedødelighetsnivå (Flim) = 0,70
Føre-var fiskedødelighetsnivå (Fpa) = 0,42
Forventet fiskedødelighet i 2001: 0,84
Forventet gytebestand i 2003: 429.000 tonn

Konsekvenser av ulike fangstnivå i 2003:

Fiskedødelighet (2003)	Fangst (2003)	Gytebestand (2004)
0,00	0	850
0,17	134	740
0,34	251	647
0,42	305	605
0,51*	355	566
0,63*	425	512
0,84*	529	435

* er ikke i samsvar med føre-var-prinsippet

Kommentarer: Det meste av gytebestanden består av førstegangsgytere. Det er bevist at egg og larver av førstegangsgytere er mindre levedyktige, og at gyteperioden blir kortere når gytebestanden består av færre aldersgrupper. Begge disse faktorer kan redusere reproduksjonspotensialet til bestanden selv om gytebestandens størrelse

(biomasse) er den samme. De historiske verdiene for gytebestanden, som er en del av grunnlaget for å sette referansepunkter, ble revidert i 2001. Som følge av dette ble arbeid med revisjon av referansepunktene igangsatt. I juni 2001 konkluderte ICES med at analysene så langt ikke var komplette (noe som ble bekreftet av en ekstern gruppe som vurderte rådgivingen for denne bestanden i oktober 2001), og ICES valgte å foreløpig å beholde de gamle referansepunktene for å kunne analysere nye data mer inngående. Arbeidet er fortsatt ikke fullført, men en særskilt gruppe har fått ansvar for å komme med en utredning før rådgivingen i 2003. ICES har satt i gang en større prosess med en kritisk gjennomgang av referansepunktene for alle bestander, og utredningene for torsk må derfor samkjøres med denne prosessen.

Anbefalt kvote 2002: 181 000 tonn

Avtalt TAC 2002: 395 000 tonn

Norsk kysttorsk

Status: Det er ikke etablert referansepunkter for denne bestanden, men dette blir nå nærmere undersøkt. Bestanden er nå på det laveste observerte nivået i tidsserien fra 1984 og til i dag. Bestanden har avtatt kontinuerlig fra 1994. Fiskedødeligheten har økt fra 1991 til 1999 for så å ha stabilisert seg på et høyt nivå. Rekrutteringen de seneste årene har vært godt under middels.

Forvaltningsråd: ICES anbefaler en betydelig reduksjon i fiskedødeligheten (beskatningsgraden) for å gjenoppbygge gytebestanden.

For å stanse nedgangen i gytebestanden bør fiskedødeligheten (beskatningsgraden) i 2003 reduseres med minst 80 prosent. Dette tilsvarer en fangst under 5 000 tonn i 2003.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen:

Forventet fiskedødelighet i 2002: 0,48

Forventet gytebestand i 2003: 45.000 tonn

Konsekvenser av ulike fangstnivå i 2003:

Fiskedødelighet	Fangst (2003)	Gytebestand (2004)
0,00	0	60 000
0,10	5.000	54.000
0,48	22.000	36.000

Anbefalt kvote 2002: under 12 000 tonn

Avtalt TAC 2002: 40 000 tonn

Norsk-arktisk hyse

Status:

Hysebestanden høstes ut over sikre biologiske grenser. Beregnet fiskedødelighet for 2001 er godt over føre-var-grensen, og den har vært altfor høy siden 1997.

Gytebestanden har de siste årene ligget rundt føre-var-grensen på 80.000 tonn; under i 2000 og 2002, men over i 2001 og 2003. Årsklassene 1999 og 2000 er antatt å være over gjennomsnittet, og disse vil bidra til en økning av bestanden de nærmeste årene.

Forvaltningsråd: For at høstingen av bestanden skal foregå innenfor sikre biologiske grenser, tilrår ICES at fiskedødeligheten blir redusert til under føre-var-grensen på 0.35. Det tilsvarer at fangstene ikke overstiger 101 000 tonn i 2003.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen:

Kritisk gytebestandsnivå (Blim) = 50.000 tonn
Føre-var gytebestandsnivå (Bpa) = 80.000 tonn
Kritisk fiskedødelighetsnivå (Flim) = 0,49
Føre-var fiskedødelighetsnivå (Fpa) = 0,35
Forventet fiskedødelighet i 2002: 0,52
Forventet gytebestand i 2003: 100.000 tonn

Konsekvenser av ulike fangstnivå i 2003:

Fiskedødelighet (2003)	Fangst (2003)	Gytebestand (2004)
0,0	0	194
0,10	33	176
0,21	63	160
0,31	91	146
0,35	101	141
0,42*	116	133
0,52*	139	122

* er ikke i samsvar med føre-var-prinsippet

Anbefalt kvote 2002: Lavere enn 64 000 tonn

Avtalt TAC 2002: 85 000 tonn

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2002

Norsk-arktisk sei

Status: Bestanden av norsk-arktisk sei er innenfor sikre biologiske grenser. Bestanden er nå i god stand, og beskatningsmønsteret er bedre enn tidligere år. Fiskedødeligheten er under føre-var-nivå, og gytebestanden er godt over før-var-grensen.

Forvaltningsråd: ICES anbefaler en fiskedødelighet under Fpa som tilsvarer en kvote på under 168 000 tonn for 2003.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen:

Kritisk gytebestandsnivå (Blim) = 89.000 tonn
Føre-var gytebestandsnivå (Bpa) = 150.000 tonn
Kritisk fiskedødelighetsnivå (Flim) = 0,45
Føre-var fiskedødelighetsnivå (Fpa) = 0,26
Forventet fiskedødelighet i 2002: 0,24
Forventet gytebestand i 2003: 370.000 tonn

Konsekvenser av ulike fangstnivå i 2003:

Fiskedødelighet	Fangst (2003)	Gytebestand (2004)
0,22	144	398
0,26	168	375

Anbefalt kvote 2002: under 152 000 tonn
Avtalt TAC 2002: 152 000 tonn

Norsk-arktisk blåkveite

Status: Situasjonen for blåkveitebestanden er usikker. Beregningene viser at dagens bestand er lav sett i forhold til tidligere i historien, men det har vært en sakte vekst siden 1992 for totalbestanden og siden 1995 for gytebestanden. Fiskedødeligheten har de to siste år vært litt under langtidsgjennomsnittet. Rekrutteringen har siden 1990 vært stabil men under langtidsgjennomsnittet.

Forvaltningsråd: ICES anbefaler å redusere fangstene til under 13.000 tonn i 2003 for å ha fortsatt vekst i bestanden. Videre bør det iverksettes ytterligere tiltak for å kontrollere fisket.

Alle toktene tyder på positiv bestandsutvikling de siste årene, men bestandsvurdering er fortsatt usikker, og en reduksjon i fiskedødelighet er ønskelig for å sikre ytterligere vekst. Dagens forvaltningstiltak ser ut til å ha ført til redusert fiskedødelighet de siste årene. Ytterligere tiltak for å begrense fangstene, slik som utvidet kvoteregulering, stengning av områder og strengere bifangstgrenser bør innføres og håndheves effektivt.

Anbefalt fangst 2002: under 11.000 tonn

Snabeluer

Status: Snabeluer bestanden blir vurdert til å være utenfor sikre biologiske grenser. Selv om bestandsberegningen bare er en indikasjon på de relative trendene i bestandsstørrelsen, viser den at gytebestanden er nært et historisk lavmål. Årsklassene fra 1991-2001 er de laveste som er målt. Dersom ikke strakstiltak settes inn, vil bestanden bli kraftig redusert til nivå langt under det man tidligere har hatt. De siste gode årsklassene (1987-1990) som etterfølges av 11 svake årsklasser, utgjør derfor en siste mulighet i overskuelig fremtid til å gjenoppbygge gytebestanden. Denne muligheten går tapt dersom fiskedødeligheten på disse årsklassene ikke kraftig reduseres. Basert på de opplysninger man har om gytebestand og årsklassene på 1990-tallet vil bestanden av snabeluer ikke kunne opprettholde et direkte fiskeri på mange år. For å hindre at bestanden skal bli enda mindre, må tiltak opprettholdes for å verne snabeluer mot å bli tatt som bifangst i andre fiskerier.

Forvaltningsråd: ICES tilrår at det ikke blir fisket på snabeluer før toktresultat kan vise til en markert økning i gytebestand og rekruttering. Det blir også tilrådd at bifangst av snabeluer i andre fiskerier blir redusert til lavest mulig nivå.

Vanlig uer

Status: Det har ikke vært mulig å beregne sikre biologiske grenser for bestanden av vanlig uer. Resultat fra tokt i Barentshavet og ved Svalbard, samt langs kysten og i fjordene, viser nedgang i både fiskbare størrelser og rekruttering til bestanden. Lave forekomster av yngel og ungfisk har ført til reduserte fiskbare forekomster. Dette er blitt bekreftet av nedgangen i de kommersielle fangstene. Til sammen tyder dette på en svært urovekkende bestandsnedgang.

Forvaltningsråd: I tråd med føre-var-prinsippet tilrår ICES at det som en forutsetning for fortsatt fiske, bør utvikles og tas i bruk en forvaltningsplan for bestanden av vanlig uer. Planen må inkludere overvåkning av utviklingen i bestanden og fisket, med tilhørende retningslinjer for reguleringer av fisket.

Kolmule

Status: Det har vært økende overbeskatning av bestanden de siste årene. Bestanden er nå innenfor sikre biologiske grenser, men høstes på et nivå som ikke er bærekraftig.

Gytebestanden ble vurdert til å være i overkant av Bpa i 2001, men vil være under Bpa i 2002. Fiskedødeligheten har økt kraftig de siste årene og er beregnet til 0,82 i 2001, - et nivå som er betydelig høyere enn Flim. Total fangst i 2001 var 1,8 mill. tonn. Dette er mye mer enn det bestanden kan tåle i det lange løp.

Det høye beskatningsnivået gjør at fisket i stor grad er basert på innkommende årsklasser. De unge, store årsklassene beskattes nå så hardt at vekstpotensialet deres ikke utnyttes. Gytebestanden domineres nå av førstegangsgytere.

Forvaltningråd: ICES anbefaler at fiskedødeligheten reduseres kraftig (til under 0,32) tilsvarende en TAC på mindre enn 600 000 t i 2003.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen:
Kritisk gytebestandsnivå (Blim) = 1,5 mill. tonn
Føre-var gytebestandsnivå (Bpa) = 2,25 mill. tonn
Kritisk fiskedødelighetsnivå (Flim) = 0,51
Føre-var fiskedødelighetsnivå (Fpa) = 0,32
Beregnet fiskedødelighet i 2001: 0,82

Landinger i 2001: 1,8 mill. tonn, i 2002: 1,5 mill. tonn.
Gytebestand i 2002: 2,2 mill. tonn; 2003: 1,9 mill. tonn

Konsekvenser av ulike fangstnivå i 2003:

Fiskedødelighet	Fangst (tusen tonn)	Gytebestand(2003) (mill tonn)	Gytebest. (2004) (mill tonn)
0,00	0	2,24	2,76
0,32	598	2,10	2,08
0,83	1216	1,91	1,38

Norsk vårgytende sild

Forvaltningsplan: De fem kyststatene, EU, Norge, Russland, Island og Færøyene, som forvalter denne bestanden i felleskap, ble i 1999 enige en langsiktig forvaltningsstrategi. Et viktig element er at en tar sikte på å holde fiskedødeligheten for denne bestanden lavere enn 0,125. Videre ble partene i 2001 enige om at fiskedødeligheten skal reduseres dersom gytebestanden blir mindre enn 5 millioner tonn (Bpa). Målsetningene i forvaltningsplanen vurderes å være i tråd med føre-var-tilnærmingen.

Status: Bestanden er innenfor sikre biologiske grenser. Gytebestanden er blitt redusert de siste år, fra omtrent 9 mill. tonn i 1997 til vel 5 mill. tonn i 2002. En regner med at gytebestanden vil, ved anvendelse av avtalt beskatningsgrad, øke til omtrent 6 millioner tonn i perioden 2003-2004. Dette på grunn av rekruttering av årsklassene 1998 og 1999. Rekrutteringsprognosen er imidlertid nedskrevet i forhold til fjoråret rapport. 1999 årsklassen er svakere enn antatt, og årsklassene 2000 og 2001 er begge svake. Disse svake rekrutteringsutsiktene gjør at en, i et 5-års perspektiv, vurderer sannsynligheten for at gytebestanden kommer under Bpa nivået som betydelig (omtrent 50%).

Forvaltningsråd: ICES anbefaler at fisket bør forvaltes i henhold til avtalte forvaltningsplan som innebærer en kvote på 710.000 tonn i 2003.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen:

Kritisk gytebestandsnivå (Blim) = 2,5 mill. tonn

Føre-var gytebestandsnivå (Bpa) = 5,0 mill. tonn

Føre-var fiskedødelighetsnivå (Fpa) = 0,15

Forventet fiskedødelighet i 2002: 0,18

Forventede landinger i 2002: 850.000 tonn

Forventet gytebestand i 2003: 5,8 mill. tonn

Konsekvenser av ulike fangstnivå i 2003.

Fiskedødelighet (2003)	Fangst (2003) (tusen tonn)	Gytebestand (2004) (mill. tonn)
0,100	600	6,0
0,125	710	5,8
0,150	850	5,7

Anbefalt kvote 2002: 853.000 tonn

Avtalt TAC 2002: 850.000 tonn

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2002

Høstgytende sild i Nordsjøen og Skagerrak/Kattegat

Kriterier for rådgivningen: EU og Norge har avtalt en fangstregel hvor maksimal F er 0,25 for voksen sild og 0,12 for ungsild, under forutsetning av at gytebestanden er over 1,3 millioner tonn. Så lenge gytebestanden er lavere, har ACFM tilrådd $F=0,2$ for voksen sild og $F<0,1$ for ungsild.

Status: Bestanden er innenfor sikre biologiske grenser. Gytebestanden ble beregnet til å være 1.4 millioner tonn i 2001 og forventes å øke til 1.7 millioner tonn i 2002. Årsklassene fra 1996 og 2000 ser ut til å være sterke, og det er gode utsikter for en videre positiv bestandsutvikling.

Forvaltningsråd: Det er gitt ulike opsjoner for fangstnivå, og den positive bestandsutviklingen gir rom for en reell økning i totalfangst. ICES anbefaler imidlertid at kvoten for 2003 ikke bør være så stor at fiskedødeligheten som EU og Norge er blitt enige om som fangstregel ($F_{2,6}<0.25$) overskrides. Dette gir et fangsttaksnivå på ca. 450 000 t voksen sild i 2003.

ORIENTERING OM UTVIKLINGEN AV FISKET ETTER TORSK NORD FOR 62°N I 2002, HERUNDER SAMLEKVOTEORDNINGEN.

Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. GENERELT

1.1. KVOTESITUASJONEN FOR TORSK

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (5.- 10. november 2001) ble det enighet om følgende:

Totalkvoten for 2002, inkludert 40.000 tonn «Murmanskorsk», fastsettes til 395.000 tonn. I tillegg kommer 40.000 tonn norsk kystorsk. Av den samlede kvoten på 435.000 tonn avsettes 55.900 tonn til tredjeland. De resterende 379.100 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland er fordelingen av torskekvotene som følger:

Tabell 1, Kvotesituasjonen for 2002:

Norge:	195.550
Russland:	183.550
Tredjeland:	55.900
Sum:	435.000

Av den norske kvoten ble et tilleggskvantum på 215 tonn avsatt til tredjeland. Disponibelt for norske fiskere er da 195.335 tonn torsk.

Den norske kvoten av torsk er fordelt med 58.878 tonn (29,63%) til trålerne og 137.457 tonn (70,37%) til den konvensjonelle flåten.

1.2. SAMLET FISKE AV TORSK HITTIL I ÅR

Ved utgangen av uke 19 (pr. 12. mai) var det registrert følgende landet kvantum torsk (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag:

Tabell 2:

Salgslag	Konvensjonelle	Trål	Sum
Norges Råfisklag	112.630 tonn	24.459 tonn	137.089 tonn
Sunnmøre og R. Fiskesalgslag	6.362 tonn	9.026 tonn	15.388 tonn
Vest-Norges Fiskesalgslag	1.179 tonn	35 tonn	1.214 tonn
SUM	120.171 tonn	33.520 tonn	153.691 tonn
Kvoteavsetning	137.457 tonn	57.878 tonn	195.335 tonn
Rest	17.286 tonn	24.358 tonn	41.644 tonn
% Utnyttelse	87,4 %	57,9 %	78,7 %

På samme tidspunkt i fjor var utnyttelsen av torsk kvoten på totalt 73,3%. Utnyttelsen er således noe høyere i år enn i fjor. I fjor hadde henholdsvis konvensjonelle og trål utnyttelse på 81,1% og 54,7%.

1.3. LOFOTFISKET

I følge foreløpige tall fra Norges Råfisklag er årets skreikvantum 44.147 tonn rund vekt. Følgende oversikt viser totalt skreikvantum, samt deltakelse i antall fartøy og antall mann påmeldt til Lofotoppsynet for årene 1983-1996. Fra og med 1997 er kvantum og antall fartøy basert på sluttstatistikken. For disse årene har vi dermed ikke oversikt over hvor mange mann som har deltatt i Lofotfisket.

Tabell 3, Lofotfisket:

År	Kvantum	Antall fartøy	Antall mann
1983	81.392	1.853	4.488
1984	72.341	1.836	4.543
1985	39.856	1.041	3.593
1986	23.835	905	2.347
1987	28.635	1.028	2.648
1988	18.453	933	2.349
1989	21.800	777	1.960
1990	23.757	994	1.992
1991	38.622	1.760	3.343
1992	44.688	2.030	3.780
1993	49.320	1.760	3.414
1994	60.455	1.615	3.291
1995	51.690	2.065	4.000
1996	50.375	1.772	3.971
1997	57.592	1.609	
1998	52.432	1.627	
1999	29.620	1.600	
2000	28.389	1.451	
2001	29.772	1.326	
2002	44.147	1.487	

Som vi ser av tabellen er årets Lofotfiske atskillig større enn lofotfisket de siste tre årene, også antall deltakende fartøy er gått opp. Noe etterslep i statistikken kan påregnes, slik at tallene vil øke.

1.4. FORDELING AV FANGST AV TORSK PÅ KONVENSJONELLE REDSKAP

Oversikten nedenfor viser fordelingen av fangst av torsk mellom de konvensjonelle redskapene (garn, line, juksa og snurrevad) pr. månedsskiftet april/mai for årene 1989 - 2002. Tabellen inkluderer alle konvensjonelle fartøy.

Tabell 4, Redskapsstatistikk:

År	Garn		Line		Juksa		Snurrevad	
	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%
1989	50.130	56,4	19.818	22,3	6.029	6,8	12.932	14,5
1990	24.617	50,3	8.526	17,7	10.276	20,4	5.596	11,6
1991	52.963	51,2	17.506	16,9	21.633	20,9	11.378	11,0
1992	55.106	52,0	15.352	14,5	23.756	22,4	11.802	11,1
1993	64.615	51,9	21.392	17,2	20.127	16,2	18.230	14,7
1994	79.343	50,0	30.592	19,3	23.142	14,6	25.506	16,1
1995	70.912	51,2	30.964	22,4	10.894	7,9	25.617	18,5
1996	79.366	52,5	31.759	21,0	10.838	7,2	29.298	19,4
1997	88.205	55,5	28.932	18,2	9.472	6,0	32.393	20,4
1998	84.496	57,5	25.045	17,0	7.649	5,2	29.620	20,2
1999	53.766	53,6	18.085	18,0	6.569	6,5	21.943	21,9
2000	47.154	55,0	13.368	15,6	4.978	5,8	20.240	23,6
2001	53.983	51,8	18.060	17,3	8.939	8,6	23.077	22,2
2002	57.945	49,1	20.776	17,6	14.129	12,0	25.129	21,3

Som vi ser av tabellen har spesielt juksaflåten fisket forholdsvis godt i januar- april i år i forhold til foregående år.

2. REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLING I FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Reguleringsopplegget for den konvensjonelle flåten er også i år tredelt: Fartøy på 28 meter og over, gruppe I og gruppe II. Innenfor gruppe I har man etter forslag fra Norges Fiskarlag delt flåten inn i 4 grupper. Gruppene er inndelt etter fartøyets største lengde, dvs faktisk lengde. Nedenfor følger en gjennomgang av de enkelte reguleringsgruppene.

2.1. FARTØY PÅ 28 METER OG OVER.

Deltakelsen til alle fartøy på 28 meter største lengde og over er i 2002 regulert innenfor samme ordning som i tidligere år, jamfør "Forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei m.v. for fartøy på 28 meter største lengde og over som fisker med konvensjonelle redskap i 2002".

Fisket er regulert med fartøykvoter og eventuell bifangst må dekkes innenfor fartøykvotene. Fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line må avsette 30% av sin fartøykvote til perioden etter 1. september.

Det er avsatt 17.608 tonn til denne fartøygruppen, noe som utgjør 12,81% av avsetningen til den konvensjonelle flåten.

Pr. 12. mai er det landet 4.722 tonn, det gjenstår dermed 12.886 tonn av gruppekvoten for disse fartøyene. Dette er som forventet, da denne fartøygruppen tradisjonelt fisker mesteparten av kvoten på slutten av året.

2.2. FARTØY I GRUPPE I.

Deltakelsen innenfor denne gruppen er regulert i medhold av "Forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62°N i 2002."

Som nevnt over er denne gruppen i år delt inn i 4 reguleringsgrupper; Fartøy under 10 m., fartøy mellom 10 og 14,9 meter, fartøy mellom 15 og 20,9 meter og fartøy fra 21 til 27,9 meter. Gruppekvotene ble fastsatt i tråd med Norges Fiskarlags vedtak og fremgår av tabellen nedenfor:

Tabell 5:

Lengdegruppe	Gruppekvote	%
Under 10 m. s. l.	13.794 tonn	13,25
10 – 14,9 m. s. l.	39.819 tonn	38,25
15 – 20,9 m. s. l.	31.231 tonn	30,0
21 – 27,9 m. s. l.	19.259 tonn	18,5

De to reguleringsgruppene under 15 meter er regulert med samlekvoter, mens de to gruppene over 15 meter er regulert med maksimalkvoter og periodisering. Gruppene blir gjennomgått nedenfor.

2.2.1. Fartøygruppen fra 21 meter største lengde til og med 27,9 meter største lengde.

Denne fartøygruppen har en gruppekvote av torsk på 19.259 tonn. Av dette skulle i utgangspunktet 20% avsettes til et fiske etter 1. september. Fiskeridirektøren endret imidlertid den 11. januar periodiseringen til 10%.

Bakgrunnen for at Fiskeridirektoratet endret periodiseringen er følgende: Under møtet i Reguleringsrådet høsten 2001 var det diskusjon rundt overreguleringsgraden i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°N i 2002. Landssiden ønsket en relativt lav overregulering, mens flåtesiden ønsket en noe større overregulering. For å holde overreguleringsgraden forholdsvis lav (20%), foreslo derfor Fiskeridirektøren som et kompromissforslag, at 20% av gruppekvotene av torsk for fartøy over 15 meter skulle avsettes til fiske etter 1. september. Dette ble vedtatt enstemmig.

Fiskeridirektoratet fant i etterkant av møtet at ikke mer enn 10-15% av gruppekvote de senere årene har blitt landet etter 1. september. Dersom dette tallmaterialet hadde foreligget under møtet i Reguleringsrådet ville ikke Fiskeridirektøren satt frem sitt forslag om 20% periodisering.

Basert på det overnevnte fant Fiskeridirektøren det riktig å endre periodiseringen slik at periodiseringen er i tråd med den andel som tradisjonelt har blitt fisket etter 1. september. Som nevnt ble dette iverksatt allerede 11. januar. Fiskeridirektøren beklager imidlertid at Reguleringsrådet medlemmer ikke ble tilstrekkelig hørt i forbindelse med endringen.

Fisket innenfor denne gruppen er regulert med maksimalkvoter, hvor det er lagt inn en overregulering på 20%.

Det direkte fisket i denne gruppen ble stoppet 10. april for å sikre at 10% av gruppekvote skulle gjenstå til et fiske etter 1. september. Fisket ble stoppet på kort varsel og en beregnet at en ville ha igjen minst 2.000 tonn til fisket etter 1. september. På grunn av godt vær og god tilgjengelighet var fisket imidlertid svært godt i dagene før stoppen. De siste 3 dagene før stoppen trådte i kraft ble det således landet hele 3.800 tonn, noe våre prognoser ikke hadde tatt høyde for. Periodekvoten ble dermed kraftig overfisket.

Pr 12. mai er det totalt landet 19.843 tonn av denne fartøygruppen. Gruppekvote er dermed overfisket med 584 tonn. Som følge av at hele gruppekvote er oppfisket vil det ikke bli åpnet for et direkte fiske etter 1. september for denne fartøygruppen.

2.2.2. Fartøygruppen fra 15 meter største lengde til og med 20,9 meter største lengde.

Denne fartøygruppen har en gruppekvote av torsk på 31.231 tonn. Også for denne gruppen ble periodiseringen tidlig i januar endret fra 20% til 10% avsetning til etter 1. september.

Fisket innenfor denne gruppen er regulert med maksimalkvoter, hvor det er lagt inn en overregulering på 15%, noe en i utgangspunktet antok ville være tilnærmet fartøykvoter.

Fisket var også for denne gruppen svært godt og en valgte å stoppe det direkte fisket 21. april. Våre prognoser med hensyn til stopptidspunkt traff noe bedre for denne gruppen enn for gruppen over, i og med at det ved stopptidspunktet var landet 27.374 tonn.

Som følge av et visst etterslep i tallene, samt bifangst av torsk etter stopptidspunktet er det pr 12. mai landet 28.353 tonn. Det gjenstår dermed 2.878 tonn til bifangst og et direkte fiske etter 1. september.

2.2.3. Samlekvoteordningen.

Samlekvote som reguleringsform er i år innført for alle fartøy under 15 meter største lengde i gruppe I. Samlekvotene er garanterte og omfatter torsk, hyse og sei nord for 62°N. Omregningsfaktoren mellom artene er: 1 kg sei = 0,3 torskeneheter, 1 kg hyse = 0,7 torskeneheter og 1 kg torsk = 1 torskenehet.

Samlekvotene fremgår av tabellen nedenfor.

Tabell 6:

Lengdegrupper	Torsk	Hyse	Sei	Samlekvote
0 – 6,9	17,4	14	18	32,6
7 – 7,9	21,2	14	18	36,4
8 – 8,9	23,7	14	18	38,9
9 – 9,9	29,9	14	18	45,1
10 – 10,9	34	17,5	28,8	54,9
11 – 11,9	43,9	17,5	28,8	64,8
12 – 12,9	53,7	17,5	28,8	74,6
13 – 13,9	66,9	17,5	28,8	87,8
14 – 14,9	76,8	17,5	28,8	97,7

Torskekvoten som inngår i samlekvoten beregnes på grunnlag av fartøyets basislengde. Fartøyene kan ikke fiske mer enn 90% av samlekvoten som torsk.

Av torsk er det avsatt 13.794 tonn for fartøy under 10 meter og 39.819 tonn for fartøy mellom 10 og 14,9 meter. Avsatt kvantum av hyse og sei til samlekvotereguleringen er henholdsvis 11.672 tonn og 19.375 tonn. Avsatt kvantum av hyse og sei til samlekvoteregulering er imidlertid ikke fordelt på de to lengdegruppene.

Dersom man ser på samlekvotereguleringen under ett, dvs ikke splitter opp i 2 lengdegrupper er status pr. 12. mai:

Tabell 7:

Samlekvote	Fangst av torsk	Fangst av hyse	Fangst av sei	Rest samlekvote
67.595,9 tonn	54.441 tonn	3.706 tonn	6.096 tonn	8.732 tonn

Samlekvoten i tabellen over er regnet i torskeenheter. Fangsttallene i tabellen er ikke omregnet, men ved beregning av rest samlekvote har man regnet om til torskeenheter.

Det avsatte kvantumet av torsk (13.794 + 39.819 tonn) er som vi ser av tabellen på det nærmeste oppfisket. Dersom man ser på lengdegruppene hver for seg har fartøy under 10 meter fisket 8.395 tonn torsk, mens fartøyene mellom 10 og 14,9 meter har fisket 46.046 tonn. Den største fartøygruppen har således fisket en god del mer torsk enn avsetningen på 39.819 tonn torsk til denne fartøygruppen.

Tatt i betraktning at hovedsesongen av torsk nå er ferdig var det forventet at en stor del av fangstene ville være torsk på dette tidspunktet, men at dette ville jevne seg ut når man ser på året under ett.

Dersom man ser på prosentvis fordeling av fangsten av de tre artene utgjør torsk 84,7%, hyse 5,8% og sei 9,5%. Ser man på forholdet mellom avsatt kvantum er dette: 63,3% torsk, 13,8% hyse og 22,9% sei. For å få et sammenligningsgrunnlag har vi sett på hva fartøy under 15 meter i gruppe I fisket av torsk, hyse og sei i perioden januar – mai i fjor. Den prosentvise fordelingen av fangsten var da 78,9% torsk, 8,6% hyse og 12,4% sei. Dette blir ikke helt rett sammenligning all den stund fartøyene da hadde et reguleringsopplegg i hyse- og seifisket som innebar kappfiske og således hadde en motivasjon for å prioritere disse fiskeriene for å sikre sin andel før fisket ble stoppet i første periode. Det må også legges til grunn, ut fra tradisjonelt fangstmønster, at hyse og sei vil prioriteres i gjenværende periode av 2002. Landet kvantum av torsk, hyse og sei var i perioden januar til mai i 2001 44.408 tonn, 4.858

tonn og 6.993 tonn. Det ble således i årets 5 første måneder fisket mer sei og hyse i fjor og atskillig mindre torsk.

Hvis vi ser på gjennomsnittlig førstehåndsverdi denne gruppen har oppnådd hittil i år er prisforholdet mellom hyse og torsk 0,80, mens prisforholdet mellom sei og torsk er 0,39. Det er således ikke noe ved det relative prisforholdet mellom artene som skulle tilsi et fiske på torsk på bekostning av hyse og sei. Det er tvert imot slik at de gjeldende omregningsfaktorene for hyse og sei på henholdsvis 0,7 og 0,3 er lav i forhold til prisforholdet i markedet. Dersom man skulle benytte omregningsfaktorene til å motivere til å fiske hyse eller sei isteden for torsk vil man måtte redusere omregningsfaktorene, og da vil de i enda mindre grad reflektere prisforholdet i markedet.

Fartøyene har en begrensning på at de ikke kan fiske mer enn 90% av samlekvoten som torsk.

Siden mesteparten av torskekvantumet allerede er oppfisket kan det imidlertid være grunn til å se på omregningsfaktorer/overregulering/maksimum andel torsk ved en eventuell videreføring av samlekvoteregulering til neste år.

2.3. FARTØY I GRUPPE II.

Fartøy i gruppe II har i år en gruppekvote på 13.746 tonn, hvorav 5.000 tonn skulle avsettes til et fisket fra 1. mai. Det er i tillegg avsatt en buffer/bifangstkvote på 2.000 tonn, blant annet til å dekke fritidsfiske.

Fisket i gruppe II er regulert med maksimalkvoter på samme nivå som i 2001, noe som innebærer en høyere grad av overregulering siden gruppekvoten i år er lavere enn gruppekvoten i 2001.

Fartøy under 10 meter kan fortsette fisket innenfor garantert kvantum, selv om gruppekvoten eller periodekvoten er beregnet oppfisket.

Når fisket er stoppet har fartøy i denne fartøygruppen anledning til å fiske inntil 10% torsk i fisket etter andre arter.

Det direkte fisket ble stoppet 14. april i det en beregnet at periodekvoten var oppfisket. Det direkte fisket ble deretter åpnet 1. mai på andre periodekvote. Pr 12. mai er det landet 12.508 tonn, hvorav 896 tonn er fritidsfiske m.m. og belastes bufferkvoten. Fisket er i skrivende stund ikke stoppet. En forventer imidlertid at kvoten vil være oppfisket i månedskiftet mai/juni.

Tabellen nedenfor viser deltakelsen i fisket i perioden januar – april i 1999 - 2002.

Tabell 8, Deltakelsen i gruppe II:

Lengdegrupper:	Antall fartøy:			
	1999	2000	2001	2002
0-7,9 meter	999	907	1.026	1004
8 – 9,9 meter	967	947	1.036	1092
10 – 14,9 meter	331	331	410	404
Over 15 meter	25	31	55	54
Sum	2.322	2.216	2.527	2.554

Som vi ser har samlet deltakelse økt noe i forhold til i 2001. Dette skyldes flere fartøy mellom 8 og 9,9 meter.

Tabellen nedenfor viser fylkesvis fordeling av antall deltakende fartøy i maksimalkvoteordningen samt fangst ved utgangen av april, sammenlignet med samme tidspunkt tidligere år.

Tabell 9:

Fylke	Antall:					Landet fangst:				
	1998	1999	2000	2001	2002	1998	1999	2000	2001	2002
Finnmark	218	257	190	305	297	2.556	2.156	1.030	2.692	1.630
Troms	422	535	384	531	536	2.303	2.646	1.366	2.688	2.090
Nordland	718	761	705	803	811	5.639	3.792	2.232	3.740	4.318
NTrøndelag	103	117	113	115	128	363	351	271	331	431
STrøndelag	159	164	168	164	165	500	354	378	497	667
Møre og R	513	507	462	520	517	1.295	1.282	1071	1.086	1.635
Sogn og F	48	82	35	40	70	568	319	219	260	504
Andre/ uoppgitt	149	45	39	49	188	1.077	1.156	1003	1.707	1.291
Sum	2.330	2.468	2.096	2.527	2712	14.301	12.056	7.570	13.001	12.566

I kategorien Andre/uoppgitt er det i 2002 160 fartøy som har uoppgitt registreringsmerke, mens det er 28 fartøy fra fylker sør for Sogn og Fjordane. Dette er langt flere uoppgitte fartøy enn i årene før, og trolig er dette i hovedsak fartøy som driver fritidsfiske.

Larsen viste til at avsetningen til et fiske etter 1. september var blitt endret fra 20% til 10% i løpet av sesongen. Dersom dette ikke var skjedd, ville det vært en del torsk igjen til høsten.

Gullestad sa at problemet var for høy overregulering, og at mange fartøy hadde posisjonert seg og fisket i januar. Han sa at dersom en ikke hadde foretatt endringen, ville 80% blitt fisket opp i januar og februar, og det ville således ikke vært kvantum igjen til et fiske i mars og april. Han beklaget for øvrig at FHL ikke var blitt hørt i saken vedrørende endring av periodiseringen.

G. Olsen viste til at fartøy som er regulert med samlekvote kunne ta inntil 90% av samlekvoten som torsk. Da det hadde vært svært god tilgjengelighet av torsk på Finnmarkskysten, var svært mange blitt fristet til å ta størstedelen av samlekvoten som torsk.

Han sa også at når reguleringsopplegget for neste år, herunder graden av overregulering, skulle vurderes, måtte en se på dette året som ekstraordinært, og at det følgelig ikke måtte danne en mal for fremtidige år.

Eriksen mente at dette var en forventet utvikling, men siden sei- og hysefisket nå stod for døren, ville skjevhetene jevne seg ut i løpet av sesongen.

Wold viste til at en aldri hadde hatt så lav overregulering som i år, og at det var andre årsaker til at fisket var blitt stoppet. Blant annet hadde det vært svært bra vær. I tillegg hadde tiggjengligheten vært god.

Han sa også at samlekvoteordningen bør videreføres til neste år, men da med visse justeringer. Blant annet måtte det ytterligere begrensninger på uttaket av torsk, samtidig som fisket måtte periodiseres.

Når det videre gjaldt fritidsfiske, var han uenig i at dette kvantumet skulle belastes bufferkvoten. Han mente at det heller ikke burde belastes gruppekvoten til fartøy i gruppe II, men i stedet trekkes direkte fra totalkvoten.

Eriksen sa i den forbindelse at Sametinget var i mot at fritidsfiskere skulle ha adgang til å omsette fangsten, særlig når kvotene var lave.

Gullestad sa at han i prinsippet var enig i dette, men at dette i første rekke var en politisk sak. Han viste til at det var vedtatt av Stortinget at fritidsfiskere skulle ha mulighet for omsetning.

Kristoffersen spurte om det var mulighet for refordeling av sei og hyse innenfor samlekvoteordningen.

Gullestad svarte at det en slik refordeling ikke ville bli foretatt. Han viste til at en ikke først kunne fiske hele samlekvoten som torsk, for så å ta ut en ekstra gevinst av sei og hyse.

Det ble deretter satt sluttstrek for diskusjonen.

Norges Fiskarlag

Vår naksbehandler . Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
24042002

Vår referanse
200100475/21-
532.1

Deres dato

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

25. APR. 2002

2002/9596 BOK.NR. 1

UTVIKLINGEN I FISKET ETTER TORSK OG HYSE I 2002

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 23. april 2002 drøftet utvikling i fisket etter torsk og hyse og fattet følgende vedtak:

a) TORSK.

- «1. Norges Fiskarlag viser til situasjonen som mange konvensjonelle fartøyer som fisker torsk er kommet i som følge av mye torsk og større tilgjengelighet enn forventet. Samtidig som mange fartøyer har nådd sin maksimumkvote, er det mange fartøyer som ikke har fått ta del i fisket etter torsk.
2. Ut fra foreliggende ukestatistikk mener Norges Fiskarlag at det er grunnlag for å åpne for et direkte fiske for fartøy i gruppe II innenfor det resterende kvantum. Dette må skje fra 1. mai 2002 som tidligere bestemt.
3. Landsstyret gir administrasjonen i samråd med leder fullmakt til å vurdere økning i innblanding av torsk i fisket etter andre arter fra 10% til 25% på et senere tidspunkt.
4. Ved åpning av fiske, jfr. pkt. 2, må dette skje kun for manntallsførte fiskere. Forbudet mot levering av fangst for fritidsfiskere må videreføres.»

b) Fisket etter hyse.

- «1. Norges Fiskarlag viser til kvantumsutviklingen i fisket etter hyse for fartøy under 28 meter og som ikke deltar i samlekvoteordningen. Foruten at fisket har vært stoppet siden 23. mars 2002 som følge av at periodekvoten var tatt, har ukekvantumet økt de siste ukene som følge av økt innblanding av hyse i fangstene.
2. Det var forutsatt at fisket skulle åpnes 1. mai 2002, men foreliggende ukestatistikk tilsier at en åpning for et direkte fiske vil medføre at fisket kan bli stanset etter relativt kort tid. Videre kan det forventes at myndighetene ikke klarer å stoppe fisket i tide, noe som kan føre til at også periodekvoten for tredje periode blir redusert.

Adresse
Pirsenteret
7482 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

3. Norges Fiskarlag finner ut fra ovennevnte og etter en totalvurdering å kunne gå inn for at det ikke blir åpnet for et direkte fiske i andre periode.
4. Norges Fiskarlag vil derimot kreve at det direkte fisket etter hyse blir åpnet 1. august 2002, da tillagt eventuelt resterende kvantum hyse som ikke er medgått i perioden fram til åpning.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga

fiskeri- og havbruksnæringsens landsforening

FHL industri og eksport
Essendropsgt. 6, Postboks 5471 Majorstuen, 0305 Oslo
Telefon 23 08 87 30 - Telefaks 23 08 87 31
www.fhl.no

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

Oslo 03.06.02

Innspill til Reguleringsrådet 5. juni 2002

Styret i Fiskerinæringsens Landsforening (nå FHL industri og eksport) vedtok i desember 2001 å opprette arbeidsgrupper for regulerings spørsmål. Det er etablert to arbeidsgrupper for hhv. hvitfisk og pelagisk sektor, hvor sistnevnte også dekker kongekrabbe, med mer.

Arbeidsgruppene avholdt møte 21. og 22. mai d.å. Nedenfor følger en oppsummering av de spørsmål som ble drøftet, og som også vil være rådgivende for FHLs representanter under Reguleringsrådet 5. juni.

Sak 2/2002 Orientering om utviklingen av fisket etter torsk nord for 62° N, herunder samlekvoteordningen for fartøy under 15 meter.

FHL industri og eksport beklager å måtte konstatere at det har gått helt galt i forhold til intensjonene om å unngå gjentagelse av fjorårets vårtorskefiske, med de konsekvenser dette har hatt for kvalitet og pris på de produktene som går ut i markedet.

Man stiller seg fremdeles meget kritisk til at Reguleringsrådets vedtak om å avsette 20% av det tilgjengelige torskekvantum til fiske etter 1. september ikke ble fulgt, til tross for gjentatte oppfordringer fra industrisiden. I følge de opplysninger vi nå sitter inne med tyder mye på at også de 10% som til slutt ble avsatt til fiske etter 1. september, allerede er oppfisket. Det vil naturlig nok få negative konsekvenser for industriaktiviteten i 2. halvdel av 2002.

Samlekvoteordningen for båter under 15 meter har vist seg å være positiv for så vel fiskeflåten som fiskeindustrien. FHL industri og eksport har tidligere tatt til orde for at man vil gå inn for samlekvote for alle fartøy under 28 meter. Ved å legge en slik ordning til grunn vil man skape større ro i fisket etter torsk, og samtidig dempe behovet for overreguleringer. FHL industri og eksport er således åpen for å diskutere mulighetene for å utvide samlekvoteordningen til også å omfatte større fartøy enn det som nå gjelder.

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk **fhl industri og eksport**

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodo • Tromsø

Tilsluttet Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)

FHL industri og eksport vil for øvrig understreke behovet for at fisket i større grad dreies over mot de fartøygruppene som ivaretar industriens - og markedets - behov for kvalitetsråstoff, og at fremtidige reguleringsopplegg fastsettes med basis i markedsbaserte løsninger og behov.

**Sak 3/2002 Orientering om utviklingen av fisket etter hyse nord for 62° N i 2002.
Regulering av fisket etter hyse nord for 62° N 2. halvår 2002.**

Hysefisket hittil i år har kun dreid seg om små kvanta.

Åpningen av hysefisket skulle tatt til 1. mai, men det var enighet om å avvente en åpning til etter Reguleringsrådet 5. juni. FHL industri og eksport foreslår å utsette åpningen av hysefisket til 1. august 2002. På den måten vil det kunne avvikles et sammenhengende fiske ut over høsten, som kan kobles sammen med fisket i tredje kvartal, som starter 19. august. Datoen vil også passe godt lengre sør, fordi hysen gjerne dukker opp igjen ved denne tiden.

FHL industri og eksport vil understreke behovet for at det begrensede kvantum hyse som er tilgjengelig fiskes med redskapstyper som legger til rette for konsumproduksjon. Det er uheldig at hysens beskaffenhet er av en sådan forfatning at den best egner seg til blokkproduksjon. FHL industri og eksport vil således ta til orde for at hysefisket avvikles med redskapstyper som øker mulighetene for konsumproduksjon, dvs. linefangst.

Sak 4/2002 Orientering om utviklingen av fisket etter sei i 2002. Regulering av fisket etter sei 2. halvår 2002.

Det har så langt i år vært fisket lite sei.

Markedssituasjonen for sei er per i dag svært vanskelig. Dette gjelder særlig produkter som går til hending og salting. Fra FHL industri og eksport tar til orde for å legge til rette for økt produksjon av seifilet, da avsetningsmulighetene er bedre for denne typen produkter.

Man har tradisjonelt hatt et rikt småseifiske på Vestlandet sør for 62 °N. Den senere tid har dette fisket vært langt dårligere, og man har knapt nok kunnet fisket opp kvotene. For 2001 var kvotene begrenset til 7 000 tonn, herav ble ca. 5 000 tonn oppfisket. Av den grunn ble deler av kvoten for 2002 overført til nordsjøtrålerne. Gitt dagens gode fiske etter kystsei er industrien av den oppfatning at det vil være naturlig å flytte noe av nordsjøseikvoten over til kystfisket (som gjennom flere år har blitt tilført restkvoten fra kystfisket ved slutten av året). For at industrien skal kunne få et noenlunde godt kystfiske vil FHL industri og eksport at kystkvoten økes fra dagens 5.500 tonn til 9 000 tonn.

Reguleringsrådets vedtak om å overføre 3.800 tonn sør for 62- graden som ekstra gruppekvote for fartøy med Nordsjøtillatelse (8% av totalkvote minus notkvote), må således reverseres.

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk **fhl industri og eksport**

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

Tilsluttet Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)

Sak 5/2002 Regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 2002/2003

FHL sildemel vil komme med sine innspill i denne saken under Reguleringsrådet.

Sak 6/2002 Regulering av fisket etter makrell 2. halvår i 2002

FHL industri og eksport har ingen prinsipielle motforestillinger mot å videreføre gjeldende reguleringsforskrift for fisket etter makrell i 2002. På den annen side vil man påpeke en utvikling, hvor gruppeknoten avsatt til fiske med garn/krokfartøy er i ferd med å øke på bekostning av notfartøyene. FHL industri og eksport ser det kan være vanskelig å gjøre endringer i de etablerte gruppeknotene for inneværende år. Derimot vil man understreke behovet for en gjennomgang av kvotefordelingen innenfor kystgruppen. FHL industri og eksport er av den oppfatning at kvoten på 33 788 tonn i større grad må allokteres til notfartøyene. På den måten begrenser man avtagsproblemene på landsiden ettersom notfanget makrell også kan låssettes. Dette medfører igjen at makrellproduksjonen spres over et lengre tidsrom. Samtidig oppnås gjennomgående bedre kvalitet på råstoffet som går til industriell bearbeiding og senere ut i markedet.

FHL industri og eksport mener at gruppeknoten avsatt til fiske med garn/krokfartøy er for høy, og økende. Dette skyldes primært at man ikke har klart å begrense antallet tilkommere i dette fisket, samt at overreguleringer har bidratt til et regulært kappfiske etter makrell blant disse fartøygruppene. FHL industri og eksport har tidligere tatt initiativ til å begrense adgangen i gruppen garn/krokfartøy, og opprettholder dette kravet for inneværende år. Unnlattelse av å innføre begrensninger for garn/krokfartøy vil kunne medføre en ytterligere forskyving av kvotefordelingen innenfor kystgruppen, i disfavør av notfartøyene.

Sak 7 Regulering av fisket etter kongekrabbe i 2002

Fisket etter kongekrabbe ble i siste sesong avvirket på en tilfredsstillende måte. Etter de signaler FHL industri og eksport har mottatt vil flere fartøy slippes inn i dette fisket kommende sesong. Det forutsettes at man ved økt deltagelse i krabbefisket legger følgende til grunn;

- Kongekrabben skal som tidligere leveres ved godkjent anlegg for prosessering. Ombordproduksjon gir ikke den optimale kvalitet på råstoff, samtidig gir landbasert produksjon best verdiskapning i de berørte lokalmiljøene.
- Når nye fartøyer slippes inn i fisket bør prioritet gis til de fartøyer som plages av krabben under utøvelsen av annet fiske, i første rekke garn- og lineflåten.

Videre vil FHL industri og eksport understreke behovet for at det nå etableres et system for bifangst av kongekrabbe. Under avviklingen av det ordinære fisket er det svært vanskelig å unngå å ta kongekrabbe som bifangst. Dette har konsekvenser også for den illegale omsetningen av kongekrabbe. Ad opplysninger fra de etablerte kjøperne er det per i dag svært vanskelig å omsette lovlig fisket kongekrabbe i Norge og Sverige. Dette understreker behovet for bedre kontroll med fisket, samt utvikling av fangst- og reguleringsmodeller som fanger opp bifangst-problematikken.

Sak 8/2002 Drøfting av periodisering og overregulering som et reguleringsmessig virkemiddel

FHL industri og eksport legger som hovedprinsipp til grunn at fiskerireguleringene må utformes slik at fisket spres utover året. Dette borger for bedre kvalitet på råstoffet, samt at det produseres mer i samsvar med markedssvingningene. På den annen side er strukturen i hvitfisksektoren og pelagisk sektor så vidt forskjellig - også markedsmessig - at det er grunnlag for å behandle reguleringene innenfor disse sektorene adskilt.

Hvitfisk

FHL industri og eksport stiller seg samlet bak kravet om at man tar i bruk virkemidler for å unngå den gjentakende, og svært uheldige situasjonen under avviklingen av vårtorskefisket i både 2001 og 2002. Arbeidsgruppen for reguleringsaker (hvitfisk) forutsetter derfor at det nå åpnes for økt grad av periodisering i dette fisket. Økt grad av periodisering vil sikre bedre kvalitet på det råstoffet som landes, samt et mer markedstilpasset fangstregime. Arbeidsgruppen foreslår at følgende periodiseringsopplegg legges til grunn for torskefisket: Det etableres tre perioder, slik at 60% kan fiskes før 1. mai, 20% før 1. september og 20% resten av året. Det skyldes her å gjøre oppmerksom på at industribedriftene i Troms og Vesterålen ikke går inn for reguleringer som medfører kvantumsmessige forskyvninger i fangstsesongen, dvs. økt avsetning av torsk til etter 1. mai, men at man også her støtter kravet om at det avsettes 20% til fiske etter 1. september. Det vises for øvrig til sak 2/2002 angående økt bruk av samlekvoteordningen for fartøy under 15 meter.

Når det gjelder reguleringen av hysefisket vises det til sak 3/2002, hvor FHL industri og eksport går inn for at dette ikke iverksettes før 1. august. Derved får man et sammenhengende fiske utover høsten, som også ivaretar de kvalitetsmessige og markedsmessige krav. Man går videre inn for å legge samme tankegang til grunn for reguleringen av seifisket ettersom økt fiske om høsten øker anvendelsesmulighetene for seiråstoffet, herunder sei til filet.

Pelagisk

Et vedvarende problem for pelagisk sektor er at man ikke utnytter de tilgjengelige ressursene på makrell. Leiting etter den ustabile hestemakrellen medfører at flåteleddet isteden velger å gå etter silden før de eventuelt tar hestemakrell.

fhl fiskemel

fhl fiskefôr

fhl havbruk

fhl industri og eksport

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bode • Tromsø

Tilsluttet Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)

For å avhjelpe denne situasjonen tar FHL industri og eksport til orde for at de fartøyer som velger å gå etter hestemakrell innvilges en "bufferkvote" på sild, dvs. en garantert kvote.

Hensyntatt avsetningssituasjonen i våre viktigste pelagiske markeder går FHL industri og eksport inn for at kystfisket etter både sild og makrell starter senest mulig om høsten. Man vil sterkt fraråde et fiske etter NVG-sild før 1. oktober, da hverken markedet eller den rådende lagersituasjonen i Norge tilsier at det åpnes for et fiske etter sild som ikke er av best mulig kvalitet. Dersom det åpnes for et fiske etter før første oktober vil man måtte regne med svært lave priser for NVG-sild ut året, med de konsekvenser dette har både for fiskeflåten og industrien.

Med vennlig hilsen,

Christen A. Mordal

Direktør

Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening, industri og eksport

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk **fhl industri og eksport**

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

Tilsluttet Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)

ORIENTERING OM UTVIKLINGEN AV FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62°N I 2002. REGULERING AV FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62°N I 2. HALVÅR I 2002.

Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. GENERELT

1.1. KVOTESITUASJONEN FOR HYSE

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (5.- 10. november 2001) ble det enighet om en videreføring av kvoten fra 2001, dette innebærer følgende: Totalkvoten for 2002 fastsettes til 85.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 4.400 tonn til tredjeland. De resterende 80.600 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland ble fordelingen av hysekvoten som følger:

Tabell 1, Kvotesituasjonen for 2002:

Norge:	46.300
Russland:	34.300
Tredjeland:	4.400
Sum:	85.000

I tillegg til den norske kvoten kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn, slik at den norske kvoten av hyse nord for 62°N i 2002 vil være 51.300 tonn.

Det var også i år behov for å avsette et tilleggskvantum på 465 tonn til tredjeland. Disponibelt for norske fiskere er da 50.835 tonn, det vil si det samme som i 2001.

Norges Fiskarlags Landsmøte vedtok i fjor høst et forslag til ressursfordeling som ga en trålandel på 38%. Landsmøtet la til grunn at kysthyse skal inngå i fordelingsgrunnlaget. Dette ga en gruppekvote til trålerne på 19.317 tonn, mens konvensjonelle fartøy kan fiske inntil 31.518 tonn.

1.2. SAMLET FISKE AV HYSE HITTIL I ÅR

Ved utgangen av uke 19 (pr. 12. mai) var det registrert følgende landet kvantum hyse (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag:

Tabell 2

Salgslag	Konvensjonelle	Trål	Sum
Norges Råfisklag	8.634 tonn	6.219 tonn	14.853 tonn
Sunnmøre og R. Fiskesalgslag	2.454 tonn	4.076 tonn	6.530 tonn
Vest-Norges Fiskesalgslag	342 tonn	171 tonn	513 tonn
SUM	11.430 tonn	10.466 tonn	21.896 tonn
Kvoteavsetning	31.518 tonn	19.317 tonn	50.835 tonn
Rest	20.088	8.851 tonn	28.939 tonn
% Utnyttelse	36,7	54,2%	43,1%

I fjor var utnyttelsen av gruppekvoten på konvensjonell og trål henholdsvis 45,7% og 63,1%, dvs en noe høyere utnyttelse enn i år. Dette kan tyde på en noe dårligere tilgjengelighet av hyse i år enn i fjor. For konvensjonelle kan også samlekvotereguleringen for fartøy under 15 meter i gruppe I ha bidratt til relativt mindre hysekvantum i år.

2. REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLING AV FISKET FOR FARTØY SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Gruppekvoten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er som nevnt fastsatt til 31.518 tonn, hvorav fartøy på 28 meter og over har en gruppekvote på 5.673 tonn. Fartøy under 15 meter som har gruppe I adgang i torskefisket er i år regulert med samlekvote av torsk, hyse og sei. Til samlekvotereguleringen er det avsatt 11.672 tonn hyse. Fartøyene under 28 meter som ikke er regulert med samlekvote har dermed 14.173 tonn i gruppekvote.

2.1. FARTØY PÅ 28 METER OG OVER

Gruppekvoten for denne gruppen er som nevnt på 5.673 tonn. Fartøy på 28 meter og over er regulert med fartøykvoter og fisket er periodisert ved at fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line må avsette 30% av fartøykvoten til et fiske etter 1. september. Fartøykvoten er satt til 70 tonn. Eventuell bifangst av hyse må dekkes innenfor fartøykvoten.

Pr 12. mai er det fisket 1.971 tonn, det gjenstår således 3.702 tonn av gruppekvoten. Dette er omtrent som forventet i denne fartøygruppen. Denne fartøygruppen fisker tradisjonelt mesteparten av sitt hysekvantum på slutten av året.

2.2. FARTØY MED SAMLEKVOTE

Fartøy under 15 meter med gruppe I adgang i torskefisket er regulert med samlekvote. Totalt har disse fartøyene fisket 3.706 tonn. Samlekvoteordningen er for øvrig omtalt under sak 02/02.

2.3. FARTØY UTEN SAMLEKVOTE

Denne gruppen omfatter alle fartøy under 28 meter som ikke har samlekvote, dvs fartøy på 15 meter og over som har deltakeradgang i gruppe I i torskefisket og alle fartøy i gruppe II i torskefisket. Gruppekvoten for denne fartøygruppen er som nevnt over 14.173 tonn. Gruppekvoten var i utgangspunktet delt i 3 periodekvoter:

Tabell 3:

01.01 – 30.04	4.677 tonn
01.05 – 18.08	4.252 tonn
19.08 – 31.12	5.244 tonn

Fisket i første periode ble stoppet 23. mars da periodekvoten var beregnet oppfisket. Pr 12. mai er det fisket 5.737 tonn hyse av denne fartøygruppen. Av andre periodekvote gjenstår således 3.192 tonn.

Fiskeridepartementet ba i telefaks av 17. april Fiskeridirektoratet om å vurdere åpningen av det direkte fisket etter hyse 1. mai både ut fra den kvantumsmessige situasjonen og ut fra omsetningsmuligheter og markedssituasjonen. Det ble vist til at det hadde fremkommet opplysninger om at markedssituasjonen for hyse for tiden var dårlig.

Fiskeridirektoratet sendte på denne bakgrunn den 19. april ut et notat til Reguleringsrådets medlemmer hvor en ba om tilbakemelding på et forslag fra Fiskeridirektøren om å utsette den fastsatte åpningen av hysefisket inntil Reguleringsrådet har avholdt sitt møte 5. juni. Reguleringsrådet medlemmer var positiv til forslaget og at det direkte fisket ble derfor ikke åpnet 1. mai.

3. REGULERING AV FISKET I 2. HALVÅR.

Som nevnt over er fisket i andre periode ikke åpnet, og det gjenstår 3.192 tonn av andre periodekvote.

Landstyret i Norges Fiskarlag har behandlet saken og går inn for at det direkte fisket etter hyse blir åpnet 1. august, da tillagt eventuelt resterende kvantum hyse som ikke er medgått i perioden fram til åpning. Se vedlagt telefaks av 24. april fra Norges Fiskarlag.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning bør reguleringsopplegget i størst mulig grad stå fast for hele året, med mindre spesielle forhold tilsier en endring. Fiskeridirektøren oppfattet situasjonen i slutten av april som såpass spesiell at en fant å foreslå å utsette oppstarten av andre periode. En slik utsettelse kan ramme enkelte fartøygrupper spesielt hardt, noe som en bør ta hensyn til når en skal fastsette ny åpningsdato. Dette taler for at åpningsdatoen ikke bør skyves for langt ut i tid. Tradisjonelt har det pågått et fløylinefiske i juli/august. Dette taler for en tidlig oppstart. Imidlertid starter makrellfisket i andre halvår 12. august, slik at mange fartøy vil være opptatt med makrellfisket i august/september. For fartøy som skal delta i makrellfisket er neppe åpningsdato 1. august i hysefisket det mest ønskelige. Disse fartøyene ville trolig foretrekke en tidligere eller noe senere åpningsdato.

Fra august og ut året i fjor ble det fisket 4.186 tonn av denne fartøygruppen. Det ble åpnet for et fritt fiske etter hyse 20. november. I fjor åpnet tredje periode 1. september. Fartøygruppen har nå igjen 8.436 tonn av sin gruppekvoten, og selv om det vil bli fisket noe som bifangst fram til åpningen av det direkte fisket, vil det likevel gjenstå et betydelig større kvantum enn det fartøyene fisket i fjor.

På grunn av små landede kvanta etterspør ferskmarkedet for tiden hyse. Tidligere i vinter/vår har det vært store svingninger i ferskmarkedet. Det har vært små endringer i markedet for fryst hysefilet, mens det i markedet for fryst sløyd hyse har vært en prisnedgang de første månedene i år sammenlignet med tilsvarende periode i fjor. Markedssituasjonen er således ikke den beste, men den tilsier likevel ikke at vi ikke bør åpne fisket.

For å gi fartøyene mulighet til å planlegge sin fangstaktivitet i andre halvår bør åpningsdatoen fastsettes så snart som mulig, og tatt i betraktning at fartøyene har såpass mye igjen av sin gruppekvote anser Fiskeridirektøren Norges Fiskerilags sitt forslag om å fremskyve åpningsdatoen for tredje periode som hensiktsmessig. Tatt i betraktning av at det gjenstår et betydelig større kvantum enn fartøyene fisket i fjor i perioden august – desember bør tredje periode åpne tidligere enn i fjor, dvs før 1. september. Hvorvidt 1. august er tilstrekkelig tidlig i forhold til disponibelt kvantum er vanskelig å vurdere. En tidligere oppstart enn 1. august kan være uhensiktsmessig i forhold til blant annet ferieavvikling i fiskeindustrien.

På bakgrunn av det som er sagt over vil Fiskeridirektøren foreslå at det direkte fisket etter hyse i andre halvår åpnes 1. august innenfor det restkvantum som da gjenstår.

Gullestad viste til at en etter anbefalinger fra både sjø- og landsiden ikke hadde åpnet hysefisket 1. mai. Han refererte deretter forslaget i saksdokumentene om å åpne hysefisket 1. august.

Det var enighet i Reguleringsrådet på dette punktet.

ORIENTERING OM UTVIKLINGEN I FISKET ETTER SEI I 2002

Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Etter forhandlingene med EU har Norge en kvote på 70.200 tonn i Nordsjøen og Skagerrak. Av dette er 4.200 tonn avsatt til å dekke tredjeland sitt fiske, slik at den norske kvoten er 66.000 tonn. Den norske kvoten er fordelt på redskapsgrupper på følgende måte:

Tabell 1,

Redskap	Gruppekvoter 2002
Not	5.500
Garn og andre	8.000
Trål	52.500
<i>Herav:</i>	
Torsketrålere	34.675
Seitrålere	9.025
Nordsjøtrålere	8.800
Sum	66.000

Av gruppekvote til notfisket på 5.500 tonn, er det avsatt 300 tonn til et fiske etter 2. september, og fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er regulert med en maksimalkvote på 450 tonn.

Torsketrålernes gruppekvote er periodisert ved at 12.136 (35%) tonn skal avsettes til et fiske etter 12. august. Det vil si at det kan fiskes inntil 22.539 tonn før 12. august.

Torsketrålerne og nordsjøtrålerne er regulert med maksimalkvoter, mens seitrålerne er regulert med fartøykvoter, som gir følgende kvotestørrelser for de nevnte gruppene:

Tabell 2, Fartøykvoter, maksimalkvoter

		Kvote 2002
Torsketrålere	Fabrikktrålere	700
	Ferskfisk-, rundfrysetrålere og Småtrålere	500
Seitrålere	Fartøy med kvotefaktor 0,75	485
	Fartøy med kvotefaktor 0,85	550
	Fartøy med kvotefaktor 1,0	647
Nordsjøtrålere		300

Hittil i 2002 har 17 fabrikktrålere og 36 ferskfisk-/småtrålere deltatt i fisket. Maksimalkvotene og denne deltakelsen representerer en overregulering på 32% i forhold til periodekvoten på 22.539 tonn. Men deltakelsen er noe lavere enn forventet, slik at disse 53 fartøyene på årsbasis til sammen har fått utdelt 29.900 tonn av gruppekvote på 34.675. Selv om deltakelsen kan komme til å øke, ser det ut til at det kan være rom for å justere kvotene noe opp i løpet av høsten.

Seitrålernes gruppekvoter er fordelt med fartøykvoter mens nordsjøtrålernes maksimalkvote på 300 tonn også skal dekke bifangst av sei i industritrålfisket. Dersom en nordsjøtråler fisker opp sin maksimalkvote, kan ikke fartøyet fiske sei som bifangst resten av året.

Som i tidligere år er det av biologiske og markedsmessige hensyn innført en generell stopp i alt trålfiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak fra og med 3. juli til og med 13. august.

Tabell 3 nedenfor viser fangst fram til 13. mai (uke 19) i 2001 og 12. mai (uke 19) i 2002 fordelt på redskapsgrupper, samt gruppekvoter og restkvote for 2002. Tallene er basert på sluttseddelstatistikk.

Tabell 3.: norske seifangster i Nordsjøen og Skagerrak i tonn rund vekt

Redskap	Fangst pr. 13. mai 2001	Gruppekvoter 2002	Fangst pr. 12. mai uke 19 2002	Rest- kvote 2002
Not	844	5.500	747	4.753
Garn og andre	6.365	8.000	5.303	2.697
Trål	14.313	52.500	26.334	26.166
<i>Herav:</i>				
Torsketrålere	11.127	34.675	21.979	12.696
Seitrålere	943	9.025	1.942	7.083
Nordsjøtrålere	2.243	8.800	2.413	6.387
Sum	21.522	66.000	32.384	37.816

Tabell 3 viser at det er blitt landet 747 tonn fisket med not. I de siste ukene har det blitt rapportert om et sjeldent godt notfiske på Vestlandskysten. Etter opplysninger fra Vest-Norges Fiskesalgslag var det pr. 20. mai låssatt et kvantum på vel 2.700 tonn. Notfisket sør for 62°N har således begynt bedre enn på mange år. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper har fisket 5.303 tonn pr 9. mai, et kvantum som er vel 1.000 tonn lavere sammenlignet med samme tidspunkt i 2001. På årsbasis i 2001 ble det fisket 7.872 tonn med konvensjonelle redskaper, av en gruppekvote på 8.000 tonn. Samme utvikling i resten av året som i fjor kan føre til at det vil gjenstå et kvantum av gruppekvoten. Seifisket for konvensjonelle fartøy over 28 meter kan stoppes når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvoten, for å sikre at fartøy under 28 meter kan fortsette seifisket i en periode etter stoppen.

Torsketrålernes seifiske i Nordsjøen ble stoppet 24. februar for sikre at det skulle gjenstå 35% av gruppekvoten til et fiske etter 12. august. Tabell 3 viser at det er fisket 21.979 tonn, som er 10.852 tonn mer enn i 2001. Det gjenstår dermed 12.696 tonn til fisket etter 12. august. Pr. 12. mai har nordsjøtrålerne fisket 2.413 tonn, 170 tonn mer enn på samme tidspunkt i 2001. Det gjenstår ca. 6.387 tonn av gruppekvoten som også skal dekke bifangst av sei i industritrålfisket der nordsjøtrålerne som kjent kan ha inntil 20% av sei i de enkelte landinger i industritrålfisket. I fjor fisket nordsjøtrålerne hele 6.702 tonn sei hovedsaklig som bifangst.

Seitrålerne som er regulert med fartøyskvoter, har fisket 1.942 tonn av sin gruppekvote pr. 12. mai. Dette er nesten 1.000 tonn mer enn i 2001.

Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket, og foreta endringer av reguleringsopplegget for seifisket dersom det skulle bli nødvendig. Det kan blant annet bli aktuelt å øke både seitrålerne og torsketrålerne individuelle kvoter for å sikre at gruppekvoteene blir fisket opp.

2. SEIFISKET NORD FOR 62°N

2.1 GENERELT

Totalkvoten (TAC) for 2002 er fastsatt til 152.000 tonn, hvorav 10.000 tonn er avsatt til 3. land. Den norske totalkvoten er da på 142.000 tonn i 2002. Dette er en økning av den norske totalkvoten på 17.000 tonn fra 2001.

Tabell 4 viser gruppekvoteer, fangst pr. 12. mai og restkvoter pr samme dato.

Tabell 4, Gruppekvoteer og fangstutvikling:

Redskap	Gruppekvoteer pr 1. jan	Fangst pr. 12. mai	Rest
Not	35.500	894	34.606
Trål	52.540	24.573	27.967
Konvensjonelle	53.960	21.466	32.494
Sum	142.000	46.933	95.067

I det følgende vil reguleringen for de enkelte redskapsgruppene bli gjennomgått.

Fartøy under 15 meter som fisker med konvensjonelle redskap og med adgang til å delta i fisket torsk i gruppe 1, er regulert innenfor en samlekvoteordning, se dokument 02/02 om torskefisket hittil i år.

Fartøy som fisker med flere redskaper kan samlet ikke fiske mer enn den største maksimalkvoten, og samtidig skal det kvantum som fiskes med det enkelte redskap ikke overskride maksimalkvoten for dette redskapet.

2.2 NOTFISKET ETTER SEI.

Gruppekvoteen på 35.500 tonn til seinotfartøy var en økning med 5.040 tonn fra 2001. Maksimalkvotene er fastsatt på et nivå som ga en overreguleringen på ca. 80%, omtrent samme overreguleringsgrad som i 2001 da overreguleringen lå på ca. 75 % ved årets begynnelse. Maksimalkvotene ble opphevet i 2001.

På samme måte som i 2001, er det satt som krav at fartøy mellom 13 og 27,5 meter største lengde måtte ha fisket minst 10 tonn sei med not i ett av årene 1998, 1999 og 2000 for å få delta.

Av gruppekvoten på 35.500 tonn er 40% (14.200 tonn) avsatt til et fiske før 15. juli, mens 60% (21.300 tonn) er avsatt til et fiske fra og med 12. august. Mellom 15. juli og 11. august er det forbudt å drive notfiske etter sei.

Pr 12. mai er det landet 894 tonn sei fanget med not. Av dette kvantum er det hittil registrert 357 tonn landet hos Norges Sildesalgslag. Dette kvantumet er fisket av notfartøy som bifangst i fisket etter norsk vårgytende sild og kvantumet blir belastet gruppekvoten til not. I 1998, 1999, 2000 og 2001 ble det totalt levert henholdsvis 415, 951, 743 og 860 tonn sei gjennom Norges Sildesalgslag.

2.3 TRÅLFISKET ETTER SEI

Som vist i tabell 4 er trålerne fra årets begynnelse tildelt en kvote på 52.540 tonn, 8.420 tonn mer enn i 2001. Det er avsatt 1.000 tonn til dekning av bifangst i andre fiserki. Det resterende kvantum er fordelt med 42.032 tonn til torskestrålerne, mens seistrålerne fikk tildelt en kvote på 9.508 tonn. Som i 2000 og 2001 er gruppekvote for trålfisket etter sei fordelt som fartøykvoter.

Både ferskfisktrålere og seistrålere må sette av 20 % av sin årskvote til et fiske etter 1. september for å sikre et kvantum til landindustrien i andre halvår.

Torskestrålerne og seistrålerne er regulert med fartøykvoter, der følgende fordeling er lagt til grunn:

Tabell 5, Fartøykvoter

		Fartøykvote 2002
Torskestrålere	Fabrikktrålere	564
	Ferskfisk og rundfrysestrålere.	426
	Småtrålere	247
Seistrålere	Fartøy med kvotefaktor 0,35	257
	Fartøy med kvotefaktor 0,75	551
	Fartøy med kvotefaktor 0,85	624
	Fartøy med kvotefaktor 1,0	735

2.4 FISKET ETTER SEI MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Som nevnt var det fra årets begynnelse fastsatt en gruppekvote på 53.960 tonn for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap. Dette er 3.520 tonn mer enn i 2001.

Tabellen 6 nedenfor viser kvoter og fangst pr. 12. mai innenfor de ulike kvoteordningene i den konvensjonelle flåten.

Tabell 6.

Redskap	Gruppekvote pr. 1. jan	Fangst pr. 12. mai	Rest
Over 28 meter	5.936	5.087	849
Under 15 meter med samlekvote	19.375	6.096	13.279
Under 28 meter uten samlekvote	28.649	10.283	18.366
Sum	53.960	21.466	32.494

2.4.1 FARTØY OVER 28 METER

For å unngå økt deltakelse i seifisket for fartøy over 28 meter er det innført en deltakelsesregulering fra og med 1998 ved at bare fartøy som har deltatt i garnfisket etter sei i ett av årene 1995-1997 fikk adgang til å delta. Denne reguleringen er videreført i 2002. Gruppekvoten til fartøy over 28 meter er fastsatt til 5.936 tonn (11% av den konvensjonelle kvoten), hvorav 750 er avsatt til bifangst. Fartøyene er også regulert med en generell maksimalkvote på 220 tonn. Denne maksimalkvoten har medført en såpass liten overregulering at det enda ikke har vært nødvendig å stoppe fisket.

Sluttseddelstatistikk pr. 12. mai viser at det er fisket 5.087 tonn, slik at det gjenstår 849 tonn av gruppekvoten.

2.4.2 FARTØY UNDER 28 METER

Fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske 48.024 tonn sei i 2002.

Seifisket til fartøy under 15 meter som fisker med konvensjonelle redskaper i gruppe I er regulert innenfor en samlekvote av torsk, sei og hyse. Av totalkvoten til fartøy under 28 meter er det avsatt en kvote på 19.375 tonn til fartøy under 15 meter som reguleres med samlekvote.

For konvensjonelle fartøy under 28 meter som ikke er regulerte med samlekvoter, er det avsatt en gruppekvote på 28.649 tonn som er fordelt på perioder og maksimalkvoter. I perioden 1. januar til 30. april er det avsatt 12.892 tonn, mens det i neste periode – fra 1. mai til 31. august er avsatt 8.595, og i den siste perioden fra 1. september til 31. desember er det avsatt 7.162 tonn. Det er tillatt med inntil 25% bifangst av sei ved fisket etter andre arter ved landing, men det er likevel tillatt å ha en bifangst av sei på inntil 50% i den enkelte fangst. Bifangstprosenten på 25% avregnes av samlet fangst pr uke og total bifangst pr. fartøy skal ikke utgjøre mer enn 40% av fartøyets maksimalkvote på årsbasis. Det er ikke avsatt et eget kvantum til å dekke bifangst. Fisket må derfor stoppes så tidlig at det kvantum som gjenstår av en periodekvote, er stort nok til å dekke bifangst fram til det direkte fisket på neste periodekvote åpnes.

Fisket til fartøy under 28 meter som ikke er omfattet av samlekvoteordningen, er regulert med følgende maksimalkvoter:

Tabell 7, maksimalkvoter

Lengde-Gruppe	Maksimalkvote	Herav garantert kvantum
Under 10	18,0	5
10-14,99	28,8	
15 – 20,99	54,0	
21 – 27,99	75,6	

Fartøy under 10 meter kan dessuten fortsette fisket innenfor en garantert kvote på 5 tonn selv om fisket er stoppet. Fisket har i år vært åpent siden nyttår, i motsetning til tidligere år da fisket har vært stoppet i 1. periode. I fjor ble fisket stoppet 1. april.

Totalt har fartøy under 28 meter fisket 16.379 tonn av en kvote på til sammen 48.024 tonn. Dette er ca. 2.600 tonn mindre i forhold til samme tidspunkt i 2001. I fjor var maksimalkvotene i utgangspunktet noe lavere enn i år, og ble økt to ganger i tredje periode samt at det ble åpnet for ett fritt fiske 19. november - for å sikre at gruppekvoten skulle bli oppfisket. Det viste seg at disse økningene ikke var helt tilstrekkelig for å få tatt hele gruppekvoten, og endelige tall viser at fartøy under 28 meter fisket 44.567 tonn av en gruppekvote på 45.510 tonn. Fiskeridirektøren er derfor innstilt på å justere størrelsen på maksimalkvotene i samråd med næringen for å sikre at gruppekvoten skal bli oppfisket. En eventuell økning av maksimalkvotene til fartøy som ikke omfattes av samlekvoteordningen, kan gjøres på et forholdsvis tidlig tidspunkt, for eksempel i forbindelse med at det 1. september åpnes for fiske på 3. periodekvote.

Gullestad ønsket innspill når det gjaldt notfisket etter sei sør for 62°N.

Helland viste til at FHL ønsket å øke notkvoten i sør fra 5.500 tonn til 9.000 tonn.

Når det gjaldt åpningsdato, sa Wold at datoen 1. september burde stå fast, men at kvoten burde dobles fra 1. september.

Mordal mente at dersom notkvoten i sør ble økt slik som Wold foreslo, måtte en være oppmerksom på markedssituasjonen. Han sa at en burde legge opp til et fiske som rettet seg inn mot filetproduksjon.

Jakobsen viste til at Norges Fiskarlag hadde foreslått en overføring av kvantum fra konvensjonell til not.

Remøy sa at dersom en foretok en slik overføring, måtte det være en forutsetning at det konvensjonelle fisket ikke ble stoppet.

Gullestad satte deretter sluttstrek for diskusjonen.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
24052002

Vår referanse
200100463/19-
532.2

LANDSMØTET
343-Sei
Deres dato

Deres referanse

Til
Fiskeridirektoratet

24. MAI 2002

2002/11361	1
------------	---

REGULERING AV FISKET ETTER SEI SØR FOR 62° N I 2002

Norges Fiskarlag har i arbeidsutvalgsmøtet 24. mai 2002 drøftet regulering av fisket etter sei sør for 62° N og fattet følgende vedtak:

*Norges Fiskarlag viser til henvendelse fra Sogn og Fjordane Fiskarlag om overføring av et kvantum til notgruppen som fisker etter sei sør for 62° N i størrelsesorden 2.500 tonn/3.000 tonn.

Bakgrunnen for forslaget er at det for tiden er et godt fiske etter sei med not, og nesten hele gruppekvote er beregnet fisket og står i lås. Dette medfører at fisket sannsynligvis snart vil bli stoppet og bare låssatt fangst tillates omsatt.

Kvantumsmessig må en gå tilbake til perioden før 1985 for å finne tilsvarende fangstutvikling, mens det i alle år etter dette har vært fisket et kvantum godt under tildelt gruppekvote for 2002.

Norges Fiskarlag viser til at årets norske kvote av sei sør for 62°N for 2002, på 66.000 tonn, er fordelt i henhold til landsmøtevedtak 7/01. Dette gir følgende gruppekvotes:

Notgruppen:	5.500 tonn
Konvensjonelle redskap:	8.000 tonn
Trålgruppen:	52.500 tonn

Norges Fiskarlag konstaterer at det kvantum som er stilt til rådighet for notgruppen i 2002 er noe mindre enn foregående år (7.000 tonn), men dette er et resultat av de forhandlinger og det vedtak som ble fattet av Landsmøtet 2001. I og med at gruppekvote til både not og konvensjonelle redskaper er angitt i et fast kvantum (tonn) får disse to gruppene verken ta del i årlige kvotøkninger eller kvotereduksjoner. Årets norske kvote av sei sør for 62°N er økt med nærmere 38% fra i fjor.

Norges Fiskarlag viser til at fangstutviklingen for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper har variert mye i de senere år, men i hovedsak har gruppekvote blitt tilnærmet oppfisket. Pr. uke 19 gjenstår om lag 2.700 tonn av gruppekvote til konvensjonelle redskap. Når det gjelder trålgruppens fiske etter sei så ble dette fisket, for torsketrålernes del stoppet med virkning fra 24 februar d.å., og det åpnes for siste periodekvote fra 12. august d.å. Det antas at trålgruppen er i stand til å fiske sin gruppekvote fullt ut for 2002.

Selv om den norske seikvote sør for 62°N ser ut til å bli fullt utnyttet slik den ble fordelt på redskapergrupper fra årets start, vil Norges Fiskarlag anmode

Telefaks

2 av 2

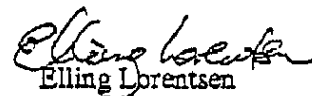
Vår dato
24052002Vår referanse
200100463/19-532.2

Fiskeridirektoratet om å vurdere om det likevel kan være grunnlag for en mindre overføring av et seikvantum fra konvensjonelle redskaper til notgruppen for inneværende år. En legger til grunn at konvensjonelle redskaper ikke må få stoppet sitt fiske på grunnlag av en eventuelle omdisponering av kvantum."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Fiskeridepartementet
Medlemslaga

SAK 5/2002

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED GRØNLAND - ISLAND - JAN MAYEN SESONGEN 2002/2003

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

Årets forslag til regulering av fisket etter lodde ved Grønland – Island – Jan Mayen medfører ingen vesentlige endringer i forhold til sesongen 2001/2002.

1. Avtalesituasjonen

1.1. Trepartsavtalen

Grønland, Island og Norge inngikk som kjent en reforhandlet trepartsavtale i Reykjavik 20. mai 1998. Avtalen hadde gyldighet frem til 30. april 2001, med muligheter til forlengelse. Bilaterale arrangementer i tilknytning til fisket etter lodde mellom Island - Norge og Grønland - Norge har samme gyldighetstid. Ingen av partene har sagt opp avtalen, og i henhold til avtalens Artikkel 14 er den forlenget med 2 år.

Fordelingen av totalkvoten mellom partene i avtalen er 11% til Grønland, 81% til Island og 8% til Norge.

Etter sesongstart 20. juni har Grønland og Norge i henhold til avtalen adgang til å fiske sine respektive andeler av den TAC som antas å bli fastsatt for hele sesongen (den forventede TAC). Ved vurderingen legger partene til grunn de retningslinjer som er vedtatt av ICES, om at den foreløpige TAC for sommer og høstperioden som regel skal utgjøre 2/3 av den endelige TAC for hele sesongen. Norge har etter avtalen (jf. Trepartsavtalen art. 4 punkt 1) anledning til å fiske inntil 12% av foreløpig TAC om sommeren/høsten. Dette tilsvarer 8% av den forventede TAC.

I Islands økonomiske sone (IØS) har norske fartøy adgang til å fiske inntil 35% av den kvote som Norge skal ha i henhold til avtalen, samt eventuelle overføringer fra en av Partene. I IØS er det kun tillatt for norske fartøy å fiske lodde nord for 64°30'N og i tillegg må fisket, som tidligere år, avsluttes senest 15. februar, jf. bilateral avtale mellom Island og Norge av 20. mai 1998 punkt 1.

Norske fartøy har anledning til å fiske hele sin loddekvote Grønlands fiskerisone nord for 64°30'N.

I sommer- og høstperioden, dvs. fra 20. juni til 1. desember, kan inntil 30 norske fartøy fiske i IØS samtidig. I vintersesongen, dvs. fra 1. desember og frem til og med 15. februar, kan maksimalt 20 norske fartøy fiske samtidig i IØS.

1.2. Smutthullavtalen

I tillegg til overnevnte, og som et resultat av avtalen mellom Russland, Island og Norge (Smutthullavtalen), får Norge årlig overført et kvantum lodde fra Island. Størrelsen på overføringen henger sammen med den norske overføringen av torsk til Island. Overføringen av torsk er en fast prosent av TAC på torsk, slik at loddelementet er uavhengig av TAC på lodde.

Hele den islandske overføringen av lodde til Norge kan fiskes i IØS, og medfører også en økning fra 30 til 35 norske fartøyer (20 til 25) som kan fiske i IØS samtidig. For 2002 vil overføringen være på 13.980 tonn lodde til Norge for sesongen 2002/2003.

1.3. Norge/EU

Et element i den årlige kvoteavtalen mellom Norge og EU er en overføring av lodde i grønlandske sone til Norge. Kvoten fra EU må fiskes innenfor kalenderåret, og er i år fastsatt til 6.700 tonn.

1.4. Kompensasjonsdelen

I henhold til Trepartsavtalens art. 6 annet ledd skal Norge ha kompensasjon dersom den endelige TAC fastsettes høyere enn den forventede TAC, og denne tilleggskvoten i sin helhet fiskes av Island. Kompensasjonen tilsvarer 8 % av Islands fangst av tilleggskvoten, og skal tildeles den påfølgende sesongen.

2. Oppsummering av loddeseongen 2001/2002

Ved sesongstart var Norges kvote på 112.315 tonn, og kvoten var sammensatt av fire elementer. Det første elementet bestod av Norges andel på 8 % av forventet TAC på 1.050.000 tonn (tilsvarende 12 % av foreløpig TAC på 700.000 tonn) som gir et kvantum på 84.000 tonn. Den foreløpige TAC var i samsvar med rådgivningen fra ACFM.

Det andre var en kvote på 6.700 tonn lodde i Grønlands sone som Norge fikk overført av EU i forbindelse med den årlige bilaterale fiskeriatvaten mellom Norge/EU for 2001. Kvoten fra EU måtte fiskes i løpet av 2001.

I tillegg fikk Norge overført 13.982 tonn lodde fra Island som et resultat av avtalen mellom Russland, Island og Norge («Smutthull-avtalen»). I henhold til avtalen kunne hele overføringen på 13.982 tonn lodde fiskes i IØS.

Det fjerde elementet i den norske kvoten var en kompensasjon fra Island på 7.633 tonn, hvorav 35 % av dette (2.672 tonn) kunne fiskes i IØS.

Av den totale norske kvoten på 112.315 tonn kunne inntil 46.054 tonn fiskes i IØS, inkludert kompensasjonen fra Island på 2.672 tonn. Kvoten i IØS ble beregnet ved at man tok 35% av Norges andel på 84.000 tonn av forventet TAC og la til kvoten på 13.982 tonn fra "Smutthull-avtalen".

Det var ingen ytterligere kvantumsbegrensninger innenfor den norske kvoten i Grønlands sone eller i fiskerisone ved Jan Mayen (FJM).

I telefaks av 22. januar 2002 foreslo Island å øke endelig TAC for sesongen 2001/2002 til 1.200.000 tonn, som innebar en økning på 150.000 tonn i forhold til forventet TAC. Forslaget var basert på nye undersøkelser fra det islandske Havforskningsinstituttet, som viste at lodda hadde en større individuell vekst enn hva en hadde prognostisert tidligere. Videre foreslo Island i telefaks av 13. mars 2002 en ytterligere økning på 100.000 tonn, slik at endelig TAC, etter aksept fra Grønland og Norge, ble satt til 1.300.000 tonn.

Den første økningen innebar en kvoteøkning til Norge på 12.000 tonn. Av dette kunne Norge fiske 35 % i IØS. Denne muligheten ble fullt ut utnyttet. Den siste økningen i TAC kom så sent i sesongen at norske fartøy var avskåret for å fiske på denne.

Trepartsavtalen har bestemmelser for det tilfelle at endelig TAC fastsettes høyere enn forventet TAC. Hvis islandske fartøy har fisket noe av tilleggskvoten på 250.000 tonn som kom i tillegg våren 2002, vil Norge kreve kompensasjon i henhold til Trepartsavtalens Artikkel 6. Norge er i telefaks fra Island 21. mai 2002 tilbudt en kompensasjon på 15.674 tonn, og dette kvantum legges til grunn i det følgende.

Totalt deltok 63 norske fartøy i 2001/2002 sesongen.

Norske fartøy fisket totalt 113.166 tonn lodde sesongen 2001/2002. Av dette ble 50.528 tonn tatt i IØS og 62.638 tonn i grønlandsk sone. Det ble ikke fisket lodde i Fiskerisonen ved Jan Mayen denne sesongen.

Det vises til Vedlegg I for en nærmere redegjørelse for sesongen 2001/2002, samt en kort gjennomgang av historisk fiske i området.

3. Vitenskapelige anbefalinger for loddefisket

Anbefalingene fra ICES er ennå ikke tilgjengelige, og kvoten for sesongen 2002/2003 er således ikke fastsatt. En foreløpig TAC-anbefaling for sesongen 2002/2003 vil ventelig foreligge i begynnelsen av juni 2002.

Loddebestanden overvåkes ved bruk av akustiske målinger som gjennomføres i august, oktober-november og i januar hvert år. Det betyr at man ved starten av fiskesesongen (juni/juli) ikke har et komplett bilde av bestandssituasjonen. Det blir derfor benyttet en metode for fremskriving av bestanden, og det blir anbefalt en foreløpig kvote som er 2/3 av forventet endelig kvote. Denne kvoten blir så justert når resultatene fra undersøkelsene om høsten og vinteren er tilgjengelige.

Reguleringen av denne bestanden tar vanligvis sikte på at minimum 400.000 tonn lodde skal være igjen for å gyte etter at fisket er slutt.

Bestanden regnes i dag for å være i god forfatning.

4. Kvotesituasjonen

På skrivende tidspunkt er som nevnt TAC ikke fastsatt, men Fiskeridirektøren legger i dette forslaget til grunn at anbefalingen fra ACFM vil bli omtrent tilsvarende som for sesongen 2001/2002.

Som overfor nevnt, vil en i tillegg til det kvantum lodde Norge får som følge av Trepartsavtalen, i 2002 få en kvote på 6.700 tonn lodde i Grønlands sone som ble overført av EU i forbindelse med den årlige bilaterale fiskeriavtalen mellom Norge/EU for 2002. Dette kvantum kan fiskes i Grønlands sone eller i Fiskerisonen ved Jan Mayen. Videre vil Norge, som følge av «Smutthullavtalen», få en kvote på 13.980 tonn som kan fiskes i IØS, samt en kompensasjon i henhold til Trepartsavtalens art. 6 annet ledd på 15.674 tonn.

5. Deltakelse

Fisket har tradisjonelt vært forbeholdt fartøy med ringnottillatelse. Det er i dag 95 aktive ringnottillatelser. Som følge av at en del ringnotfartøy vil prioritere andre fiskerier, og at konserveringsbestemmelsene kan være til hinder for at enkelte fartøy deltar, er det ikke grunn til å regne med at hele ringnotflåten vil delta. Med unntak av i 1995/96 - da kun 34 fartøy deltok - har deltakelsen de åtte foregående sesongene variert mellom 53 og 80 fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at alle fartøy med ringnottillatelse gis anledning til å delta i loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen i 2002/2003.

6. Åpningsdato

I følge Trepartsavtalen kan fisket begynne 20. juni, jf. avtalens art. 2.

I årene før 1997 har fisket blitt åpnet tidligst 1. juli og senest 10. august. En senere åpning av fisket enn det den forrige Trepartsavtalen har gitt adgang til, har blant annet vært begrunnet med hensynet til loddas sterke individuelle vekst i juli måned og ønsket om å tilrettelegge for at en størst mulig andel av den norske loddekvoten skulle kunne fiskes i Jan Mayen sonen.

Tilrettelegging av fiske i fiskerisonen ved Jan Mayen var basert på at lodda i flere år var observert på vandring nordover fra IØS til FJM i perioden 15. - 25. juli. I de siste sesongene synes det imidlertid som om lodda har opptrådt noe annerledes. I 1993 var det et svært vestlig preg over loddas utbredelse og den var i hovedsak tilgjengelig i Grønlands sone. I 1994/95 - og i 1995/96 sesongen var lodda i det vesentligste tilgjengelig i IØS, mens den i 1996/97 igjen var tilgjengelig i alle tre sonene. Siden sommeren 1996 har det ikke vært fisket lodde i FJM.

Siden 1999 har fisket vært åpnet 20. juni.

Følgende elementer - uten innbyrdes prioritering - bør vurderes ved valg av tidlig/sen åpning:

- 1 Kvoteutnyttelse ved en sen oppstart.
- 2 Forventede endringer i loddas utbredelse på soner i løpet av sommeren.
- 3 Tidligere åpning reduserer sannsynligheten for fiske i FJM.
- 4 Senere åpning antas å gi høyere fettinnhold i fisken.
- 5 Hensynet til landindustrien, herunder ferieavvikling.
- 6 Anbefalingen fra ICES om stengning av områder med mye smålodde i tiden medio august til ultimo september.

Fiskeridirektøren viser til at noen hensyn peker i retning av en tidlig åpningsdato, mens andre hensyn peker i retning av en senere åpningsdato. Fiskeridirektøren har de senere år hatt det standpunkt at en senere åpning er å foretrekke når alle forhold vurderes under ett, men vil ikke foreslå en konkret dato fordi næringens syn bør tillegges stor betydning ved valg av tidspunkt for åpning.

Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn be om Reguleringsrådets vurdering når det gjelder dato for åpning av fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Harstad senest 2 dager før dato for åpning av fisket.

7. Fartøykvoter og øvrige reguleringstiltak

7.1. Forventet deltakelse og overregulering

Fiskeridirektøren vil gå inn for at den norske kvoten, som tidligere år, fordeles ved bruk av universalnøkkelen. Det forutsettes at det fastsettes en faktor for det samlede fisket i alle områder, samt at det fastsettes en egen faktor for fisket i islandsk økonomisk sone.

Fiskeridirektøren foreslår at kvotene pr. fartøy blir fordelt etter "universalnøkkelen".

Fiskeridirektøren legger til grunn at det kan være hensiktsmessig å overregulere fartøykvotene med 15% - 25%, men at fisket i IØS reguleres med en svært begrenset overregulering. Under forutsetning av at kvoten blir omtrent som foregående sesong, vil fartøyenes kvoter tilsvare 2 - 3 turer, avhengig av fartøyenes basiskvote og lastekapasitet. Overregulering vil imidlertid kunne medføre at fisket blir stoppet når totalkvoten er oppfisket selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene, som i 2001/2002 sesongen, tildeles kvoter med overregulering i forbindelse med reguleringen og avviklingen av loddefisket i Islands sone, i Grønlands sone og i Jan Mayen sonen.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes en faktor som begrenser det enkeltes fartøys samlede fiske i alle områder, og en egen faktor som begrenser det enkeltes fartøys fiske i IØS, og at Fiskeridirektøren kan endre disse faktorene.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det kan nyttes faktisk lastekapasitet i fisket, og at de individuelle kvotene kan oppheves etter 10. august dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir oppfisket.

7.2. Adgang til Islands sone

Som nevnt vil antallet norske fartøy i Islands sone være begrenset til 35 (25).

I utgangspunktet bør adgangen til IØS være et forhold som håndheves av islandske myndigheter, jf. bestemmelsene om aktiv- og passiv meldinger. Fiskeridirektøren ser imidlertid behov for å etablere en ordning som medvirker til at det ikke blir mer enn 35 (25) fartøy i IØS samtidig og som bidrar til en hensiktsmessig avvikling av fisket.

Det kan tenkes flere løsninger, blant annet en utseilings-/innseilingsordning administrert av Norges Sildesalgslag og/eller av Norsk Kystvakt eller at Fiskeridirektøren får fullmakt til å fastsette bestemmelser for kontroll med innseilingen før fisket tar til.

Kystvakten har i tidligere år administrert en innseilingsordning i forbindelse med at de likevel har vært i området som hjelpefartøy. Det er imidlertid opplyst fra Kystvakten at de ikke har konkrete planer om å være i området som hjelpefartøy denne sommeren/høsten, og kan således ikke bistå flåten slik som tidligere.

Norges Sildesalgslag har administrert en innseilingsordning i dette fisket de siste to årene, og har også i andre sammenhenger administrert utseilings-/innseilingsordninger for norske fartøy.

Norges Sildesalgslag har døgnbemanning og god kontakt med flåten, og ordningen har etter Fiskeridirektørens oppfatning fungert godt. Dersom Kystvakten ikke er tilstede på feltet, vil Fiskeridirektøren foreslå at Norges Sildesalgslag også i år administrerer en innseilings-/utseilingsordning med hensyn til fartøysbegrensningen i IØS.

Dersom Kystvakten ikke vil være tilstede med eget fartøy i området, vil Fiskeridirektøren foreslå at Norges Sildesalgslag i reguleringsforskriften bemyndiges til å fastsette hvilke tidsrom det enkelte fartøy kan drive fiske etter lodde i IØS.

7.3. Utkast, dumping og neddreping

I flere år har det vært satt forbud mot utkast, dumping og neddreping av lodde. Fiskeridirektøren vil gå inn for at dette forbudet videreføres.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det skal være forbud mot å kaste ut fangst eller avfall av fangst av lodde, og at det skal være forbudt å slippe fangst som er død eller døende.

7.4. Stengning av felt ved innblanding av smålodde.

ICES har tidligere anbefalt at områder med mye smålodde bør stenges for kommersielt fiske for å forhindre uttak av for stor mengde smålodde, og at forvaltningsmyndighetene bør legge til rette for en rask og effektiv prosess for å stenge slike områder.

Både i 1999, 2000 og i 2001 fastsatte Island et generelt fiskeforbud i IØS i tiden 15. august til 15. september med tanke på beskyttelse av smålodde. Norge og Grønland ble i 1999 invitert til å gjøre det samme, men begge avslo med den begrunnelse at landene i stedet ville stenge etter behov.

Fiskeridirektøren vil gå inn for at det samme synspunktet legges til grunn for sesongen 2002/2003 ved at Fiskeridirektøren gis hjemmel til å foreta stengning ved behov.

Fiskeridirektøren foreslår at han gis hjemmel til å foreta stengning av felt med for stor mengde smålodde.

7.5. Delegasjon

Fiskeridirektøren foreslår videre at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig avvikling av fisket.

VEDLEGG 1

Loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen

Historikk

Fangstene av lodde i perioden fra 1978 til 2001 har variert i størrelsesorden fra 0 tonn i sesongen 1982/83 til 2.043.000 tonn i 1997/1998 sesongen. Av de årlige fangstene har islandske fartøy i gjennomsnitt fisket vel 80 %, norske fartøy omlag 11 % og hovedsakelig har færøyske fartøy fisket det resterende kvantumet, som de har kjøpt fra Grønland. I de siste årene har imidlertid også Grønland deltatt i dette fisket med egne fartøy.

For sesongen 2001/2002 har islandske fartøy fisket totalt 1.052.823 tonn, ca. 32.000 tonn over sin kvote på 1.020.889 tonn. Grønland utnyttet ca. 138.000 tonn av sin kvote på 146.796 tonn. Av den grønlandske kvoten ble store deler, grunnet bilaterale arrangementer vedrørende kvotebytter, fisket av fartøy fra Norge, EU og Færøyene. Norske fartøy fisket 113.166 tonn lodde i 2001/2002. Samlet fangstkvantum for sesongen blir da ca. 1.300.000 tonn.

Før 1985/86-sesongen fisket norske fartøy kun sommerlodde. Fisket foregikk i fiskerisonen ved Jan Mayen (FJM), inklusive området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og delelinjen mellom Grønland og Jan Mayen. I 1985/86-sesongen fisket norske fartøy for første gang både vinter- og sommerlodde i området. I perioden fra 1987 og frem til i dag har norske fartøy i hovedsak fisket i Islands økonomisk sone (IØS) og Grønlands sone (GS). Til orientering er det vedlagt tabell (vedlegg 2) over norske fartøys loddefangster ved Island, Grønland og Jan Mayen fra 1978 til 2001.

Norsk loddefiske 2001/2002

Den vitenskapelige tilrådning om totalkvote (TAC) for sesongen 2001/2002 var 1.050.000 tonn, hvorav inntil 700.000 tonn kunne fiskes sommeren/høsten 2001.

Sommerloddefisket ble åpnet 20. juni 2001.

Fisket var regulert med overregulerte fartøykvoter, og med den begrensning at fisket ville bli stoppet når totalkvoten var oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke hadde fisket sin kvote. Faktoren ble fastsatt til 4,2, hvorav det maksimalt kunne fiskes et kvantum som tilsvarte en faktor på 1,5 i IØS. Faktoren i IØS ble den 6. juli økt til 1,6, og tilgjengelig kvote i IØS var beregnet oppfisket og fisket ble stoppet den 11. juli 2001. Den 24. juli 2001 ble fartøykvoteordningen opphevet, og det ble åpnet for et fritt fiske innenfor totalkvoten.

I ettertid viste det seg at det gjenstod ca. 1.000 tonn av norsk kvote i IØS. Fisket ble derfor gjenåpnet 25. januar 2002. Ett fartøy ble trukket ut for å fiske restkvoten. Den 28. januar 2002 ble Fiskeridirektoratet informert om at Island hadde foreslått å øke kvoten fra 1.050.000 tonn til 1.200.000 tonn. Dette medførte at norsk kvote økte med 12.000 tonn hvorav 4.200 tonn kunne fiskes i IØS. Ytterligere fire norske fartøy ble derfor trukket ut for å fiske denne tilleggskvoten. Hvert fartøy hadde en fartøykvote på 1.050 tonn.

I henhold til Fiskeridirektoratets sluttsettstatistikk ble det totalt fisket 113.166 tonn lodde sesongen 2001/2002 av en kvote på 112.315 tonn. På grunn av den nevnte økningen i TAC (først

på 150.000 tonn, deretter 100.000 tonn senere i sesongen) var Norge også berettiget til et kvotetillegg på 20.200 tonn, slik at norsk totalkvote i sesongen 2001/2002 ble på 132.315 tonn. Hele kvantumet på 113.166 tonn ble levert til mel/olje produksjon.

Noen tilleggsopplysninger om loddefisket i 2001/2002:

- Av 80 påmeldte deltok totalt 63 fartøy i loddefisket.
- Det meste et enkelt norsk fartøy fisket i løpet av loddeseongen var 3.462 tonn.
- Gjennomsnittlig fangst pr. fartøy var 1.796 tonn.

Peter Gullestad viste til at forslaget til regulering av loddefisket fulgte et tradisjonelt mønster.

Fiskeridepartementet har i telefaks av 4. juni 2002 til Island bekreftet en norsk TAC på 19.556 t, hvorav 48.588 tonn kan fiske i islandsk økonomisk sone (IØS). (se saksfremstilling).

Ola Olsen ville innledningsvis påpeke den diskrimineringen som foreligger i dette fisket, ved at norske fartøy ikke får bruke trål eller fryse lodde i IØS.

Norges Fiskarlag ville ellers foreslå at fisket åpnes den 20. juni i henhold til muligheten i "Treparts-avtalen". Ellers mente Olsen at en burde være noe forsiktig med faktoren. En eventuell økning i overreguleringen måtte bare skje i IØS.

Peter Gullestad viste til at spørsmålet vedrørende frysing (ombordproduksjon) og bruk av trål i IØS er et spørsmål som ivaretas av Fiskeridepartementet. Gullestad konstaterte ellers at det var enighet om å foreslå en åpning av fisket den 20. juni 200, og at frist for påmelding settes til 17. juni 2002. klokken 2400.

Det var ellers enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av loddefisket sesongen 2002/2003.

VEDLEGG 2

NORSK FISKE AV SOMMER- OG VINTERLODDE VED JAN MAYEN, GRØNLAND OG ISLAND, 1978-2000.
KVANTUMET ER OPPGITT I 1000 TONN.

ÅR[1]	JAN MAYEN SONEN	OMTVISTET OMRÅDE[2]	HERAV I TREKANTEN	GRØNLANDS SONE	ISLANDS SONE	TOTALT SOMMER- LODDE[3] [4]	TOTALT VINTER- LODDE[5]	TOTALT FOR ÅRET
1978	136	18				154		154
1979	39	84				123		123
1980	43	77	2			122		122
1981	89	1				90		90
1982								
1983								
1984	93	13				106		106
1985	10	183	25			193		193
1986	70	80	28			150	50	200
1987	8	74	12			82	60	142
1988		6	5		6	12	60	72
1989		0	0		52	53	52	105
1990	1				21	22	63	85
1991								
1992	1	62	58		2	65	47	112
1993	5			122		127		127
1994				14	84	98	16	114
1995					28	28		28
1996	45			101	60	206		206
1997				78	79	157	1	158
1998	0			66	22	88		88
1999				11	16	27	15	44
2000				39	41	80	11	91
2001				63	45	108		108
2002							5	
SUM	540	598	130	494	456	2 091	380	2 468
%[6]	21,9 %	24,2 %	5,3 %	20,0 %	18,5 %	84,7 %	15,4 %	100,0 %

[1] Det var ikke noe norsk loddefiske i området før 1978.

[2] Området mellom midtlinjen Jan-Mayen -Grønland og Grønlands 200 mils sone. Haag-dommen av 1993 avklarte dette spørsmålet.

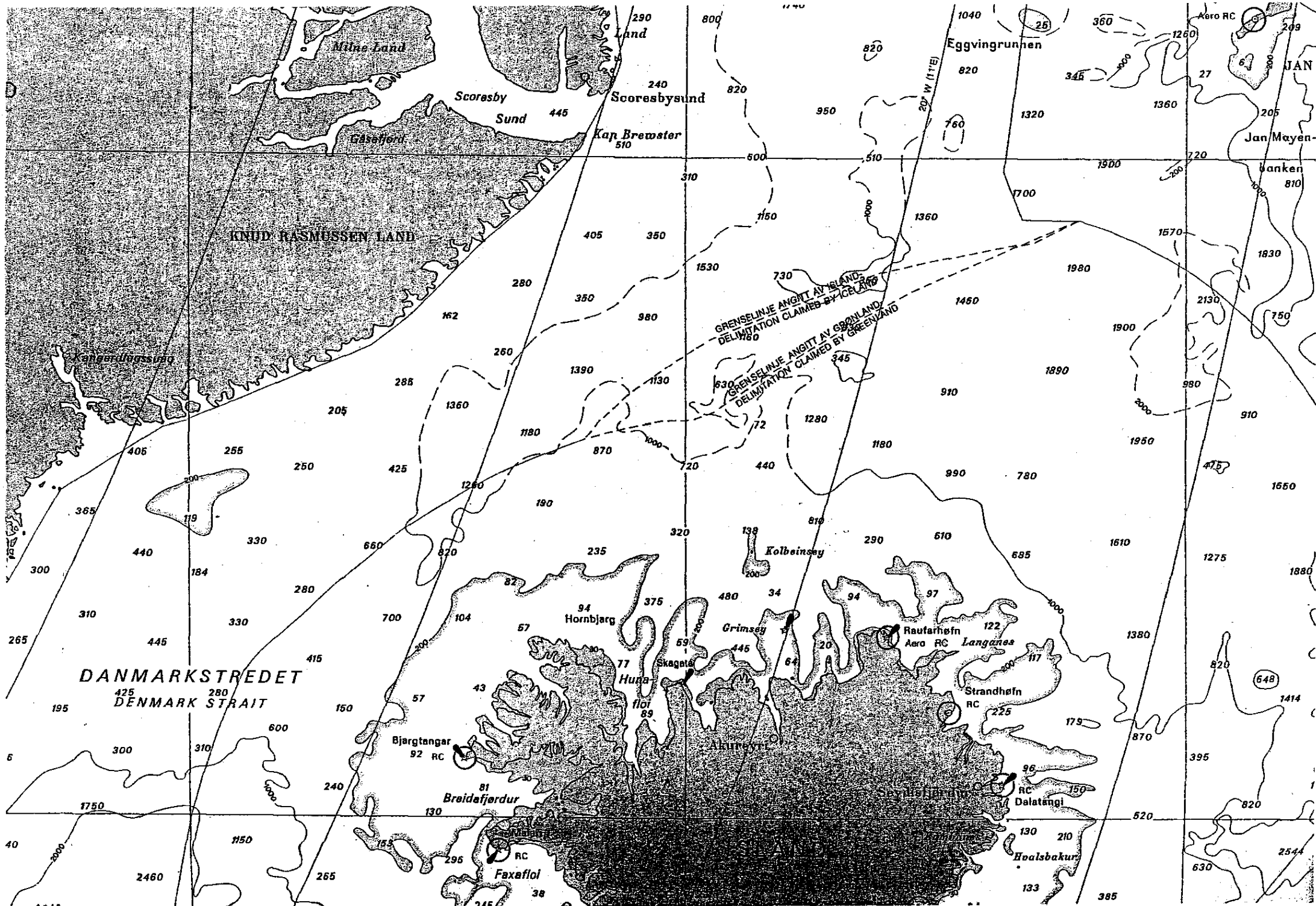
[3] Det er kun sommerlodde som er spesifisert nærmere på fangstområde.

[4] Områdefordelingen 1978-1995 er estimert ved hjelp av Fiskeridirektoratets sluttsettelstatistikk.

Områdefordelingen 1996-2002 er basert på Norges Sildefangstslags statistikk.

[5] Vinterlodde foregår i Islandsk økonomiske sone (IØS).

[6] Fordelingen av sommerlodde m.h.t. fangstområde er samlet sommerloddefangst og fordelingen av lodde for perioden 1978-2000.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Telefaks

Vår dato

24052002

Vår referanse/

200100460/35-
532.6

FISKERIDIREKTORATET	
AKK.	333
(S)	Deres dato 24.MAI.2002

Deres referanse

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

2002/11365	DOK.NR. 1
------------	--------------

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED JAN MAYEN, ISLAND OG GRØNLAND I 2002.

Arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte i dag 24. mai 2002 og fattet slikt vedtak:

"Norges Fiskarlag er innforstått med at det ennå ikke foreligger noen kvoteanbefaling for loddefisket ved Jan Myen, Island eller Grønland for 2002, men at ACFM vil fremme sin anbefaling i månedsskiftet mai/juni d.å.

Norges Fiskarlag ber om at direktoratet snarest sender lisenssøknader til henholdsvis islandske og grønlandske myndigheter for fiske i de to lands soner. Det skulle ikke være nødvendig å avvente en slik søknadsprosedyre til påmeldingslisten foreligger. Fiskarlaget går inn for at det søkes om lisens for samtlige fartøy med ringnotkonsesjon, og at eventuelle justeringer i deltakelsen kan meddeles i ettertid.

Norges Fiskarlag går inn for at den norske loddekvoten ved Jan Mayen, Island og Grønland i 2002 tilfaller fartøy som innehar ringnotkonsesjon, jfr. landsmøtevedtak 7/01. En legger videre til grunn at fisket reguleres etter universalnøkkelen og at det enkelte fartøy kan benytte faktisk lastekapasitet.

Norges Fiskarlag anbefaler at fisket åpnes fra 20. juni, slik trepartavtalens artikkel 2 åpner for, og som har vært gjeldende praksis siden 1999.

Fiskarlaget anbefaler videre at kvotene pr fartøy (faktoren) fastsettes med basis i samme overreguleringsgrad som en har hatt de to siste sesongene. Det bør imidlertid foretas en nærmere vurdering av overreguleringen av fartøykvotene i de enkelte områder når norske totalkvoter og deltakelse er kjent. Fisket bør videre reguleres slik at en i utgangspunktet kan ta kvoten i sommersesongen.

Norges Fiskarlag viser til at islandsk lov nr 22 av 8. april 1998 gir islandske myndigheter adgang til å diskriminere utenlandske fartøy som fisker i IØS, hva angår metoder for å ta vare på fangst, herunder frysing og filetering. Selv om det er lempet på noen av vilkårene, bl.a. for norske linefartøy som fisker i sonen, er det fortsatt forbudt for utenlandske fartøy å fryse inn fangster av pelagiske fiskeslag som lodde og sild når de fisker i IØS. Videre er det fortsatt forbudt for norske fartøy å benytte trål under loddefisket i IØS. Dette til tross for at alle islandske fartøy som har mulighet til benytte trål kan benytte slik redskap under dekke at det er et "forsøksfiske".

Telefaks

2 av 2

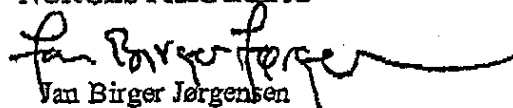
Vår dato
24052002Vår referanse
200100460/35-532.6

Norges Fiskarlag konstaterer at den islandske pelagiske flåten er blitt betydelig modernisert den siste tiden. Bl.a. er kapasiteten til å filetere og fryse om bord økt betydelig. En stadig større andel av denne flåten er i dag utstyr for å fiske etter pelagisk fisk med flytetral.

I henhold til norsk regelverk er det intet som hindrer islandske fartøy å drive samme form for ombordproduksjon og fangst i norske farvann som de selv forbyr utenlandske fartøy i drive med innenfor eget farvann. Norges Fiskarlag finner det klart urimelig at en skal ha forskjeller i rammevilkår på forannevnte områder. Norges Fiskarlag ber i lys av forannevnte at norske myndigheter tar nye initiativ overfor islandske myndigheter med sikte på å få tillatelse til at norske fartøy kan fryse fangster om bord under fiske i islandske farvann. I motsatt fall kan en ikke fra næringens side se hvilket grunnlag det skal være å innrømme islandske fartøy slike rettigheter i norske farvann. Norges Fiskarlag ber også om at en reiser spørsmålet om anledning til å kunne bruke trål under loddefisket.

Foranstående spørsmål bør søkes avklart i god tid før årets sommersesong tar til i islandsk økonomisk sone."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Van Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: medlemslagene
Norges Sildesalgslag
FHL-industri og eksport

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2002.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1 SAMMENDRAG MED FORSLAG TIL ENDRINGER I FORHOLD TIL GJELDENE REGULERING

Makrellreguleringene i 2002 ble behandlet på møtet i Reguleringsrådet i november 2001. For ringnotgruppens fiske etter makrell i 2002 ble reguleringsopplegget fastlagt i desember 2001, og det foreslås ingen endringer av dette. P.g.a. en del usikkerhet rundt konsekvensene av å innføre et nytt og nokså komplisert reguleringsopplegg for kystfartøygruppen, ble det vedtatt å utsette realitetsbehandlingen av kystfartøygruppens fiske til Reguleringsrådsmøtet i første halvår 2002. Fiskeridepartementet tar sikte på å innføre en egen konsesjon for makrelltrålere sommeren 2002. Det legges til grunn at dette ikke vil ha konsekvenser for kvotereguleringen av trålerne i 2002.

Norges Fiskarlag foreslår en endring i deltakervilkåret for å være med i gruppe I for fartøy under 13 meter største lengde i kystfartøygruppen, slik at 3 tonn fisket i ett av årene 1998, 1999 eller 2000 er tilstrekkelig for å kunne delta i gruppe I. Fiskeridirektøren legger i dette notatet til grunn at gjeldende deltakervilkår på mer enn 5 tonn opprettholdes.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det avsettes et kvantum på 500 tonn for fartøy under 13 meter som ikke oppfyller deltakervilkårene. For disse fartøyene opprettholdes adgangen til å fiske inntil 5 tonn makrell. Dette fisket foreslås begrenset til fiske med garn- eller snøreredskap eller landnot.

Gruppekvoten til kystfartøygruppen foreslås opprettholdt til 18,5 % av totalkvoten (33.288 tonn etter fratrukk av 500 tonn til fartøy i gruppe II). Notgruppen foreslås tildelt 65 % (21.637 tonn) av gruppekvoten, mens snøre- og garnfartøy får 35 % (11.651 tonn).

Det foreslås at notfartøy under 13 meter tildeles 23 % (4.977 tonn) av notgruppens kvote, mens notfartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde gis 77 % (16.660 tonn).

Maksimalkvotene for notfartøy foreslås etter følgende inndeling: Fartøy mindre enn 10 meter (50 tonn, garantert fem tonn), 10 – 12,99 meter (63 tonn), 13 – 14,99 meter (92 tonn), 15 – 17,99 meter (134 tonn) og 18 – 21,35 meter (217 tonn).

For krok- og garngruppen foreslås det en maksimalkvote på 50 tonn for fartøy under 10 meter og 71 tonn for fartøy mellom 10 og 21,35 meter.

Fisket i andre halvår 2002 foreslås åpnet 12.august.

2 GJENNOMFØRING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2001 OG VÅREN 2002

Som kjent består kystgruppen av alle fartøy under 21,35 meter største lengde.

For å kunne delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2001 for fartøy fra og med 13 meter og under 21,35 meter største lengde, var det et vilkår at fartøyet hadde fisket og levert makrell i minst ett av årene 1998, 1999 eller 2000. Videre var det et vilkår at eier og høvedsmann stod på blad B i fiskermanntallet, samt at fartøyet var registrert i merkeregisteret.

For deltakelse i kystfartøygruppens fiske etter makrell med not, var det et tilleggsvilkår om at fartøyet måtte være egnet, bemannet og utstyrt for notfiske.

I 2001 hadde 91 fartøy mellom 13 og 21,35 meter som fisker med garn eller snøre adgang til å delta, mens 97 notfartøy mellom 13 og 21,35 meter hadde adgang til å delta. Av disse 97 notfartøyene, deltok to fartøy over 21,35 meter med dispensasjon fra lengdegrensen.

Gruppekvoten på 30.000 tonn ble for 2001 delt med 15.000 tonn til notfartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde og 15.000 tonn til notfartøy under 13 meter, samt fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre.

Tabell 1 Fordeling av maksimalkvoter til notfartøy over 13 meter største lengde i 2001

NOT	GRUPPEKVOTE (TONN)	MAKSIMALKVOTE (TONN)	
13-21,35 meter	15.000	01.01-31.12	
13-14,9 meter		125	Herav kunne 40 tonn fiskes i perioden 01.01-12.08
15-17,9 meter		175	
18-21,35 meter		290	

Notfartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde kunne i perioden 1. januar til og med 12. august 2001 fiske innenfor en maksimalkvote på 40 tonn. Fra 13. august og ut året fikk de fiske på maksimalkvoter fastsatt til 290 tonn for fartøy mellom 18 og 21,35 meter, 175 tonn for fartøy mellom 15 og 17,9 meter og 125 tonn for fartøy mellom 13 og 14,9 meter.

Tabell 2 Fordeling av maksimalkvoter til garn og snørefartøy, samt notfartøy under 13 meter største lengde i 2001

NOT	GARN/ SNØRE	GRUPPEKVOTE (TONN)	MAKSIMALKVOTE (TONN)	
< 13 METER	<21,35 METER	15.000	01.01-31.12	
			60 tonn Herav 40 tonn i perioden 01.01- 12.08	Maksimalkvoten ble øket til 85 tonn 13.07

Fra årets begynnelse var maksimalkvoten for notfartøy under 13 meter største lengde og fartøy som fisket med garn/snøre fastsatt til 60 tonn på årsbasis. Ved forskriftsendring av 13. juli 2001 ble maksimalkvoten øket fra 60 til 85 tonn. I perioden 1.januar til og med 12.august kunne nevnte fartøygruppe fiske inntil 40 tonn av sine maksimalkvoter..

Kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2001 ble stoppet etappevis for de forskjellige fartøygruppene:

Fisket etter makrell for notfartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde ble stoppet 24. august, mens fiske etter makrell for notfartøy under 13 meter, samt fartøy under 21,35 meter største lengde som fisket med garn eller snøre ble stoppet 26. august.

Fiskeridepartementet gjenåpnet den 29. august fisket etter makrell for fartøy under 13 meter største lengde som fisker med snøre innenfor et kvantum av 300 tonn, med kvoter på 20 tonn til hvert enkelt fartøy, innenfor et fartøys maksimalkvote på 85 tonn. Dette fisket ble stoppet 5. september 2001.

Det ble i 2001 fisket 32.713 tonn makrell av fartøyene i kystgruppen.

I 2002 har det så langt ikke vært noen aktivitet av betydning i makrellfisket.

3 REGULERING AV DELTAKELSEN I KYSTFARTØYGRUPPENS FISKE I 2002

Tabell 3 Antall fartøy med adgang til å delta etter gjeldende regulering.

	NOT	GARN/ SNØRE
Under 13 meter	158	192
Over 13 meter	100	89
Totalt	258	281

Med unntak av de fartøyene som ikke fyller vilkårene for deltakelse i gruppe I, vil alle fartøy i kystgruppa være deltakelsesregulert i 2002. I 2001 og de nærmeste foregående årene var ikke fartøy under 13 meter største lengde underlagt deltakelsesregulering.

Norges Fiskerlag har på bakgrunn av en behandling i "Gruppe II utvalget" bedt om at deltagervilkårene for fartøy under 13 meter blir endret. "Gruppe II utvalget" foreslår at man i stedet for å ha måttet levert mer enn 5 tonn i ett av årene 1998, 1999 eller 2000 bare trenger å ha levert 3 tonn i ett av årene 1998, 1999 eller 2000.

350 fartøy under 13 meter største lengde har i 2002 adgang til å delta i gruppe I i kystfisket av makrell på bakgrunn av gjeldende kriterier. Ved en senking av kravet fra 5 tonn til 3 tonn vil en få en økning i gruppe I på anslagsvis 50 fartøy. Dermed vil om lag 400 fartøy under 13 meter største lengde ha rett til å delta i fisket i gruppe I etter makrell i 2002. Den foreslåtte endringen fra "Gruppe II utvalget" vil altså medføre en økning i antall fartøy med adgang til å delta i fisket på ca. 14 % i 2002 sammenlignet med vedtatte rammer for gjeldende deltakelsesregulering. Dette vil sannsynligvis føre til at innsats og press vil øke i et fiskeri som allerede med dagens system blir avviklet i løpet av få dager. Fiskeridirektøren vil ikke gå inn for en slik endring i gjeldende deltakerforskrift, fordi dette vil virke negativt i forhold til den overordnede målsetting om en kapasitetstilpasset og lønnsom flåte.

4 VEDTATTE RAMMER FOR REGULERINGSOPPLEGGET I 2002

TAC av makrell i 2002 er på 695.865 tonn for relevante nasjonale soner og internasjonalt område. Makrell er en bestand i god biologisk forfatning, se vedlagte ACFM-anbefalingen for 2002, vedlegg 1.

I 2002 har Norge en disponibel kvote på 182.637 tonn makrell. 100.000 av kvoten fastsatt for området nord for 62°N kan fiskes i Nordsjøen. Videre kan hele kvoten på 14.100 tonn i EU-sonen vest av 4°V fiskes i Nordsjøen. Norge har en kvote på 6.600 i Færøysonen.

Den disponible norske kvoten på 182.637 tonn er etter norske reguleringer fordelt med 21.391 tonn nord for 62°N, herav kan 6.600 tonn fiskes i Færøysonen. Områdeknoten for Nordsjøen er på 161.246 tonn i Nordsjøen, herav kan 14.100 tonn fiskes i EU-sonen vest av 4°V.

Det gjeldende reguleringsopplegget m.h.t. fordeling på grupper fremgår av Tabell 4 nedenfor.

Tabell 4

	Prosentvis fordeling	Kvoté (tonn)
Kystfartøy under 21, 35 meter	18,5 % av totalkvoté	33.788
Trålfartøy	3,2 % av totalkvoté	5.844
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	Resten av totalkvoten	131.279
SUK (ringnotfartøy uten konsesjon)	8,2 % av ringnotgruppens kvoté	11.726
Totalt		182.637

5 REGULERINGSOPPLEGGET I KYSTFARTØYGRUPPEN I 2002.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag har foreslått at det avsettes et særskilt kvantum innenfor kystgruppens kvoté for de fartøy under 13 meter som ikke fyller vilkårene for å delta i det adgangsregulerte fisket. Dette kvantumet foreslås trukket fra kystfartøygruppens totale gruppekvote før delgruppekvotene fastsettes.

Fartøy med begrenset adgang til å delta i fisket kan i følge gjeldende regulering fiske inntil 5 tonn. Det antas at omkring 200 fartøy vil benytte seg av denne avsetningen, men langt fra alle fartøy vil fiske kvoten på 5 tonn. Data fra sluttsettelsystemet tilsier at 200-400 tonn vil gå med til fartøy uten full adgang til å delta. Vi legger derfor til grunn at 500 tonn vil være en tilstrekkelig avsetning.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir avsatt et særskilt makrellkvantum (avsetning) på 500 tonn for fartøy under 13 meter som faller utenfor adgangsbegrensingen i fisket etter makrell.

Fiskeridirektøren foreslår at avsetningen blir fratrukket kystfartøygruppens kvoté før denne deles i delgruppekvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 13 meter som faller utenfor adgangsbegrensningen i fisket etter makrell gis en maksimalkvoté på 5 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår videre at et slikt fiske begrenses til garn/ snøre eller landnot.

Fiskeridirektøren foreslår at eier av fartøy som deltar i andre fartøygrupper i fisket etter makrell, ikke gis adgang til å delta med annet fartøy i gruppe II. Eier av fartøy som deltar i gruppe I, har heller ikke adgang til å la fartøy delta i fisket i gruppe II med andre som hovedsmenn.

Fiskeridirektøren foreslår videre at eier av fartøy som deltar i gruppe II, ikke gis adgang til å delta i gruppe II med annet fartøy. Eier av fartøy som deltar i gruppe II, har heller ikke adgang til å la fartøy delta i fisket i gruppe II med andre som hovedsmenn.

Norges Fiskarlag legger til grunn at gruppefordelingen av totalkvoten for makrell i 2002 ligger fast slik den fremkommer i gjeldende reguleringsforskrift, og som er i samsvar med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 7/01. Dette innebærer at kystfartøygruppen får 18,5 % av den norske totalkvoten, men slik at gruppekvote ikke settes lavere enn 25.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at av kystfartøyenes gruppekvote på 18,5 % av den norske totalkvoten, dvs. 33.788 tonn avsettes det 500 tonn til fartøy uten adgang til å delta i gruppe I. Fartøy med adgang til å delta i gruppe I vil da ha en gruppekvote på 33.288 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten til kystfartøygruppen blir fratrukket kvoten for Nordsjøen/ Skagerrak. Fisket kan imidlertid foregå både sør og nord for 62°N.

Rederiforeningen for ringnotfartøy under 70 fot (RFR) foreslår andre maksimalkvoter innenfor lengdegruppene som til sammen gir en et kvantum på 24.100 tonn til notfartøy over 13 meter, se vedlegg 3. Til sammenligning medfører forslaget fra Norges Fiskarlag 21.637 tonn til alle notfartøy, også de under 13 meter største lengde. RFR foreslår videre å regulere fartøy mellom 21 og 21,35 meter største lengde sammen med SUK-gruppen. Dette er et forslag som avviker så pass mye fra nåværende regulering at før myndighetene kan ta stilling til forslaget må det drøftes og samordnes med de øvrige næringsorganisasjonene.

5.1 FORDELINGEN AV GRUPPEKVOTEN MELLOM KYSTNOTFARTØY OG FARTØY SOM FISKER MED GARN OG SNØRE

Som nevnt ble gruppekvoten i 2001 på 30.000 tonn fordelt med 15.000 tonn som en delgruppekvote til fartøy mellom 13 meter og 21,35 meter største lengde som fisker med not og 15.000 tonn på fartøy under 13 meter som fisker med not, samt fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre.

Norges Fiskarlag går inn for at kystgruppens kvote fordeles mellom garn/snørefartøy på den ene siden og notfartøy på den andre siden etter den angivelse som fremkommer i landsmøtevedtak 7/01. Dette innebærer følgende gruppekvoter:

Garn- og snørefartøy (35 %): 11.651 tonn
Notfartøy (65 %): 21.637 tonn

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten til gruppe I på 33.288 tonn deles slik at fartøy under 21,35 meter største lengde som fisker med notredskaper får en delgruppekvote på 65 %, dvs. 21.637 tonn. Fartøy under 21,35 meter største lengde som fisker med garn og snøre får en delgruppekvote på 35 %, dvs. 11.651 tonn.

5.2 MAKSIMALKVOTER FOR FARTØY I KYSTFARTØYGRUPPEN

Landsstyret i Norges Fiskarlag har i møte 23.-25 april behandlet makrellreguleringene for 2002, se vedlegg 2. Landsstyret har kommet til at en for 2002 ikke vil foreslå å innføre Finnmarksmodellen med fire kvotegrupper innenfor hver av de to gruppene garn/krokkfartøy og notfartøy i kystgruppens makrellfiske. I løpet av 2002 vil en kunne få en rimelig god oversikt over de aktuelle fartøyene som i fremtiden vil utgjøre gruppe I. På et senere tidspunkt vil en således ha et bedre erfaringsgrunnlag for å kunne vurdere om Finnmarksmodellen skal innføres fullt ut.

Fiskeridirektøren kan slutte seg til forslaget om å ikke basere seg på alle elementene i Finnmarksmodellen, men for 2002-reguleringene heller legge til grunn en modifisert og mindre detaljert utgave av Finnmarksmodellen.

5.2.1 Kystnotfartøy under 21,35 meter

I 2001 var som nevnt notfartøy mellom 13 og 21,35 meter regulert med maksimalkvoter fastsatt til 290 tonn (kvotefaktor 1,0) for fartøy mellom 18 og 21,35 meter, 175 tonn (kvotefaktor 0,6) for fartøy mellom 15 og 17,9 meter og 125 tonn (kvotefaktor 0,43) for fartøy mellom 13 og 14,9 meter. Med en gruppekvote på 15.000 tonn representerte dette en overregulering på 29%. I 2000 var det en overregulering på 55%; det samme som i 1999.

Notfartøy under 13 meter hadde en maksimalkvote på 85 tonn i 2001.

Norges Fiskarlag går inn for at følgende delingsforhold for notfartøyene i 2002 legges til grunn:

Notfartøy på 13 meter og over:	16.660 tonn (77 %)
Notfartøy under 13 meter:	4.977 tonn (23 %)

Fiskeridirektøren foreslår at notfartøy på 13 meter og over får tildelt en andel av notfartøyenes gruppekvote på 77 %, dvs 16.660 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at notfartøy under 13 meter får tildelt en andel av notfartøyenes gruppekvote på 23 %, dvs. 4.977 tonn.

Følgende differensierte maksimalkvoter foreslås av Norges Fiskarlag:

<i>Fartøystørrelse</i>	<i>Faktor</i>	<i>Maksimalkvoter</i>	<i>Garantert</i>
Fartøy mindre enn 10 meter	1,00	60 tonn	5 tonn
Fartøy 10 – 12,99 meter	1,25	75 tonn	
Fartøy 13 – 14,99 meter	1,83	110 tonn	
Fartøy 15 – 17,99 meter	2,67	160 tonn	
Fartøy 18 – 21,35 meter	4,33	260 tonn	

Av tabell 5 nedenfor fremgår antall fartøy og fangstkvantum i årene 1999-2001. Det er gjort en fordeling på over og under 13 meter siden det er grensen for inndeling i lengdegruppekvoter i 2002.

Tabell 5 Fangsstatistikk for fartøy under 21,35 meter som fisker med not inndelt i lengdegrupper for årene 1999-2001

Lengdegrupper	2001		2000		1999	
	Antall	Fangst (tonn)	Antall	Fangst (tonn)	Antall	Fangst (tonn)
Under 13 meter	274	6.505	206	3.534	208	4.780
Over 13 meter	93	16.814	81	16.550	87	15.677
Totalt	367	23.319	287	20.084	295	20.457

Av Tabell 6 nedenfor fremgår antall notfartøy med adgang til å delta i 2002, forslaget fra Norges Fiskarlag til kvotestige og maksimalkvoter, utdelte kvoter pr. lengdegrupper og totalt, og beregnet overreguleringsgrad for fartøy under 13 meter, mellom 13 og 21,35 meter og totalt.

Tabell 6 Utdelte kvoter pr. lengdegruppe og totalt med Norges Fiskarlag sine foreslåtte maksimalkvoter for notfartøy som har adgang til å delta i fisket i 2002.

Lengdegrupper	Antall fartøy (2002)	Kvotefaktor	Maksimalkvoter (tonn)	Maks kvantum (tonn)	Overregulering %
0 – 9,99 meter	64	1,00	60	3.840	118,81 %
10 – 12,99 meter	94	1,25	75	7.050	
13 – 14,99 meter	22	1,83	110	2.420	
15 – 17,99 meter	11	2,67	160	1.760	29,65 %
18 - 21,35 meter	67	4,33	260	17.420	
Totalt	258			32.490	50,16 %

Når det gjelder fartøy mellom 13 og 21,35 meter har Norges Fiskarlag foreslått en overreguleringsgrad på 29,65 %. Dette er omtrent samme overregulering som gjaldt i 2001 for denne gruppen. For notfartøy mindre enn 13 meter har Fiskarlaget foreslått en overreguleringsgrad på 118,81 %.

Maksimalkvotene som Norges Fiskarlag har foreslått gir som sagt omtrent samme overreguleringsgrad som fjoråret. Fjorårets kystfiske var preget av kappfiske og god tilgjengelighet og var over allerede etter 14 dager. Dette skapte problemer for fiskemottakene som ikke hadde kapasitet til å ta imot fisken og for fiskerne som fikk forringet verdien på fangsten. Det er lite ønskelig å komme i samme situasjon igjen, og en foreslår derfor å redusere overreguleringsgraden, slik at en kan oppnå et fiskeri med høyere verdiskapning både for fiskere og mottak.

Tabellen nedenfor viser Fiskeridirektørens foreslåtte maksimalkvoter basert på samme lengdeintervall og kvotefaktorer (stige) som forslaget fra Norges Fiskarlag.

Tabell 7 Utdelte kvoter pr. lengdegruppe og totalt med Fiskeridirektoratet sine foreslåtte maksimalkvoter for notfartøy som har adgang til å delta i fisket i 2002

Lengdegrupper	Antall fartøy (2002)	Kvotefaktor	Maksimalkvoter (tonn)	Maks kvantum (tonn)	Overregulering %
0 – 9,99 meter	64	1,00	50	3.200	83,28 %
10 – 12,99 meter	94	1,25	63	5.922	
13 – 14,99 meter	22	1,83	92	2.024	
15 – 17,99 meter	11	2,67	134	1.474	8,27 %
18 - 21,35 meter	67	4,33	217	14.539	
Totalt	258				25,52 %

Fiskeridirektøren foreslår at notfartøy under 10 meter får utdelt en maksimalkvote på 50 tonn, fartøy mellom 10 og 12,99 meter får utdelt en kvote på 63 tonn, fartøy mellom 13 og 14,99 meter får utdelt en kvote på 92 tonn, fartøy mellom 15 og 17,99 meter får utdelt en kvote på 134 tonn og fartøy mellom 18 og 21,35 meter får utdelt en kvote på 217 tonn.

5.2.2 Fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre

Interessen for makrellfisket er stor, og både fangsteffektivitet og innsats i fisket har økt. Ved fastsettelse av maksimalkvote for fartøy i kystfartøygruppen vil Fiskeridirektøren ta utgangspunkt i at størrelsen på maksimalkvotene må fastsettes slik at dette medvirker til en mest mulig hensiktsmessig avvikling av fisket.

I 2001 var gruppekvoten på 15.000 tonn, men notfartøy under 13 meter største lengde var inkludert i gruppen. Maksimalkvoten ble 13. juli økt fra 60 til 85 tonn, uten differensiering på fartøylengde. Fisket ble stoppet 26. august 2001.

Av Tabell 8 nedenfor fremgår antall fartøy og fangstkvantum i årene 1999-2001. Det er gjort en fordeling på over og under 10 meter siden det er en aktuell grense for differensiering av maksimalkvotene i 2002.

Tabell 8 Fangststatistikk pr.13.05.2002 for fartøy under 21,35 meter som fisker med snøre- og garnredskaper inndelt i lengdegrupper for årene 1999-2001.

Lengdegrupper	2001		2000		1999	
	Antall	Fangst (tonn)	Antall	Fangst (tonn)	Antall	Fangst (tonn)
Under 10 meter	227	1.461	230	1.250	202	1.190
Over 10 meter	253	7.933	238	9.496	224	9.321
Totalt	480	9.394	468	10.746	426	10.511

Tabellen viser at antall fartøy i lengdegruppen over 10 meter har økt i 2001 sammenlignet med de 2 foregående årene. Deltakelse med fartøy under 10 meter er blitt noe redusert i 2001 i forhold til 2000. En maksimalkvote på 85 tonn gav en gjennomsnittlig fangst på 19,57 tonn for deltakende fartøy i 2001. Fisket i 2001 var imidlertid preget av god tilgjengelighet som igjen førte til at gruppeknoten ble oppfisket, og fisket stoppet tidlig.

Norges Fiskarlag har som nevnt foreslått at kystgruppens gruppekvote på 33.288 tonn deles slik at fartøy under 21,35 meter største lengde som fisker med garn og snøre får en delgruppekvote på 35 %. Dvs. 11.651 tonn.

Norges Fiskarlag foreslår følgende maksimalkvoter:

<i>Fartøystørrelse</i>	<i>Faktor</i>	<i>Maksimalkvoter</i>	<i>Garantert</i>
Fartøy mindre enn 10 meter	1,00	60 tonn	5 tonn
Fartøy på 10 meter og over	1,42	85 tonn	

Reguleringsgruppene for 2001 og 2002 er ulike. Dette gjør det vanskelig å sammenlikne overreguleringsgraden fra 2001 med overreguleringsgraden for 2002. Maksimalkvotene som er foreslått av Norges Fiskarlag innebærer en total overregulering på 90,84 % gitt antall deltakere som har adgang til å fiske med garn og snøre i 2002. Forslaget for 2002 gjør det vanskelig å finne en hensiktsmessig overreguleringsgrad innen hver lengdegruppe, men en ser likevel at den foreslåtte overreguleringsgraden representerer en reduksjon i forhold til den teoretiske overreguleringen slik 2001-reguleringsopplegget var utformet. Det må likevel anføres at forskjellen i beregnet overreguleringsgrad også har å gjøre med at mange små fartøy som tradisjonelt har fisket et helt begrenset kvantum ikke er tatt med i beregningen av overreguleringsgrad for 2002; dette fordi bare utdelte kvoter til fartøy med adgang til å delta inngår i beregningen. Fiskeridirektøren foreslår derfor å redusere overreguleringsgraden for å unngå et uhenksommessig press i et fiskeri som allerede er over i løpet av få dager.

Tabell 9 Utdelte kvoter pr. lengdegrupper og totalt med Fiskeridirektoratet sine foreslåtte maksimalkvoter, for fartøy som fisker med garn og snøre og som har adgang til å delta i fisket i 2002.

Lengdegrupper	Antall fartøy (2002)	Kvotefaktor	Maksimalkvoter (tonn)	Maks kvantum (tonn)
Under 10 meter	66	1,00	50	3.300
Over 10 meter	215	1,42	71	15.265
Totalt	281			18.565
			Overregulering	59,34 %

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 10 meter tildeles en maksimalkvote på 50 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 10 meter tildeles en maksimalkvote på 71 tonn.

5.2.3 Garanterte kvoter

Etter Fiskeridirektørens oppfatning kan fartøy under 10 meter blir tildelt et garantert kvantum på 5 tonn, da det samlede kvantumet for fartøy under 10 meter som hadde fisket under 5 tonn i 2001 var på omtrent 300 tonn. Dette kvantumet utgjør en minimal økning fra året før, da det garanterte kvantumet gjaldt fartøy under 9 meter. Det at fartøy under 10 meter får et garantert kvantum på 5 tonn, må tas hensyn til når Fiskeridirektoratet skal stoppe fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 10 meter største lengde gis anledning til å fiske inntil 5 tonn (garantert kvote), selv om det øvrige fisket stoppet.

5.3 EVENTUELLE REFORDELINGER

Landsmøtet i Norges Fiskarlag anbefaler at dersom enkelte fartøygrupper i enkelte år ikke er i stand til å fiske opp sine tildelte gruppekvoter må det foretas refordelinger, både innenfor og på tvers av grupper, slik at man sikrer at de årlige norske kvotene oppfiskes.

Dersom det blir nødvendig med refordeling innenfor henholdsvis notgruppen og/eller garn/krokgruppen, så bør dette etter Norges Fiskarlags mening tidligst skje 16. september 2002.

En foreslår således at Fiskeridirektøren kan endre/ oppheve maksimalkvoten innen de ulike lengdegruppene dersom utviklingen i fisket skulle gjøre det nødvendig.

En vil foreslå at Fiskeridirektøren skal kunne gi adgang til at lengdegruppekvoten innenfor notgruppen kan overfiskes for å bidra til at notgruppekvoten blir oppfisket.

En vil videre foreslå at Fiskeridirektøren skal kunne gi adgang til at den enkelte gruppe i kystfartøygruppen overfisker sin delgruppekvote dersom dette er nødvendig for å få oppfisket kystfartøygruppens kvote på 33.288 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at man kan foreta refordelinger, både innenfor og på tvers av grupper, dersom enkelte grupper ikke er i stand til å fiske opp sine tildelte gruppekvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det skulle bli nødvendig med refordeling innenfor notgruppen og/eller garn/krokgruppen så bør dette tidligst skje 16. september 2002.

5.4 ÅPNINGSDATO

I henhold til gjeldende forskrift vil det ordinære fisket etter makrell i kystgruppen bli åpnet 12. august 2002. Makrell som er fisket frem og med 11. august må komme til fradrag på det enkelte fartøys ordinære maksimalkvote.

5.5 FARTØY MED ADGANG TIL Å DELTA I FISKET BÅDE MED NOT OG GARN/SNØRE

Fiskeridirektøren viser til at fisket nå er deltakerregulert, slik at en må tilfredstille vilkårene for å kunne delta i fisket enten med not eller med garn/snøre. Noen eiere med fartøy har i dag adgang til å delta i begge grupper, og en har tidligere lagt til grunn at disse valgfritt kan velge om de vil delta enten med not eller garn/snøre. Selv om en kan delta i begge grupper vil Fiskeridirektøren tilsvarende som Norges Fiskarlag foreslå at en bare kan fiske en maksimalkvote. En kan ikke delta i fisket på en høyere maksimalkvote enn gjeldende for det redskap en faktisk deltar med.

Fiskeridirektøren foreslår at den som har adgang til å delta i fiske både med not og med garn/snøre med samme fartøy bare kan fiske en maksimalkvote. En kan ikke fiske på en høyere maksimalkvote enn gjeldende for det redskap en faktisk deltar med.

Norges Fiskarlag forutsetter at fartøy som fisker med flere redskap samlet kan fiske den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av redskapsgruppene fartøyet deltar i. Kvantum fisket med det enkelte redskap må ikke overskride maksimalkvoten for dette redskap.

Peter Gullestad viste innledningsvis til at vi allerede har en regulering av fisket i 2002. Forslagene som skulle behandles i møte gjaldt således spørsmål knyttet til kystfartøygruppen - i det vesentligste spørsmål som ble utsatt fra møtet i november 2002.

Han viste ellers til at det siden siste møte er innført en deltakerregulering også for kystfartøy under 13 meter. (Gjeldende fra 1. januar 2002)

Han viste videre til Fiskeridepartementets brev av 24. mai 2002 vedrørende deltakervilkår for kystfartøygruppens fiske etter makrell - fartøy mellom 13 – 21,35 meter. (vedlagt).

I Fiskeridepartementets brev er det blant annet vist til en inkonsekvens i deltakerforskriften ved at det i gruppen under 13 meter er et vilkår om at eier må stå på blad B i fiskermanntallet, mens det er nok å stå på blad A i gruppen over 13 meter. Av 92 fartøy i denne gruppen er det p.t. 4 av eieren som ikke står på blad B. Fiskeridirektøren mener at det også for gruppen over 13 meter bør være et vilkår om blad B, men at det finnes en løsning for de 4 aktuelle fartøyene.

For øvrig går Fiskeridirektøren i mot de øvrige 3 spørsmål som Fiskeridepartementet stiller i kulepunktene i brevet.

Johan Williams viste til at brevet og behandlingen av spørsmålene i Reguleringsrådet var ment å erstatte en høringsrunde, og ville derfor ha innspill fra Reguleringsrådet.

Jacob Jacobsen var enig når det gjelder manntallsføringen. Han opplyste at dette ikke hadde vært gjenstand for drøftelser i Norges Fiskarlag, men det virket logisk. Jakobsen var imidlertid mer skeptisk når det gjaldt spørsmålet i kulepunkt 4, ikrafttredelse.

Peter Gullestad la til grunn at han ikke ønsket eventuelle endring for inneværende år.

Gullestad viste videre til at gjeldende regulering har et kvantumskrav for deltakelse på 5 tonn. Gruppe 2-utvalget har et ønske om å justere dette til 3 tonn.

Hallgeir Helland ønsket kystmakrell kvoten kanalisert til notgruppen, i det krokfisket makrell ikke har den nødvendige kvaliteten for markedet. FHL vil ha 5 tonns regelen for å få dette i struktur. Større deler av kvoten over på not, med en kvote og deltakerregulering som gjør at en kan vente med å starte fiske til august.

Jacob Jacobsen viste til at det var forskjell mellom not og garn/snøre, i det not og låssetting betjente ferskmarkedet mens krok-fisket betjente Polen-markedet. Han viste ellers til at det var enighet i Landsstyret om å foreslå 3 tonn.

Peter Gullestad viste ellers til tabell 6 på side 7. Overreguleringen på 29,65% er basert på hvem som har adgang til å delta, men tallene i 2001 er basert på hvem som faktisk kan delta.

Jacob Jacobsen ønsket en høyere overregulering for å premiere de egentlige makrellfiskerne, ikke "fritidsfiskerne".

Johan Williams viste til at fisket i 2001 var over på 14 dager. Han mente det ikke kunne være tjenelig verken for fiskerne eller næringen for øvrig, og at Reguleringsrådet burde se mer alvorlig på Fiskeridirektørens forslag. Signalet fra Fiskeridepartementet var "ned med overreguleringen". Han viste ellers til utfordringen som lå i å forklare hvorfor de som tidligere ikke hadde fisket mer enn 3 tonn nå skulle få fiske 5 tonn.

Peter Gullestad viste til at Reguleringsrådet i utgangspunktet ikke var rette forum for å diskutere deltakerreguleringer, men at dette var en spesiell situasjon og initiert av Fiskeridepartementet.

Johan Williams viste til at en økning i antall deltakende fartøy uten å øke overreguleringen ville medføre en reduksjon i maksimalkvoten Dette måtte derfor sees i en sammenheng.

Ola Olsen var enig i problemstillingen, men ønsket en høyere overregulering i en overgangsfase. (prosess-psykologi).

Peter Gullestad konkluderte med at Norges Fiskarlags sine 5 representanter gikk inn for en endring av deltakerkriteriet slik at vilkåret for deltakelse ble endret, slik at det ble satt krav om at en måtte ha fisket 3 tonn makrell og ikke 5 tonn i ett av referanseårene for å kunne delta i det ordinære kystfiske etter makrell (omfatter ikke deltakelse i Gruppe II) . Reguleringsrådets øvrige 6 medlemmer gikk inn for å opprettholde kravet om 5 tonn for å kunne delta.

Peter Gullestad la til grunn et vilkår om 5 tonn i den videre behandling av forslagene, men påpekte at dersom Fiskeridepartementet endret dette fra 5 til 3 tonn, måtte maksimalkvotene også vurderes justert.

Når det gjeldt spørsmålet om hvilke redskap som kan delta i det begrensede fiske (Gruppe II), ønsket Fiskeridirektøren å utelukke snurpenot.

Jacob Jacobsen mente at det ikke var riktig å diskriminere snurpenot, å ønsket dette opprettholdt. Jacobsen la til grunn at det bare ville omfatte en begrenset antall fartøy, og at få ville utruste seg for not for 5 tonn makrell.

Peter Gullestad fant å kunne gå inn for at også snurpenot skulle kunne brukes i Gruppe II, men ønsket å evaluere dette før neste sesong.

Når det gjelder avsetningen som forslått på 500 tonn til Gruppe II, er dette foreslått som en avsetning, og fisket skal således ikke stoppes selv om en går over det avsatte kvantum. Fartøykvoten på 5 tonn i Gruppe II, må ellers sammenlignes med det garanterte kvantum i det ordinære fiske.

Gullestad viste ellers til sitt forslag og fikk Reguleringsrådets tilslutning om å begrense deltakelse i Gruppe II for deltakere som har adgang til å delta i andre grupper, samt at eier bare kan delta i Gruppe II med ett fartøy. Han viste ellers til at det ikke er praktisk mulig å begrense deltakelse i gruppe II for mannskap på fartøy som deltar i andre grupper, for de som ville ønske det.

Gullestad viste videre til tabell 9 på side 9 i saksdokumentet, med forslag om maksimalkvote for fartøy i kystfartøygruppen som fisker med garn og snøre. Også her ble det en avstemming hvor Norges Fiskarlag sine 5 representanter stemte for en kvotefaktor på 60 tonn, mens de øvrige av Reguleringsrådets 6 medlemmer stemte for Fiskeridirektørens forslag på 50 tonn.

Det var ellers enighet om Fiskeridirektørens øvrige forslag.

Hallgeir Helland viste avslutningsvis til at industrien nå har redusert sin virksomhet i helgene, pga arbeidsmiljøloven. Han viste ellers til at FHL hadde problemer med de strenge vanttrekbestemmelsene i Norge.

Peter Gullestad kunne opplyse at det nå er politisk kontakt mellom Norge og Danmark når det gjelder vanttrekket, og at det nå går i retning av en enighet.

Når det gjelder reduksjon av virksomheten i helgene mente Fiskeridirektøren at dette var en sak for salgslagene.

333

NORGES FISKARLAG

Telefaks

Vår dato

26042002

Vår referanse

200100461/33-532.5

2002/9817

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Deres dato

Deres referanse

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I KYSTGRUPPEN I 2002.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 23.-25. april d.å. og fattet slikt vedtak:

1. Innledning

Norges Fiskarlag viser til landsstyrevedtak 127/01 av 14.11.2001 hvor det ble fremmet forslag om et foreløpig reguleringsopplegg i makrellfisket for kystgruppen for 2002. I nevnte vedtak ble det slått fast at Fiskarlaget ville gjøre et endelig valg av reguleringsmodell i løpet av første halvår 2002.

Landsstyret viser til at spørsmålet om valg av reguleringsmodell i kystgruppens makrellfiske har vært gjenstand for organisasjonsmessig behandling, bl.a. gjennom et drøftingsnotat utarbeidet av administrasjonen i Norges Fiskarlag. Gjennom denne prosessen har det vært viktig å få fram medlemslagenes synspunkter på hvorvidt man ønsker å innføre Finnmarksmodellen, slik landsmøtevedtak 7/01 anviser, om man skal ha en modifisert utgave av Finnmarksmodellen eller om man for 2002 bør bygge videre på hovedelementene i de siste års reguleringer innenfor kystgruppen.

2. Gruppe I fartøy

Når det gjelder spørsmålet om vilkår for deltakelse i kystgruppen for fartøy under 13 meter, konstaterer Landsstyret at disse ikke er fastsatt i samsvar med Landsstyrets tilrådning. Det vises til at dette spørsmålet også er behandlet i det såkalte gruppe II utvalget i Fiskarlaget. På grunnlag av forslaget fra nevnte utvalg går Landsstyret inn for en justering av gjeldende deltakervilkår for fartøy under 13 meter, jfr. tilrådingen i landsstyrevedtak .../02. Det forutsettes at myndighetene snarest følger opp denne tilrådingen og foretar nødvendige endringer i årets deltakerforskrift. Dette innebærer at en fortsatt ikke har full oversikt over den reelle fartøymassen som vil oppfylle de nye deltakervilkårene som er foreslått.

3. Gruppe II fartøy

Norges Fiskarlag legger til grunn at de fartøy som ikke oppfyller de endelige vilkårene som blir fastsatt for å delta i gruppe I gis adgang til å kunne fiske inntil 5 tonn makrell (gruppe II fartøy). Kvoten for denne gruppen belastes kystgruppens kvote med mellom 300-500 tonn.

4. Kvotefordelinger på hovedgrupper

På bakgrunn av den organisasjonsmessige behandlingen av saken vil Landsstyret gå inn for følgende reguleringsopplegg i kystgruppen for 2002:

Adresse
Pirsenteret
7462 TrondheimE-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.noTelefon
73 54 58 50Telefaks
73 54 58 90Organisasjonsnr
NO 938 500 290

Norges Fiskarlag legger til grunn at den fastsatte kvotefordelingen mellom de ulike flåtegruppene, slik den framkommer i gjeldende reguleringsforskrift for 2002 står fast. Denne fordelingen er i samsvar med landsmøtevedtak 7/01. Dette innebærer følgende gruppekvoter:

Kystgruppen (fartøy under 21,35 meter):	33.788 tonn
Trålgruppen:	5.844 tonn
Konsesjonsbelagte ringnotfartøy:	131.279 tonn
SUK-fartøy (notfartøy uten ringnotkonsesjon):	11.776 tonn
Totalt:	182.637 tonn

5. Kvotefordelinger innenfor kystgruppen

Norges Fiskarlag går videre inn for at kystgruppens kvote fordeles mellom garn- og krokfartøy på den ene siden og notfartøy på den andre siden etter den angivelse som framkommer i landsmøtevedtak 7/01. Dette innebærer følgende gruppekvoter:

Garn- og krokfartøy (35%):	11.826 tonn
Notfartøy (65%):	21.962 tonn

I gruppekvotene som er satt opp ovenfor er det ikke tatt hensyn til at det skal stilles et makrellkvantum til disposisjon for gruppe II fartøy, jfr. pkt 3.

Etter en totalvurdering av situasjonen er Landsstyret i Norges Fiskarlag kommet til at en for 2002 ikke vil anbefale innføring av Finnmarksmodellen med fire kvotegrupper innenfor hver av de to gruppene garn/krokfartøy og notfartøy i kystgruppens makrellfiske. Dette har bl.a. sammenheng med den fortsatt noe uavklarte situasjonen omkring deltakervilkår for fartøy under 13 meter. I løpet av 2002 vil en kunne få en rimelig god oversikt over de aktuelle fartøyene som i framtida vil utgjøre gruppe I fartøy i makrellfisket, og man vil da ha et bedre beslutningsgrunnlag for å kunne ta stilling til alle elementene som inngår i Finnmarksmodellen.

De forslag som fremmes som reguleringsopplegg for kystgruppen for 2002 i det etterfølgende må derfor sees på som et *prøveopplegg*, før en eventuelt for etterfølgende år går videre med elementene i Finnmarksmodellen. Det legges til grunn at det etter endt makrellsesong foretas en evaluering av hvordan det foreslåtte opplegget har fungert.

6. Notfartøy

Norges Fiskarlag finner det imidlertid nødvendig som en *ad hoc* løsning for 2002 å foreta en todeling av gruppekvoten til notfartøy, og anbefaler at man forholder seg til et skille ved fartøy på over og under 13 meter lengste lengde. Fiskarlaget går inn for at følgende delingsforhold legges til grunn:

Notfartøy på 13 meter og over:	16.911 tonn (77%)
Notfartøy under 13 meter:	5.051 tonn (23%)

Følgende differensierte maksmalkvoter foreslås:

Fartøystørrelse	Faktor	Maksimalkvoter	Garantert
Fartøy mindre enn 10 meter	1,00	60 tonn	5 tonn
Fartøy 10-12,99 meter	1,25	75 tonn	
Fartøy 13-14,99 meter	1,83	110 tonn	
Fartøy 15-17,99 meter	2,67	160 tonn	
Fartøy 18-21,35 meter	4,33	260 tonn	

Telefaks

Vår dato
26042002Vår referanse
200100461/33-532.5

3 av 3

7. Krok-og garnfartøy

Norges Fiskarlag går inn for at en ikke deler opp gruppekvoten på 11.826 tonn til krok- og garnfartøyene, men differensierer maksimalkvotene som følger:

Fartøystørrelse	Faktor	Maksimalkvoter	Garantert
Fartøy mindre enn 10 meter	1,00	60 tonn	5 tonn
Fartøy på 10 meter og over	1,42	85 tonn	

8. Beregning av kvote ved utskifting og forlengelse

Norges Fiskarlag slutter seg til de fastsatte skjæringsdatoene for kvotebergning, slik dette framkommer i § 17 fjerde og femte ledd i den fastsatte reguleringsforskriften for 2002. For fartøy mellom 13-21,35 meter er skjæringsdatoen satt 9.7.1998, og for fartøy under 13 meter er datoen satt til 31.12.2001.

9. Åpningsdato

Norges Fiskarlag ber om at åpningsdatoen for det ordinære fisket etter makrell i kystgruppen fastholdes til 12. august 2002, som nedfelt i § 19 i reguleringsforskriften. Makrell som er fisket i løpet av den foreløpige reguleringen fram til forannevnte dato, må komme til fratrekk på det enkelte fartøy sin ordinære maksimalkvote.

10. Refordelingsdato

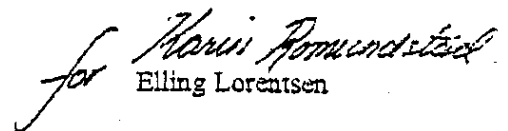
Dersom det skulle bli nødvendig med refordeling innenfor henholdsvis notgruppen og/eller garn/krokgruppen så bør dette skje tidligst 16. september 2002.

11. Fartøy som fisker med flere redskaper

Norges Fiskarlag forutsetter at fartøy som fisker med flere redskap, not eller krok/garn, kan samlet fiske den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i. Kvantum fisket med det enkelte redskap må ikke overskride maksimalkvoten for dette redskap.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

for Elling Lorentsen

Kopi pr fax til:

medlemslagene
Norges Sildesalgslag
FHL-industri og eksport

AKJ

REDERIFORENINGEN FOR RINGNOTFARTØY	
333	
S 24. APR. 2002	
DATA NR.	ØJK. NR.
2002/9447	2
U.Ø. §	

FJELLSTAD
 P. B 185 Sentrum
 5804 Bergen

Rederiforeningen for Ringnotfartøy u/ 70 fot, avhølt styremøte 15. april. Vi handsama mellom anna makrellkvotene. (vedlegg nr 1), og vedtok RFR sitt makrellkvotekrav. (vedlegg nr. 2).

Vonar De vil læsa dette, og ta RFR sine forslag med Dykk i Dykkar vurderingar om kven som skal få fiske, og kor mykje, i årets makrellfiske.

Vi har sett mange oppslag media om fiskefusk. Vi har høyrte fiskarane fortelja om uhaldbare fiskeforskrifter.

Derfor er det merkeleg at ein på fleire Norske fiskeslag, også makrell for kystringnot, framleis "kappfiskar", og med det får dårlegare pris, men kanskje også leverar ein mindre bra kvalitet.

RFR vil bort frå dette. Vi er inn for låge, men som styrevedtaket viser, faste kvoter.

På den måten viser vi ansvar for at våre medlemsfartøy vil forvalte dei makrellretten som kystringnot tradisjonelt har hatt, på beste måte.

Viser også til vårt brev av 20. september, der vi sette fram våre krav til ein rettferdig fordeling av makrellkvotene. (vedlegg nr. 3).

Vi veit det alltid er vanskeleg å gjennomføre endringar. Kanskje særleg når det dreier seg om å fordele ein naturressurs. Men styremaktene vil at Noreg skal ha ein variert ringnotflåte, og då må også RFR sine kystringnotfartøy få levelege vilkår.

Derfor meiner vi at våre forslag er gode og framtidsretta.

På førehand takk for at De vil handsame vårt forslag på ein rettferdig måte.

Om noko er uklart eller etter Dykkar syn for lite utgreitt, vil vi gjerne at De seier frå, så skal vi gjera det vi kan for å forklara kva vi meiner.

Ålesund, 18. april.

Helsing
 Rederiforeningen for Ringnotfartøy u/70 fot

Olav Wangensteen
 Olav Wangensteen

Til

Vedlegg nr 1

REDERIFORENINGEN FOR RINGNOTFARTØY U/ 70 FOT SINE KRAV TIL MAKRELLKVOTE.

Styret i RFR handsama denne saka på styremøte den 15.april.

Vedtak; Styret meiner at desse krava er det minste RFR kan gå med på. Dette sett ut frå total Norsk Makrellkvote. Tilnærma rettfærdig fordeling mellom dei ulike fartøygruppene, og tidlegare deltaking i makrellfiske. (vedlegg nr. 1)

Grunnen for at RFR i det heile kan foreslå, og vera med på dette, er at ein ved hjelp av Finnmarksmodellen; kan få betre styring med fiskereirsussen, (fartøya vert i same gruppe i alle fiskeri).

Faste kvoter, som gjer at også våre medlemar kan planlegge sine fiskeri, ut frå bedriftsøkonomiske vurderingar.

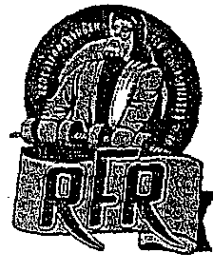
At vi med styremaktene sin hjelp, til sjølvhjelp, kan starte strukturarbeid, som innan kystringnot er naudsynt å starte snarast råd.

Alesund, 17. april 2002

Helsing

Rederiforeningen for Ringnotfartøy u/70 fot

Olav Wangensteen

Vedlegg nr 2

Rederiforeningen for Ringnotfartøy u/70 fot er ein landsomfattande foreining, som er organisert av ringnotfartøy med makrellrett. Det vil seia at det i RFR kan vera i underkant av 100 medlemsfartøy.

Bakgrunnen for at desse fartøya valde og organisere seg også utanfor Noregs Fiskarlag er den uretten som har vore ved tildeling av makrellkvoter mellom dei ulike storleikane av ringnotfartøy. Viser til vårt krav til Fiskeridirektøren, Reguleringsrådet, brev av 20. september 2001. Vedlegg nr. 2

Svar på dette var etter det vi trur, Tabell 9. Vedlegg nr. 3

Om vi ser på fartøya i lengdegruppe mellom 13 og 14,99 m, 16 fartøy, hadde dei ein maksimalkvote i 2001 på 125 tonn. Det ville vera svert gale om desse fartøya skulle koma i ei gruppe der dei berre fekk ein maksimalkvote på 40 tonn.

Vi krev at desse kystringnotfartøya som tradisjonelt har fiska på den felles kystmakrellkvota vert heva opp til klassa over 15. meter. Vi foreslår at desse fartøya får ein fast kvote på 170 tonn. Det vert til saman 3 570 tonn.

Lengdegruppa mellom 15 og 17,99 meter. 10 fartøy, vi foreslår 210 tonn i fast kvote. Det vert til saman 2 100 tonn.

Lengdegruppe mellom 18 og 20,99 meter. 26 fartøy, vi foreslår 260 tonn i fast kvote. Det vert til saman 6760 tonn.

Lengdegruppe mellom 21 og 21,35 meter, 40 fartøy. Ut frå Finnmarksmodellen er det merkeleg med ei gruppe på 35 cm. Derfor for å gjera framtida enklare, foreslår vi at fartøya i denne gruppa vert slegne saman med S.U.K., i ei gruppe som også vil vera lengdeavgrensa på 6 meter. Desse fartøya får med seg frå kystringnot, ei fast kvote på 290 tonn. Det vert til saman 11 600 tonn.

Den totale makrellkvota for kystringnot ville etter dette verte 24 100 tonn.

For å få dette til å gå saman foreslår vi at ein tek dei 6 500 tonna makrell som Noreg fekk att frå Færøyane, og legg til dei 17 500 tonna som kystringnot hadde lov å fiske i 2001.

For å stoppe ein oppbygging av fangstkapasitet foreslår vi at ein i alle fall i dei to største gruppene innfører basiskvote med grunnlag i lastevolum, og faktor. Vi ser at fartøy med lengdeavgrensing og liten lastekapasitet vert kjøpt opp. Nybygga kjem att med lastekapasitet på 1500 hektoliter.

Kystringnotgruppa treng og å strukturere.

Dette er ein av grunnane til at vi tykkjer godt om Finnmarksmodellen. Det er vanskeleg å strukturere i ei gruppe med stor forskjell i lengde og lastevolum på fartøya. Men om ein brukte Finnmarksmodellen og strukturerte i gruppe (etter å ha teke inn dei 16 fartøya under 15 meter, som tradisjonelt har vore i denne gruppa) 15—21 meter, då ville ein ha ca. 55 fartøy.

Likeeins ville ein i gruppa over 21 meter, (med S.U.K. sine 22 fartøy), ha ca 60 fartøy. På denne måten kunne ein legge grunnlaget for ein kystringnotflåte av fleire storleikar, og ein kunne lettare unngå at dei minste vart oppkjøpte av dei største.

For medlemne i RFR er det overmåte viktig med faste kvoter. Det er grunnen for at vårt styre kan tilrå so låge kvoter som vi no krev.

Vi vit det vart overfiska ca. 3 500 tonn makrell i år 2000. Kanskje noko av dette volumet som er, eller vert inndrege, kunne vore brukt til eit strukturfond, slik at også kystringnot kunne startet arbeidet med å strukturere.

Vi sender dette brevet til;

Fiskeriministeren

Fiskeridirektøren

Reguleringsrådet

Næringskomiteen på Stortinget

Noregs Fiskarlag

Kystringnot er ei av distrikta sine næringar, vonar De som har fått dette brevet, vil, for vi veit De kan, gjera det slik at det også i framtida vert rom for at distrikta, kystringnot, får fiske sin rettfærdige del av den totale Norske Makrellkvote.

Vi ser fram til å få faste kvoter, med grunnlag i lastevolum og faktor, slik dei større ringnotfartøya har.

På førehand takk for velvillig handsaming.

Ålesund, 16. april 2002

Helsing

Rederiforeningen for Ringnotfartøy u/ 70 fot

Olav Wangensteen

Norsk makrellkvote i 2001 er fastsett til 178000 tonn

Konsesjonspliktig fartøy (inkl.s.u.k.) over 70 fot kan fiske 143000 tonn. Ringnotfartøy under 70 fot kan fiske 15000 tonn og andre 20000 tonn. Det viser at ein i gruppa ringnotfartøy under 70 fot ikkje har fått ein einaste makrell i auke. Men staten har gjeve 2 nye båtar løyve til å fiske på desse 15000 tonna.

Vi kan samanlikne fartøy som er 71 fot og fartøy som er 69,9 fot, begge fartøya har ein lastekapasitet på 150 m³.

Eks 71 fot; Dette fartøyet har ein basiskvota på 210 m³, faktoren for år 2001 er fastsett til 2,9. Dette fartøyet får då $210 \cdot 2,9 = 609$ tonn i kvote.

Eks 69,9 fot; Dette fartøyet hadde 350 tonn i år 2000. For år 2001 er kvota 290 tonn. Det er under halve kvota av det nær same båten har, som er regulert etter modell for konsesjonspliktige båtar.

Tenk kva dette har å bety for mannskap og fartøy.

R F R krev ikkje noko særskild handsaming, men vi krev lik handsaming. Om kvotene aukar må vi få vår rettmessige del av auken. Vert kvota mindre må vi sjølvst ta vår del av nedgangen.

FORSLAG TIL KVOTEORDNING FOR RINGNOTFARTØY U/70 FOT

100 % kvote for fartøy mellom 18 og 21,35 m = ca. 600 tonn

75 % kvote for fartøy mellom 15 og 18 m = ca.450 tonn

50% kvote for fartøy mellom 13og 15 m = ca.300 tonn

Grunnlaget for utregninga av kvoteforslaget er eit fartøy på 70 fot, med lastekapasitet på 150 m³, og faktoren 2,9 (for år 2001) Då vert utrekninga slik;

$150 \text{ m}^3 \cdot 40 \% = 60. \quad 150 + 60 = 210. \quad 210 \cdot 2,9 = 609 \text{ tonn.}$

Det vil då gje denne båten ei fast kvote på 609 tonn, som styremaktene kan regulere opp eller ned med grunnlag i faktoren, etter som kor mykje makrell som skal fiskast.

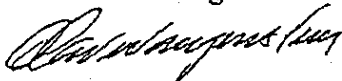
Rederiforeningen for Ringnotfartøy u/70 fot vonar med dette vi har gjort våre krav kjende for Reguleringsrådet på ein slik måte at De skjønar kva vi meiner.

Vi set vår lit til at D e ikkje vil det skal vera urettferd i tildeling av makrellkvoter mellom likeverdige fartøy.

VI TAKKAR PÅ FØREHAND FOR VELVILLIG HANDSAMING.

Ålesund, 20. september 2001

Rederiforeningen for Ringnotfartøy u/ 70 fot

Olav Wangensteen

Vedlegg nr. 3

Fiskeridirektøren

REGULERINGSRÅDET

P. B. 185 Sentrum

5804 Bergen

Makrellkvoter

Sidan 1994 har det ikkje vore tildelt noko fast auke i makrellkvotene til Ringnotfartøy u/ 70 fot. Men styremaktene har i same tidsrom slept over 50 nye fartøy inn i dette fiske, slik at no er det til saman over 100 fartøy som fiskar på desse 15000 tonna makrell. Dette betyr at makrellkvote til kvart fartøy kvart år har vorte mindre, og mindre.

Vi har desse siste dagane med glede sett meldingar i media, der Ringnotfartøy over 70 fot, melder om kjempefangstar, kjempeprisar, og med det kjempelottar til fartøyeigar og mannskap.

Derfor er det merkeleg, desse båtane skulle i utgangspunktet vera like;

1 Dei har løyve til å fiske makrell i Norsk sone.

2 Dei fiskar makrell med snurpenot.

Likevel er det so stor skilnad på kor mykje makrell desse har lov å fiske, at dei over 70 fot snakkar om kjempeutbetaling, medan dei under 70 fot slett ikkje snakkar om det.

I tillegg vert fartøya under 70 fot tvinga til eit kappfiske (oppstart 13. aug) på ein dålegare betalt makrell. Ja, her har det no i haust vore ein skilnad på opp mot 4 kroner kiloen.

Rederiforeningen for Ringnotfartøy u/70 fot meiner;

Noregs andel av makrellbestanden er ein nasjonal ressurs, som fiskarane, etter styremaktene sine tildelte kvoter, skal forvalte på ein best mogeleg måte. Det er ikkje slik at ein har krav på ein større del av denne rersusen om ein har store og dyre båtar

Dei fleste av fartøya i gruppa under 70 fot er distriktbaserte. Det vil seia fartøya er registrerte utanom dei store sentra, og nyttar lokal arbeidskraft. Dei nyttar og lokale leverandørar til det som skal til for å drive eit fartøy. Fartøy av denne storleiken kan heller ikkje gå lange vegar med fangsten, dei må gå snaraste vegen til land. Dette skapar også mange arbeidsplassar i Fiskeindustrien

Norsk makrellkvote i år 2000 var 172000 tonn. Konsesjonspliktige fartøy (inkl. s.u.k.) over 70 fot fiska 137000 tonn. Ringnotfartøy under 70 fot 15000 tonn. Andre 20000 tonn, (andre er, trål, snørebråtar og notbåtar under 13 m.)

Dei konsesjonspliktige (inkl. s.u.k.) fartøya (ca 120 stk) har ein snittbemanning på 9 mann, det vil seia at dei sysselset 1080 personar.

Ringnotfartøy under 70 fot, med løyve til å fiske makrell, (ca.100 stk) har ei snittbemanning på 6 mann, det vil seia at dei sysselsett 600 personar.

Andel makrellkvote pr. sysselset på ringnotfartøy over 70 fot vert då ca.127 tonn

Andel makrellkvote pr. sysselset på ringnotfartøy under 70 fot vert då ca. 25 tonn

DET KONGELIGE
FISKERIDEPARTEMENT

FISKERIDEPARTEMENTET
BOKSTAV
343 Makrell
24. MAI 2002
BOKSTAV
2002/10593
BOKSTAV
3

Fiskeridirektoratet
Postboks 185
5804 Bergen

Deres ref

Vår ref
2001/1232

Dato

24 MAI 2002

**DELTAKERVILKÅR FOR KYSTFARTØYGRUPPENS FISKE ETTER MAKRELL-
FARTØY MELLOM 13 OG 21,35 METER.**

Fiskeridepartementet viser til gjeldende deltakerforskrifter for kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2002 for fartøy på henholdsvis under og over 13 meter.

For fartøy under 13 meter er det et vilkår for deltakelse både med not og med garn/snøre, at eier/høvedsmann står på blad B i fiskermanntallet. Er ikke dette vilkåret oppfylt, er det kun adgang til såkalt begrenset deltakelse.

For fartøy mellom 13 og 21,35 meter er det et vilkår for deltakelse med not at eier/høvedsmann står på blad B i fiskermanntallet. For deltakelse med garn/snøre er det derimot tilstrekkelig at eier/høvedsmann står på blad A. Det foreligger ingen adgang til deltakelse med notfartøy der eier/høvedsmann står på blad A.

Fiskeridepartementet vil be Fiskeridirektoratet om å ta opp følgende problemstilling på møtet i Reguleringsrådet 5. juni 2002:

- Bør det for deltakelse med fartøy over 13 meter som fisker med garn/snøre være et vilkår at eier/høvedsmann står på blad B?
- Bør det i så fall også for denne fartøygruppen være en mulighet til begrenset deltakelse for personer som står ført på blad A i fiskermanntallet?

Postadresse
Postboks 8118 Dep
0032 Oslo

Kontoradresse
Grubbegata 1
Org. nr.: 972 417 815

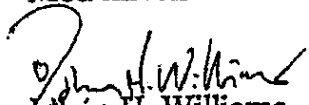
Telefon *
22 24 90 90
Nett:fid.dep.no

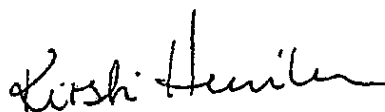
Telefaks
22 24 95 85

Saksbehandler
Ragnhild Aursnes, 22 24 64 18
postnottak@fid.dep.no

- Eventuelt, bør den begrensede deltakelsen også gjelde for fartøyene over 13 meter som fisker med not?
- Dersom en finner at deltakerforskriften bør endres på dette punkt, bør dette gjøres med virkning for fisket i 2002 eller i forbindelse med fastsettelsen av deltakerforskrifter for 2003?

Med hilsen

John H. Williams
ekspedisjonssjef

Kirsti Henriksen
avdelingsdirektør

SAK 7/2002

REGULERING AV FISKET ETTER KONGEKRABBE I 2002.

Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. INNLEDNING.

Fisket etter kongekrabbe har hittil vært regulert som en forskningsfangst med hjemmel i saltvannsfiskelovens § 2.

I juni 2000 ble det besluttet å opprette en arbeidsgruppe som skulle vurdere problemstillinger knyttet til den fremtidige forvaltningen av kongekrabbe. Arbeidsgruppen, som avga sin innstilling den 30. august 2001, drøftet problemstillinger knyttet til kongekrabben som introdusert art og til hvilken forvaltningsstrategi som bør legges til grunn. Arbeidsgruppen la også frem forslag til en nasjonal regulering av fangst av kongekrabbe ved overgang til kommersiell fangst.

Følgende hovedtrekk ble lagt til grunn i arbeidsgruppens forslag til forvaltningsstrategi:

- det tillates kun beskatning av hannkrabber over minste tillatte størrelse. Minstemålet er foreslått satt til 137 mm skjoldlengde.
- kvotenivået fastsettes gjennom en bestemt beskatningsgrad som angir andelen av hannkrabber over minste tillatte størrelse i bestanden.
- Norge og Russland beregner nasjonale kvoter ut fra kvotegrunnlaget i sine respektive farvann.
- det foretas en årlig evaluering av beskatningsgraden i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon.
- det tillates kun bruk av teiner med innretninger som forhindrer spøkelsesfiske som redskap i fangst av kongekrabbe.
- fangstperioden ble foreslått satt fra september til januar.

2. DELTAKELSESKRITERIER.

Arbeidsgruppen anbefaler at det etableres en årlig deltakerregulering, hvor målsettingen er å sikre at de som er sterkest berørt av bifangstproblemene får delta i fangsten.

Med bakgrunn i arbeidsgruppens rapport sendte Fiskeridepartementet den 14. februar 2002 på høring et forslag til regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i 2002. Høringsfristen ble satt til 15. april. Forskriften er i skrivende stund ikke vedtatt.

Forslaget innebærer at det etableres to grupper; en hovedgruppe (gruppe I), som består av de garnfiskerne som er mest berørt av bifangstproblemene, og en bigruppe (gruppe II), som omfatter garn- og linefiskere som er mindre plaget med kongekrabbe som bifangst.

Følgende vilkår er foreslått for deltakelse i fangst av kongekrabbe i 2002:

Gruppe I:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og være mellom 8 og 15 meter største lengde
- eier av fartøyet og høvedsmannen må være ført på blad B i fiskermanntallet
- eier må ha deltatt med fartøyet og fisket og levert minst 5 tonn torsk med garn i området fra og med Nordkinn og østover til den russiske grense i minst to av årene 1999, 2000 eller 2001, dog begrenset til 1. september 2001.

Gruppe II:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og være mellom 8 og 15 meter største lengde
- eier av fartøyet og høvedsmannen må være ført i fiskermanntallet
- eier må ha deltatt med fartøyet og fisket og levert minst 3 tonn torsk med garn eller line i området fra og med Nordkinn og østover til den russiske grense i minst to av årene 1999, 2000 eller 2001, dog begrenset til 1. september 2001.

For begge gruppene er det foreslått en dispensasjonsadgang fra kvantumskravet ved blant annet politiske verv eller verv i fiskeriorganisasjoner.

3. REGULERINGSFORSLAG FOR 2002.

Den norske kvoten er i 2002 satt til 100.000 krabber. Av dette er 10.000 krabber foreslått avsatt til forskningsformål. Dette innebærer at 90.000 krabber vil være til disposisjon for fartøy som deltar i det kommersielle fisket.

Når det gjelder fordelingen av totalkvoten mellom de to gruppene, uttaler arbeidsgruppen at denne må reflektere graden av bifangstproblemer, og at hovedtyngden av kvoten derfor bør tildeles fartøy i gruppe I. Arbeidsgruppen har på denne bakgrunn foreslått at deltakende fartøy i gruppe II gis en kvote på inntil 50% av den kvoten som tildeles det enkelte fartøy i gruppe I.

Fiskeridirektøren slutter seg til arbeidsgruppens forslag og tilrår at det ikke fastsettes egne gruppekvoter for henholdsvis gruppe I og gruppe II, men at det enkelte fartøy i gruppe II tildeles en kvote på 50% av kvoten for fartøy i gruppe I.

For å unngå et kappfiske bør en etter Fiskeridirektørens oppfatning regulere fisket etter kongekrabbe med fartøykvoter til de deltakende fartøy. Dette vil gi fiskerne anledning til å planlegge fisket, samtidig som de vil være sikret en viss inntekt. En fartøykvoteregulering vil også bidra til å sikre en best mulig kvalitet, og vil derved gi en større grad av verdiskapning samlet sett.

Antall deltakende fartøy er foreløpig ikke kjent. I forslaget til deltakerforskrift er det lagt opp til en søknadsrunde for dem som ikke oppfyller kvantumskravet. Fristen for å søke om dispensasjon er foreslått satt til 1. juli. Dette innebærer at deltakelsen ikke vil være klar før like i forkant av fangststart. En må imidlertid kunne anta at antall deltakende fartøy vil bli relativt høyt, og at fartøykvotene derfor vil bli lave. Fangst av kongekrabbe vil således kun utgjøre et mindre element i forhold til fartøyets totale driftsgrunnlag.

Tabellene 1 og 2 nedenfor viser en oversikt over antall fartøy mellom 8 og 15 meter fordelt på de ulike lengdegrupper som oppfyller kravet om å fiske minst henholdsvis 5 tonn torsk med garn (gruppe I) og 3 tonn torsk med garn eller line (gruppe II) i minst 2 av årene 1999, 2000 eller 2001, dog begrenset til leveringer før 1. september 2001. Tabell 1 inneholder i alt 113 fartøy, og tabell 2 inneholder 119 fartøy. Det er ikke overlapp mellom tabell 1 og tabell 2.

Tabell 1. Fartøy som har fisket minst 5 tonn torsk med garn i område 03 i minst 2 av årene 1999, 2000 og 2001 (før 1. september).

Lengdegruppe	Antall
8 – 8,99 m.s.l	11
9 – 9,99 m.s.l.	11
10 – 10,99 m.s.l.	37
11 – 11,99 m.s.l.	8
12 – 12,99 m.s.l.	18
13 – 13,99 m.s.l.	7
14 – 14,99 m.s.l.	21
Totalt	113

Tabell 2. Fartøy som har fisket minst 3 tonn torsk med garn eller line i område 03 i minst 2 av årene 1999, 2000 og 2001 (før 1. september).

Lengdegruppe	Antall
8 – 8,99 m.s.l	9
9 – 9,99 m.s.l.	19
10 – 10,99 m.s.l.	39
11 – 11,99 m.s.l.	4
12 – 12,99 m.s.l.	17
13 – 13,99 m.s.l.	9
14 – 14,99 m.s.l.	22
Totalt	119

Disse tabellene inneholder imidlertid betydelige usikkerhetsmomenter. Det er for det første ikke tatt hensyn til eiers manntallsstatus (blad A eller blad B), eller om en person er eier av flere fartøy. Tallene referer seg videre til hele hovedområde 03, som er større enn den foreslåtte områdebegrensningen. Et tredje usikkerhetsmoment er at tallene er basert på sluttseddelstatistikk, og at det først og fremst er på bryggeseddelen at lokasjonsfeltet blir utfylt. Det vil således kun være med utgangspunkt i bryggesedlene en kan få bekreftet hvor fisket faktisk har funnet sted. Tabell 1 og 2 gir følgelig kun en antydning om nivået på deltakelsen i de ulike gruppene, og det er først etter en søknadsrunde, hvor søker må dokumentere at vedkommende har fisket i det aktuelle området, at det nøyaktige antall deltakende fartøy vil være klart.

Tabell 3 og 4 viser den fylkesmessige fordelingen av fartøy som oppfyller det foreslåtte kvantumskravet i henholdsvis gruppe I og gruppe II. Som tabellene viser, vil hovedvekten av fartøyene være hjemmehørende i Finnmark, men det er sannsynlig at en god del fartøy i Troms og Nordland også vil kunne komme med.

Tabell 3. Fylkesvis fordeling av fartøy i gruppe I

Fylke	Antall
Finnmark	81
Nordland	14
Troms	9
Møre og Romsdal	5
Nord Trøndelag	2
Sør Trøndelag	1
Hordaland	1
Totalt	113

Tabell 4. Fylkesvis fordeling av fartøy i gruppe II

Fylke	Antall
Finnmark	80
Nordland	28
Troms	8
Møre og Romsdal	1
Nord Trøndelag	1
Sør Trøndelag	1
Totalt	119

Gruppen deltakende fartøy vil etter høringsforslaget bestå av fartøy mellom 8 og 15 meter. Dette utgjør en relativt homogen gruppe av kystfartøy som ellers driver garn/linefiske. Videre vil det, som nevnt ovenfor, trolig bli relativt mange fartøy med deltakeradgang i kongekrabbefisket, og det vil derfor ikke være behov for å etablere en kvotestige med høyere kvoter for de største og antatt mest effektive fartøyene for å få tatt totalkvoten. Fiskeridirektøren finner at det derfor ikke er behov for å differensiere kvotene etter fartøyenes lengde. Dette vil også være et forenkende element i forhold til spørsmålet om kvoteberegning ved forlengelse og utskiftning til større fartøy, ved at en med like fartøykvoter ikke trenger å ta stilling til om det skal fastsettes en skjæringsdato.

På bakgrunn av ovennevnte vil Fiskeridirektøren derfor tilrå at fisket reguleres med en lik fartøykvote til de deltakende fartøy. En vil videre foreslå at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette fartøykvotene når det er klart hvor mange fartøy som vil kunne delta i fisket.

Dersom utviklingen i fangsten skulle tilsi det, bør Fiskeridirektøren kunne oppheve eller endre de fastsatte kvotene. Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil en slik adgang være nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt.

Det foreslås på denne bakgrunn at Fiskeridirektøren gis hjemmel til å fastsette de bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig og rasjonell avvikling av fisket, herunder fastsette en eventuell dato for refordeling.

Gullestad viste til at Fiskeridepartementet hadde sendt forslag til deltakerregulering av fangst av kongekrabbe på høring.

Henriksen sa at forskriften ennå ikke var fastsatt, men at det kun gjensto små justeringer. Hun viste videre til at departementet la opp til en årlig deltakerregulering, og at kriteriene derfor ville bli vurdert hvert år.

Når det gjaldt geografisk avgrensning, viste hun til et forslag om å benytte Varnesodden, og hun ville høre rådets synspunkter på dette.

Sundet sa at bakgrunnen for dette var at det i høringsrunden var kommet forslag om Kinnarodden som geografisk grense. Varnesodden var imidlertid mer presist.

Degré viste til at kongekrabben var en introdusert art, og at en derfor burde holde bestanden så lav som mulig. En måtte derfor ikke ha så strenge reguleringer med hensyn til område og minstemål. Fangsten måtte videre ikke bare begrenses til hannkrabber.

Henriksen sa en skulle gå inn i en aktiv dialog med Miljøverndepartementet om disse spørsmålene.

På spørsmål fra Mordal om hvor langt vest/sør krabben ville bre seg, sa Sundet at det var vanskelig å spå, men at en ikke kunne se bort fra at krabben ville kunne vokse og formere seg langs hele kysten av Nord-Norge. Videre var det en mulighet for at krabben kunne bre seg til Bjørnøya og den sørlige delen av Spitsbergen.

Han sa videre at området for bifangstundersøkelser var blitt utvidet vestover de siste årene, og at Fiskeriforskning ville fortsette arbeidet med registrering av bifangst i hele utbredelsesområdet for kongekrabben.

Gullestad refererte deretter forslagene til regulering av fangst av kongekrabbe i 2002. Han viste til at totalkvoten var fastsatt til 100.000 krabber, hvorav 10.000 var avsatt til forskningsformål.

Eriksen viste til at arbeidsgruppens målsetting hadde vært å sikre de fiskerne som var mest plaget av kongekrabben som bifangst. Han sa i den forbindelse at også rognkjeksfiskerne hadde store bifangstproblemer. Forslaget til deltakerforskrift hadde imidlertid ikke tatt hensyn til dette. Han foreslo derfor fartøy som hadde fisket og levert minst 1000 liter rognkjeks i to av de tre siste år skulle gis adgang til å delta i gruppe I. Videre skulle fartøy som hadde fisket og levert minst 500 liter rognkjeks i to av de tre siste år gis deltakeradgang i gruppe II.

Når det gjaldt deltakervilkårene, sa Wold, G. Olsen og Larsen at det ikke var rimelig at bare garnfiske skulle gi grunnlag for deltakelse i gruppe I. De viste til at også linefiskerne var sterkt plaget av kongekrabben under utøvelsen av sitt fiske.

Gullestad påpekte at dette var deltakerspørsmål, og således lå utenfor det som Reguleringsrådet skulle ta stilling til.

Han kunne deretter konstatere at det var enighet i Reguleringsrådet om at det ikke fastsettes egne gruppekvoter for henholdsvis gruppe I og gruppe II, men at det enkelte fartøy i gruppe II tildeles en kvote på 50% av kvoten for fartøy i gruppe I.

Reguleringsrådet sluttet seg videre til forslaget om at fisket reguleres med en lik fartøykvote til de deltagende fartøy, samt at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette fartøykvotene når det er klart hvor mange fartøy som vil kunne delta i fisket.

Det var også enighet om at Fiskeridirektøren gis hjemmel til å fastsette de bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig og rasjonell avvikling av fisket, herunder fastsette en eventuell dato for refordeling.

SAK 8/2002

REGULERING AV FISKET ETTER BREIFLABB

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

Det er ikke innført totalkvote i fisket etter breiflabb.

Spørsmål om regulering av fisket etter breiflabb ble diskutert under sak 7/94 på møte i Reguleringsrådet den 7. juni 1994.

I Fiskeridepartementets forskrift av 24. juni 1994 om regulering av garnfiske etter breiflabb, er det fastsatt en minste maskevidde på 180 med mer halvmaske i garn, samt at der er satt krav til at garn som nyttes til fiske etter breiflabb skal røktes minst hver andre dag.

I brev av 16. oktober 1996 fra Fiskeridirektoratet til Havforskningsinstituttet tok Fiskeridirektøren opp spørsmålet om det kunne være behov og grunnlag for å sette i verk ytterligere reguleringstiltak. I brev av 18. november 1996 konkluderte Havforskningsinstituttet med at de da ikke kunne gå inn for ytterligere reguleringstiltak, og forutsatt at de vedtatte reguleringer ble overholdt.

Med bakgrunn i at flere lokallag nå har uttrykt bekymring for breiflabben, har Norges Fiskarlag i brev til Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet av 14. november 2001, bedt om at det settes i verk tiltak for å styrke kunnskapen om breiflabben. Videre ber de om at det innføres minstemål for breiflabb som svarer til fastsatt maskeviddebestemmelse i fisket.

Havforskningsinstituttet har kommet med sine anbefalinger i brev av 14. mai 2002, hvor de bl. annet viser til at signalene fra lokallagene i Norges Fiskarlag gir et entydig inntrykk av at beskatningspresset på breiflabb i norske farvann er for stort. Havforskningsinstituttet foreslår derfor at det innføres en del tiltak, herunder fredningstid og minstemål for breiflabb. De tar videre opp spørsmålet om breiflabb som bifangst i annet fiske, herunder fiske med reke- og krepsetrål.

Anbefalingene fra Havforskningsinstituttet har innkommet for så vidt sent at det er vanskelig for Fiskeridirektøren å komme med klare tilrådninger til Reguleringsrådet i dette møtet. Fiskeridirektøren vil imidlertid invitere Rådet til å komme med synspunkter til Havforskningsinstituttets forslag.

Fiskeridirektøren tar således sikte på å komme tilbake til spørsmålet om ytterligere regulering av fisket etter breiflabb i Reguleringsrådets møte høsten 2002.

Kjell Nedreaas fra Havforskningsinstituttet kunne i tillegg til det som fremkom i saksdokumentene opplyse at det er for liten gyting i NØS til å kunne opprettholde en bestand. Breiflabben trekker imidlertid ned på dypet i gytetiden, noe en ikke har vært klar over tidligere – slik at gyttingen kan ha noe større betydning en det vi har lagt til grunn tidligere.

Han viste ellers til at det var relativt enkelt å gi råd når det gjelder garnfiske, men at dette ikke var like enkelt når det gjelder bifangst i bunntrål- og krepsetrålfiske i Nordsjøen. Han la til grunn at det kunne bli tatt en del breiflabb i dette fisket som var for liten til å ha markedsverdi.

Peter Gullestad gav utrykk for at han delte Havforskningsinstituttet og Norges Fiskarlag sin bekymring for bestanden av breiflabb. Han trengte imidlertid høsten for å utrede eventuelle reguleringstiltak. Det han da tenker på er bestemmelser knyttet til bifangst, minstemål og fredningsperioder. Han etterlyste imidlertid synspunkter fra Reguleringsrådet.

Thor Wold støttet Havforskningsinstituttet sine synspunkter, og mente at fredningsperioder kunne være en fornuftig regulering. Han viste ellers til at det ble brukt en del rognkjeksgarn i dette fisket, og at det kunne være uheldig.

Jacob Jacobsen viste til at det også i sør ble brukt en del garn med liten maskevidde under påskudd av at det ble fisket skate og piggvar.

Peter Gullestad konkluderte med at saken vil bli tatt opp igjen av Fiskeridirektoratet, men la til at det kunne være vanskelig å foreslå ny reguleringsbestemmelser når allerede vedtatte bestemmelser ikke ble overholdt.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
141101

Vår referanse
200000142/13-
532.3

Deres dato

Deres referanse

Til
Fiskeridirektoratet

Havforskningsinstituttet

REGULERINGSSPØRSMÅL KNYTTET TIL FISKE ETTER BREIFLABB

Norges Fiskarlag behandlet på landsstyremøtet 13. november 2001 «Reguleringsspørsmål knyttet til fiske etter breiflabb» og fattet følgende vedtak:

"1. «Norges Fiskarlag viser til den økende fokus omkring fisket etter breiflabb.

I denne forbindelse vises det til Havforskningsinstituttets beskrivelse av bestanden, slik den framkommer i Ressursoversikten for 2001. Her påpekes det at gytingen i norske farvann trolig ikke har avgjørende betydning for breiflabben som vokser opp langs norskekysten.

For at man skal sikre best mulig utbytte, har man valgt å sette en minste tillatt maskevidde på 180 mm halvmasker i garn som benyttes.

2. Norges Fiskarlag er kjent med at det er en manglende kunnskap man har om breiflabben, og at det av denne grunn burde vært gjennomført en større merking av breiflabb for å bedre kunnskapen.

Norges Fiskarlag vil støtte Havforskningsinstituttet om et slikt merkeprogram, og ber instituttet sette forgang i dette.

3. Norges Fiskarlag vil kreve at det snarest blir satt et minstemål for breiflabb som svarer til dagens tillatte maskevidde i garn. Dette krever også at det i regelverket gis anledning til å ta uunngåelig bifangst av breiflabb i andre fiskerier, hvor seleksjonen ikke er tilpasset breiflabben på samme måte som eksempelvis i garn.

4. Norges Fiskarlag finner etter en totalvurdering ikke grunnlag for å gå inn for fredning av breiflabb i deler av året. Dette ut fra uttalelsene fra forskerne som viser til at dagens beskatning ikke er til fare for bestanden.

Adresse
Pirsenteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

TelefaksVår dato
141101Vår referanse
200000142/13-532.3

2 av 2

5. Norges Fiskarlag vil oppfordre alle som benytter garn i fisket etter breiflabb til ikke å ha mere garn i sjøen enn det som til enhver tid kan røktes i henhold til gjeldende forskrifter.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

for Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga
Fiskeridepartementet

SAK 9/2002

DRØFTING AV PERIODISERING OG OVERREGULERING SOM REGULERINGSMESSIG VIRKEMIDDEL.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

Det at et fiskeri er overregulert betyr at det er utdelt mer kvote enn en faktisk har til disposisjon. Summen av de individuelle kvotene overstiger altså gruppeknoten som er til disposisjon for vedkommende fartøygruppe.

Den vanligste grunnen til at en velger å bruke overregulering er at man har erfaring for at ikke alle fisker sine kvoter fullt ut. For å sikre at gruppeknoten blir oppfisket uten at en ganske sikkert på grunnlag av erfaring må foreta kanskje flere refordelinger, velger en å dele ut mer kvote enn en faktisk har til disposisjon, dvs overregulere.

Innenfor generelt romslige kvoter kunne en slik reguleringsordning være relativt velfungerende, så lenge deltakelsen og fangstkapasiteten var relativt konstant. Et eksempel på dette var trålfisket etter sei slik det foregikk i første halvdel av 1990-årene.

Dersom en ønsker at fartøyene skal ha stor grad av sikkerhet for å kunne fiske sine kvoter brukes liten eller ingen overregulering. I slike tilfeller har man en såkalt fartøykvoteregulering. Fartøykvoteregulering benyttes i fiskerier der en på grunnlag av erfaring vet at alle aktuelle fartøy fisker sine tildelte kvoter tilnærmet fullt ut.

En annen grunn til å bruke overregulering er at kvoten pr fartøy ville blitt svært lav dersom en ikke delte ut mer enn en faktisk hadde til disposisjon. For å sikre at de mest aktive fiskerne får et rimelig driftsgrunnlag benyttes overregulering.

Jo større grad av overregulering, desto større vil konkurranseelementet i fisket være, og jo raskere vil kvoten bli oppfisket og fisket dermed stoppet. Ved stor grad av overregulering vil det således være vanskelig både for fisker og fiskeindustrien som er avhengig av stabilitet i leveransene, å planlegge driften. Ved stor grad av overregulering har man derfor benyttet periodisering for å få leveransene fordelt ut over året. Dette gjøres ved å dele gruppeknoten i flere periodekvoter slik at fisket fordeles utover året. Dette innebærer at fisket må åpnes og stoppes flere ganger. Eksempler på slik type regulering i de senere foregående år har vært fisket etter hyse og sei for kystflåten nord for 62°N og trålfisket etter sei i Nordsjøen.

Behovet for periodisering av fisket øker jo større overregulering en legger inn ved fastsettelsen av de individuelle kvotene. En slik overregulering og periodisering innebærer et svært detaljert reguleringsopplegg som kan være vanskelig å forholde seg til både for næring og forvaltning.

Etter hvert som flere og flere fiskeri blir deltakerregulert vil deltakelsen ble mer avgrenset og behovet for overregulering vil reduseres. I tillegg har utøverne ved innføring av ulike strukturtiltak et større behov for garanti for kvotene, noe som vil innebære lavere grad av overregulering.

Utviklingen i flere fiskeri har vært fra stor grad av overregulering til en relativt mye lavere grad av overregulering. Et illustrerende eksempel er trålfisket etter sei i Nordsjøen. For noen år tilbake var det i praksis ingen kvantumsbegrensning pr. fartøy, dvs fri konkurranse innenfor gruppekvoten, mens disse fartøyene nå er regulerte med nokså små kvoter og relativt lav grad av overregulering.

Trenden i samfunnet generelt er at en ønsker å begrense bruken av reguleringer. Innenfor fiskeri er det en målsetting å forenkle regelverket, samt å gjøre det mer forutsigbart for aktørene i næringen. Dette har blant annet medført at for eksempel konsumreguleringen av loddefisket er overlatt til næringen selv. Også andre reguleringstiltak som forsøker å styre leveransene bør etter Fiskeridirektørens oppfatning i større grad overlates til markedet. For eksempel burde markedet kunne styre leveranser fra fartøygrupper hvor kvotene er å betrakte som fartøykvoter. Konkrete eksempler på dette er periodiseringen av fartøykvotene til ferskfisktrålerne og linefartøy på 28 meter og over. Det legges her til grunn at ved fartøykvoteregulering vil atferden til aktørene på sjøsiden bli så forutsigbar at også aktørene i landindustrien vil kunne planlegge driften godt. Dette vil kunne skje uten at reguleringsopplegget slik som nå styrer fiskeriaktiviteten til visse perioder på året.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning bør det være en målsetting å redusere overreguleringen i flere fiskerier. Det kan ikke være hensiktsmessig å løse fordelingsproblemet i flåten ved å legge inn en høy grad av overregulering som kan medføre lange perioder med stopp i fisket og føre til at fartøyene må ligge ved kai og tilhørende sysselsettingsproblemer i landindustrien.

Ved at konkurranseelementet i fisket reduseres vil det være mulig å få et større fokus på kvalitet, noe også industrien på land vil være svært tjent med. I fjor og i år er det blitt omsatt store kvanta torsk av til dels dårlig kvalitet og dermed lav pris. Dersom konkurranseelementet i selve fisket reduseres, vil markedet kunne styre slik at kvaliteten blir best mulig samtidig som fisket fordeles over tid på en slik måte at en oppnår størst mulig verdiskaping av en gitt kvote. Dette fordrer at fiskeindustrien bruker pris som et virkemiddel både for å få god kvalitet på råvarene og for å premiere leveranser utenfor toppsesongene dersom dette er fiskerimessig mulig og markedsmessig fornuftig.

Fiskeridirektøren vil be om Reguleringsrådets vurdering og tilslutning til følgende generelle retningslinjer med hensyn til overregulering og periodisering i vårt videre arbeid med å utvikle reguleringene:

- Overregulering for å løse fordelingsproblemet i flåten avvikles. Tempo i avviklingen må vurderes fra fiskeri til fiskeri.
- Overregulering for å sikre at en total- eller gruppekvote blir oppfisket videreføres i nødvendig omfang.
- Periodisering som har sin begrunnelse i å sikre en spredning av råstofftilførsel over tid avvikles i fiskeri som i realiteten er fartøykvoteregulert (liten grad av overregulering).

Peter Gullestad viste til saksdokumentet og la til at enkelte synes å mene at periodisering var en grei måte å løse problemet med stor overregulering. Gullestad la videre til grunn at industrien i større grad enn tidligere ønsker å styre utviklingen i fisket for på den måten å oppnå større verdiskapning.

Hallgeir Helland mente at periodisering kunne føre til at en ble tvunget til å fiske til ugunstige tider.

Ola Olsen var enig i det Fiskeridirektøren la opp til i sitt notat, og de konklusjonene som var tatt. Også slik at en måtte ha periodisering i en overgangsfase.

Peter Gullestad viste til at kulepunktene på side 2 i saksdokumentet kunne vært utbygget med ytterligere to punkt:

- Ikke tid til å fiske på andre tider av året
- Tilgjengelighet

Ut over dette var det ingen merknader eller kommentarer til saksdokumentet.

SAK 10/2002

EVENTUELT

Peter Gullestad viste til at det var tre saker under eventuelt.

Det gjaldt spørsmål om norsk kysttorsk fra Inge Arne Eriksen. Fiskeridirektøren ville gi en orientering om korallrev, og FHL har i brev av 3. juni 2002 kommet med en henvendelse vedrørende periodiseringen i kystfartøygruppens fisk etter norsk vårgytende sild.

Kysttorsk

Inge Arne Eriksen innledet med at vi nå forvaltet norsk kysttorsk på en slik måte at bestanden raskt gikk ned. Dette til tross for at bestanden i 1998 og 1999 ble beskrevet som bra. Nå rapporteres det om at det ikke finnes torsk igjen i enkelte områder, og enkelte fjorder er tom for fisk. Sametinget har ingen fasitsvar, men ønsket å gjøre et innspill ovenfor myndighetene for å se på dette.

Johan Williams mente at møtet den 21. juni 2002 kunne være en god anledning til å ta dette opp med Fiskeridepartementet.

Peter Gullestad mente det var vanskelig i dag å se hvordan en skal kunne forvalte de forskjellige kysttorsk bestandene og norsk-artisk torsk avskilt. Kysttorskens skjebne er tett koblet opp mot forvaltningen av norsk-artisk torsk. Det en eventuelt kan vurdere er fredning av ytterligere områder/fjorder. Dersom det er et fordelingsspørsmål er det andre mekanismer/prosesser som styrer dette. Han la ellers til grunn at en eventuell endring av den nasjonale fordelingen måtte kunne gjøres lettere enn å etablere en særlig kysttorsk regulering.

Korallrev

Fiskeridirektøren ga en kort orientering om kartleggingen av "Røstrevet" som i dag er det største kjente phofeliarevet i verden. Revet ligger på mellom 200 – 400 meters dyp, og synes i dag å være relativt urørt. Fiskeridirektoratet vil i løpet av kort tid legge frem et forslag som vil medføre begrensninger i fiskeriaktiviteten i og rundt revet. Forslaget vil bli sendt på høring. Revet ble oppdaget i forbindelse med Havforskningsinstituttet sitt prosjekt for å kartlegge alle korallrev i NØS.

Johan Williams viste til at Fiskeridepartementet var klar for å få dette på plass, men at dette måtte sees i sammenheng med marine verneplaner.

Periodiseringen i fisk etter norsk vårgytende sild – høstfiske.

Hallgeir Helland viste til den vanskelige markedssituasjonen for sild med store lagre. Fra FHL sin side ønsket en derfor å utsette oppstarten i fisket etter norsk vårgytende sild til 1. oktober 2002, og Helland opplyste at grunnen til at FHL tok dette opp med Fiskeridirektoratet er at dette

er et nasjonalt anliggende. Et fiske nå ville ødelegge salget for den fisken som allerede lå på lager.

Peter Gullestad viste til at en eventuell utsetting vil kunne få konsekvenser når det gjelder fordelingsspørsmålet. Derfor er dette også en regulerings sak. Han inviterte imidlertid sjø- og landsiden samt Norges Sildesalgslag til å ta en dialog, for så å komme tilbake til Fiskeridirektøren med et omforent forslag.

Gerhard Olsen mente at Norges Fiskarlag nok hadde et behov for å diskutere dette før en kunne gi noen kommentarer, men han stilte seg ikke avvisende til FHL sitt forslag.

Nofáhta • Notat

Geasa Til: Reguleringsrådet, v/ Hanne Østgård,
Postboks 185, Sentrum, 5804 BERGEN

Geas Fra: Sametinget v/Inge Arne Eriksen

Min čuj. Vår ref.: 01 / 1499 - 14

Beaivi Dato: 03.06.2002

Sak 10/2002 Eventuelf

Norsk kystorsk - Forvaltning

Ved beskatning av fornybare fiskeriressurser i Barentshavet legger Sametinget de anbefalte kvotene fra Det Internasjonale Havforskningsrådets komité (ACFM) til grunn, slik at man på faglig nivå kan oppnå en langsiktig og bærekraftig utnyttelse av ressursene.

Norsk kystorsk er en bestand som oppholder seg i hele sin livssyklus i norske kyst- og fjordområder (innenfor 12 n.mil) og er av den grunn tilgjengelig for kyst- og fjordfiskerne hele året. Kystorskens tilgjengelighet er særlig viktig for den mindre kyst- og fjordflåten som har begrensa aksjonsradius. Spesielt gjelder dette de som driver fiske i kombinasjon med annen næring, og av den grunn vanskelig kan fiske på bestander som ikke befinner seg i deres nærrområder.

ACFM har anbefalt følgende kvoter for norsk kystorsk; 22 000 tonn i år 2001, 12 000 tonn i 2002 og 5 000 tonn i 2003. ACFM anbefalinger er det maksimalt faglig forsvarlige uttak av norsk kystorsk. Norsk myndigheter har til tross for ACFM faglige råd fastsatt en kvote på 40 000 tonn norsk kystorsk for hvert av de tre årene. Dette medfører at norske myndigheter tillater et overfiske på hele 81 000 tonn i perioden 2001 – 2003. Ut fra dette overfiske må en forvente en ytterligere nedgang i norsk kystorskbestand i årene som kommer.

Sametinget anser det som alvorlig at bestanden av norsk kystorsk blir redusert uten at norske myndigheter gjør noe for å få til en bærekraftig forvaltning av norsk kystorskbestand. Sametinget vil peke på at en ytterligere reduksjon i norsk kystorskbestand er med på å svekke lønnsomheten i flåten. Særlig gjelder det kyst- og fjordflåten som i hovedsak består av mindre fartøy.

I forbindelse med oppbygging av norsk kysttorskbestand vil Sametinget foreslå følgende:

- 1 Fiskeridepartementet oppnevner en arbeidsgruppe i forbindelse med oppbygging av norsk kysttorskbestand.
- 2 Arbeidsgruppens skal i sitt arbeid legge til grunn en langsiktig og bærekraftig forvaltning av norsk kysttorsk.
- 3 Arbeidsgruppen skal utarbeide og fremme konkrete forslag til forvaltning og fangst av norsk kysttorsk.

Med hilsen

Jon Meløy
avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
førstekonsulent